Uitgegeven te No. 92, Waleстraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5; 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de staffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4; per kwartaal.

**** Prys 6d. per enkeld Nommer.*

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

**** Single Paper 8 pence.*

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. Charles Barber, Bloemfontein, De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Leu, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanchenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ——— Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Awret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. ——— Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Adday, Wagenmakersvallei, agter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. DONDERDAG DEN 12 JULY 1849. No. 1422.

NIEUWE VLEESCHWINKEL.

L. P. BIEL, neemt de vryheid het Geëerd Publiek en zyne Vrienden bekend te maken, dat hy benevenstaande Winkel heeft geopend, in de LANGESTRAAT No. 125, naast de Hoeden-fabriek van den Heer J. A. STOLL, alwaar hy te koop aanbiedt, tegen de billykste pryzen, extra vette SCHAPEN, BEESTEN, KALFS en LAMS-VLEESCH.

N.B. Door eene goede behandeling en strikte opletendheid op zyne bezigheid, vertrouwt hy een gedeelte van d gunst van het Geëerd Publiek te mogen erlangen.

2000 vette Hamels.

DE Ondergeteekende zal op Dingsdag den 17 July 1849, aan Eenzaamheid, publiek verkoopen, bovengem. getal Hamels, voor kontant geld ingekocht en opgebragt door den Heer D. THEUNISSEN.

Paarl, 25 Juny 1849.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

900 *Extra Vette Schapen.*

6 MAANDEN CREDIET.

DE Ondergeteekende zal op WOENSDAG, den 18 dezer, aan "Wolvedans," ter plaatse van den Heer J. J. PROCTOR, publiek laten verkoopen, bovengem. getal uitgezochte vette Schapen.

A. J. DE VILLIERS, P.z.

Paarl, 8 July 1849.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

1500 *Extra vette Schapen.*

ZULLEN op DONDERDAG den 12den July 1849, aan D'Urban, by de Heer D. DE VILLIERS, worden verkocht voor rekening van den Heer H. J. WERNICH.

D. A. DE VILLIERS, Afslager.

Paarl, den 19 Juny 1849.

1,800 *EXTRA SCHAPEN.*

OP ZATURDAG den 14 July 1849, zal aan D'Urban by den Heer D. DE VILLIERS, worden verkocht, bovengem. getal extra vette Schapen, voor rekening van den Heer STEPH. CILLIERS.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

Paarl, den 25 Juny 1849.

200 *Extra vette Slagt-, Trek- en Jonge Ossen en Koeijen.*

OP ZATURDAG den 14 July zal aan D'Urban, by den Heer DZ. DE VILLIERS, worden verkocht, bovengem. getal Ossen voor rekening van den Heer J. A. J. ROOS.

Paarl den 4 July 1849.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

160 *Vette Slagt, Trekossen en Koeijen.*

OP VRYDAG, den 20 July 1849, zal aan Stikland, ter plaatse van den Heer JAN BEYERS, worden verkocht, bovengem. getal Ossen, opgebragt door den Heer JOHN JOHNSTONE.

THOMSON, WATSON & Co.

Kaapstad, 28 Juny 1849.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Amd.

1000 Schapen.

OP DONDERDAG den 17 dezer maand, zal te D'Urban, by den Heer D. DE VILLIERS, zonder Reserve, worden verkocht 1000 vette Schapen.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

11 July 1849.

200 *vette Slagt- en Trekossen en Koeijen.*

OP WOENSDAG den 18 dezer, zal publiek worden verkocht aan Langeberg, bovengemeld getal uitmuntend Vee. Hetzelve zal zeker present zyn, en zonder Reserve worden verkocht.

G. M. STEWART.

11 July 1849.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Afslager.

☞ Geen stuk zal uit de hand worden verkocht.

60 *Extra Vette Slagtossen,*
50 *Dito dito Koeijen.*

DE Ondergetekende zal op VRYDAG, den 13 July eerstk., aan Eenzaamheid, per publieke vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra vette Slagtossen en Koeijen, welke niet te voren uit de hand verkocht zullen worden.

Den 13 Juny 1849, P. ROUX, Jan zoon.

De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Admrs

50 *Slagt en Trekossen, en*
600 *Schapen en Bokken.*

OP MORGEN, (Vrydag) den 13 dezer, zal aan Montagu Brug, aan de Zoutrivier, per Vendutie worden verkocht, bovengemeld getal Vee, zonder reserve.

12 July 1849.

40 *Extra Trekossen,*
70 *a* 80 *Aanteelbeesten.*
20 *Ry- en Trekpaarden,*
Een genoegzaam nieuwe Ossenwagen, met Jukken, Riemen, enz. kompleet,

60 MUDDEN GARST, en eene kwantiteit HAVER, TUIGEN, enz. en hetgeen verder zal worden aangeboden, zullen zonder de minste reserve worden verkocht, op een ruim crediet, op des Ondergeteekendens Pasts genaamd *Karnemelks Fontein*, gelegen aan Groenekloof, op WOENSDAG den 18den Augustus aanstaande, ten 10 ure precies.

Daar het Vee over het algemeen wel bekend is, behoeft het geen verdere aanbeveling, en de uitmuntende staat waarin het zich bevindt, zal de koopers instant stellen, dadelyk er mede te werken.

5 July 1849. F. J. VAN SCHALKWYK.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.

150 SLAGTOSSEN,
30 JONGE OSSEN,
30 KOEIJEN,
3 TREK- en RYPAARDEN,—allen in extra konditie,

ZULLEN op MAANDAG, den 23 July, ter plaatse Eenzaamheid, worden verkocht, voor rekening van J. M. ENSLIN.

Bovengemeld Vee zal op den dag der verkooping present zyn, en niet te voren uit de hand verkocht worden,

1200 *Extra vette Hamels, waaronder*
200 *Dito Merinos*
300 *Dito Bokken, en*
550 *Uitgezochte Vogelstruispennen,*

ZULLEN op VRYDAG den 27ste dezer, ter plaatse van den Heer JACS. P. ROUX, Libertas, naby Stellenbosch, per publieke Veiling worden verkocht.

Het Vee is in *uitmuntende konditie* en kan als zoodanig gerecommandeerd worden.

Den 3 July 1849.

M. D. ROUX

De Heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

TE HUUR.

HET Huis in de Strandstraat No. 14, voormaals geoccupeerd door Mejufv. de Weduwe T. R. WELCH, als een Hotel.

Hetzelve kan verdeeld worden in twee of meer afzonderlyke Huizen, volgens geryf der Huurders; en eenig persoon die het Huis verlangen mogt te zien, en verder narigt te bekomen, kan zich vervoegen by den Hr. KANNEMEYER, Burgstraat.

D. DENYSSEN.

Kaapstad, 12 July 1849.

VRUCHTBOOMEN.

DE Ondergeteekende biedt te koop aan 2,000 JONGE VRUCHTBOOMEN bestaande in allerlei soorten van Peeren, Appelen, Persiken, Abrikozen, enz. enz. Alsmede Nartjes, Lemoen en Citroen Boomen.—Aanvraag te doen in de Kaapstad, by den Heer P. J. C. MARAIS, Waleстraat, No. 25, of by den Ondergeteekende te Wimmershoek.

C. BRINK, Jz.

HOLLANDSCHE GOEDEREN

DE Ondergeteekende zal eene publieke Verkooping houden op VRYDAG MORGEN, den 13den dezer, TEN 10 URE, aan zyne Pakhuizen, No. 20, St. George's-straat, van eene groote verscheidenheid HOLLANDSCHE GOEDEREN, als: ruwe Katoenen, Linnen en Katoen, Marseilles, Holl. Hemdenlinnen, Geweven Katoen, geverwde dito, Imitatie Coletas, Holl. 30 dms Zeildoek, Wollen Dekens, Molton Dekens, Flannel, witte en roode Baai, fyn Laken, Polemieten, Leidsche Gryzen, Tafel- en Servetgoed, Touwerk, Rood Bladkoper, Glaswerk, Yzerwerk, Anchovis, Haring, Gerookte Zalm, Banket, Ingemaakte Vruchten, en Groenten, Vruchten op Brandewyn, Gort, Atjars, Azyn in Pullen, Likeuren, Jenever, Princessen Bier, Cigaren, en meer andere artikelen.

O. J. TRUTER.

TE KOOP aan de Pakhuizen van R. A. ZEEDERBERG, Jr.

Fransche Brandewyn in puncheons,
Dito in oxhoofden,
Dito in 10 gallon vaten,
Dito in kastjes van 1 dozyn,
Jenever in groote roode kelders,
Dito in kleine groene kelders,
Likeur in kastjes van 1 dozyn,
Vermicelli,
Macaroni,
Anajovis,
Salade olie
Lampolie,
Kurken,
Olyven,
Reukwaren,

By groote en kleine kwantiteiten.

A. W. & W. H. FLETCHER

HEBBEN juist ontvangen per *Countess of Zetland*, een voorraad van dat vermaard artikel, de BOARS HEAD COTTON.

Extra Bedlinnen, katoenen Kousen, Crochet en Brei-Boeken, enz.

Voordat zy hun voorraad opnemen is het hun voornemen de volgende Goederen uitteverkoopen tegen BUITENGEWOON LAGE PRYZEN: gekleurde Zyde, Alpacca, Merino, Fransche Merino, de Laines, katoenen en wollen Kousenwaren, en eene hoeveelheid restanten Chits, Linten, enz. enz.

2 Keizersgracht.

DRUKPERS.

TE KOOP een goede Stanhope Drukpers. Prys zeer matig. Adres aan dit Kantoor.

UIT DE HAND TE KOOP,

Een der beste Paatsen in de Witzenbergs Vlakte, Dist. Tulbagh gelegen.

OP WOENSDAG, den 25 July aanst., 's morgen ten 10 ure, zullen de Ondergeteekenden by elkander komen, ter plaatse van den eersten Ondergeteekenden, om uit de hand te verkoopen, hunne plaats genaamd *Wélteveeden*, gelegen als voormeld, groot cirka 1600 morgen, hebbende uitgestrekte Zaai en Weilanden, voorzien van loopend Water, Tuinen en Vruchtboomen, en byzonder geschikt voor Groot en Kleinvee, doch vooral voor Schapen, en voorts te wel bekend voor eenige verdere aanbeveling. Voor byzonderheden vervoegen men zich by de Eigenaren.

H. F. MOLLER.
J. NEETHLING.
J. J. MOLLER.

Tulbagh, 25 Juny 1849.

DE WEDLOOP UITDAGING AAN SWELLENDAM.

£150 ZYN gesteld in handen van den Ondergeteekende door "Een uit de Kudde," ter bestryking van de uitdaging gedaan door den Heer "Boots" op de Kaapsche Paarden tegen de Swellendamsche Paarden, voor welk bedragen een Paard zal worden gezet op de aanstaande Swellendamsche Byeenkomst tegen eenig winner op de laatste Groenepunt Byeenkomst, van *Sideboard* of tot *Jerved*, als vroeger gemeld. Gewigt volgens ouderdom,—1½ of 2 myl heats, zoo als de Heer *Boots* mogt verlangen.

£50 zyn mede by den Ondergeteekende gedeponeerd ter bestryking van de weddenschap dat de Swellendamsche Renbaan onnaauwkeurig gemeten is, en aanmerkelyk korter dan den behoorlyken afstand.

GEO. RATTRAY, Sec. Swell. Turf Club.

Swellendam, 4 July 1849.

UITDAGING VAN "BOOTS."

MET referte tot de advertentie van "Boots," in de *Zuid-Afrikaan* van den 2de July, meldende dat de Swellendamsche Renbaan onnaauwkeurig gemeten is, en eene Weddenschap van £50 ten dien effecte aanbiedende, neemt de Ondergeteekende, als Lid van de Swellendamsche Turf, syne uitdaging by deze aan. Het bedragen zal gesteld worden in handen van den Secretaris van de Swellendamsche Turf Club.

JOHN EMETT.

Bureau van den Baljuw.

Kaapstad, 12 July 1849.

IN Executie van het Gewysde van het Hooge Geregtshof, in de ondergem. Zaken, zullen de volgende erfkoopingen worden gehouden:—

AFDEELING GEORGE.

NICOLAAS MULLER v. ROELOF CAMPHER.
Weduwe J. C. BERGH v. gem. R. CAMPHER.

Op Dingsdag den 24 July 1849, ten 10 ure A.M., in front van het Kantoor van den Adjunkt Baljuw, No. 3, Courtneystraat, Georgestad, van een Ossenwagen, 1 Paardenwagen, 6 Trekpaarden, en 12 do. Ossen.

AFDEELING VAN FORT BEAUFORT.

BELL & SAVORY v. GERT FARARIA.

Op Zaturdag, den 4 Augustus 1849, ten 10 ure A.M. voor het Kantoor van den Adjunkt Baljuw, Fort Beaufort, van een Wagen, 21 Ossen, 1 Paard, 2 Geweren, en verscheidene andere Artikelen.

D. J. CLOETE, Baljuw.

BANDIETEN.

ALLEN die aan den Ondergeteekende Geld verschuldigd zyn, of op renten hebben zoowel als diegenen welke op zyne plaatsen woonachtig zyn, worden by deze kennis gegeven, om geen overtnigde Misdadiger of Misdadigers, welke tegen den wil van het Publiek naar deze Kolonie zullen worden verzonden, in dienst nemen of te huisvesten, noch eenigen omgang met hun te houden. Wanneer zy deze kennisgeving niet nakomen, zullen de kapitalen door hun verschuldigd ben worden opgezegd, en de bewoners der plaatsen genoodzaakt worden dezelve onverwyld te verlaten.

Twee-Fontein, Distrikt Malmesbury, 5 July, 1849.

L. P. J. LOCHNER.

Bandieten.

AAN myne Debiteuren, Huurders en Occupanten myner Huizen, en andere met my handelende personen wordt kennis gegeven,—dat hunne schulden zullen worden afgeroepen, de huur worden opgezegd, en geene handelingen met hen worden aangegaan, wanneer zy een of eenige Misdadigers, naar deze Kolonie gezonden, employeeren, huisvesten of met provisie, of iets anders voorzien zullen.

ANDS. BRINK, Dz.

Kaapstad, 9 July 1849.

Anti-Bandieten Genootschap.

EENE Speciale Byeenkomst van het Anti-Bandieten Genootschap, zal in de Koopmans Beurs worden gehouden, HEDEN, (Donderdag,) ten 2 ure.

J. SAUNDERS, Secr.

Kaapstad, 12 July 1849.

Anti-Bandieten Publieke Byeenkomst.

EEN Koperplaat Prent op Brieven Post, de vorengemelde Byeenkomst voorstellende, gehouden op den 4den dezer, wordt uitgegeven by den Hr. A. S. ROBERTSON, Heerengracht, en den Hr. J. H. COLLARD, Langemarkstraat.—Prys, Sixpence.

WESTELYKE PROVINCIE BANK.

2DE JAARLYKSCHE ALGEMEENE VERGADERING.

OVEREENKOMSTIG den 21ste en 42ste Artikels van de Acte van Overeenkomst, wordt mits deze aan Deelhebbers kennis gegeven, dat eene Algemeene Byeenkomst gehouden zal worden, in het Bankgebouw, op MAANDAG den 16den JULY 1849, 's Voormiddags ten 10 ure, om aan Deelhebbers voorteleggen het Rapport van de zaken en aangelegenheden der Bank, om het bedragen van Divident te verklaren, en twee Directeuren te kiezen in plaats van

De Heer P. J. DE VILLIERS, J. Hz. } Die aftreden.
„ A. J. LOUW, }

Namen der Deelhebbers die tot Directeuren verkiesbaar zyn:

P. K. Abertyn, v. D. M.
Wel-Ed. Hr. K. N. van Breda
De Hr. J. C. Berrange,
„ J. M. Inslin, junr.,
„ P. Eksteen,
„ A. P. Hiebner,
„ H. Meyn,
„ G. W. A. van der Lingen, v.D.M.,
„ J. W. Louw, junr.,
„ Jan A. Louw,
„ G. J. Louw,
„ J. H. du Plessis,
„ Jan Roos, Cz.,
„ J. A. J. Roos,
„ Josua J. le Roux,
„ G. J. Steytler, Gz.,
De Hr. D. J. A. v. d. Spuy,
„ Jan le Sueur,
„ Guiliam J. du Toit, Gz.,
„ Isaac J. de Villiers,
„ Jan J. de Villiers, Pz.
„ H. F. de Villiers, Pz.
„ C. C. A. de Villiers,
„ Paul de Villiers, senr.,
„ P. M. de Villiers,
„ J. C. Wicht,
„ J. H. Wicht,
„ R. A. Zeederberg, senr.,
„ R. A. Zeederberg, junr.,
„ P. H. Zeederberg,
„ J. C. Zeederberg,
„ A. J. Zeederberg.

Op last van Directeuren,

B. P. DU PLESSIS, Kassier.

Paarl, 9 Juny 1849.

Uitstaande Vorderingen.

In den Insolventen Boedel van JOACHIM GERHARDUS HERMANUS SNYMAN, van Stellenbosch.

OP MAANDAG den 16 July 1849, ten 12 ure precies, zullen worden verkocht, op de Verkooping te worden gehouden voor rekening van den Heer E. B. HOFFMAN, de Uitstaande Vorderingen tot bovengem. Boedel behoorende.

Stellenbosch, 3 July 1849.

J. WEGE, eenige Curator.

UITGEBREIDE VERKOOPING VAN EEN GROOTEN VOORRAAD NEGOTIE GOEDEREN.

TE STELLENBOSCH.

DE Heer E. B. HOFFMAN, zyne Voorraad Negotie Goederen niet in drie dagen hebben kunnen verkoopen, zal dienvolgende een tweede verkooping houden op MAANDAG en DINGSDAG, den 16 en 17 dezer, wanneer alsdan zal worden verkocht, Voerchitsen, Chita, Linnen, Doeken in soorten, Tjaals, Sjerpen, Dressen in soorten, Cassa, Alpacca, Zwarte en witte Hoeden, Drilling, Moleskin, Lakse en Kasimier, enz., alsmede,

Allerlei soorten Yzerwaren.

en meer andere goederen te veel om te melden, alles *sonder de minste Reserve.*

Stellenbosch, 2 July 1849.

J. WEGE, Vendu-Adm.

Twee- a Driejarige Geënte Vruchtboomen.

BOVENGEMELDE Boomen, van allerlei soorten zyn te bekomen by den Ondergeteekende op de plaats zelf, of by den Heer P. J. OLTHOFF, Kortemarkstraat, Kaapstad. Zy behoeven geene verdere aanpryzing, daar dezelver echtheid reeds ten overvloede bekend is.

Stellenbosch, 11 July 1849.

J. VAN DER BYL.

BEVALLEN, op den 9de dezer, te *Orange Grove*, Kaapstad, Mejufvrouw J. C. WESSELS, van een' Zoon.

Goud en Zilver.

OP ZATURDAG MORGEN, den 14 dezer, zal op de Verkooping van de Heeren BLOKE & BARTMAN, worden verkocht, een prachtige Gouden Dames Horologie met Ketting en Ornamenten en Draaghaken, Gouden Kettingen, Armbanden en Oorsieraels met kostbare Steenen en Paarlen bezet, Vinger-Ringen met Diamanten Steenen; circa 200 lood ZILVER, bestaande in Schenkbladen, Deertlepels- en Vorken, Thee, Zout en Mostertlepeltjes, alles zonder Reserve.

In den Insolventen Boedel van JACOB JOHS. STEYTLER, jun lor,

PUBLIEKE VERKOOPING

OP MAANDAG den 23 DEZER.

ZAL worden verkocht dat fraai Eigendom, genaamd "De Goede Verwachting," gelegen langs de Leeuwenstaart aan Groenepunt, omtrent 20 minuten te voet van de stad, bevattende omtrent zes morgen extra Tuin, Zaai en Weiland, met de volgende daarop staande Gebouwen:—

1. Een zeer groot deftig Woonhuis, in volkomen reparatie, met ruime Voorhuis, Zitkamer, Eetkamer, luchtige Slaapkamers, Keuken, Dispens, en elk ander gemak, met Waterleiding; het geheel Jatyhout, met hooge en extra Plat, de grootste duurtaamheid met pracht en smaak vereenigende.—Desselfs verheven ligging verschaft een ruim uitzigt, met zuivere en gezonde lucht.

2. Een fraaije dubbele Verdieping Cottage, in eene lyn met bovenstaande, met nieuw gelegde plat en in volkomene reparatie.

3. Een stevig Gebouw, achter bovengemelde, onlangs opgemaakt, bevattende een Stal voor 8 Paarden.

4. Een groot Gebouw, bevattende eene reeks Knechtskamers, met Kenken en andere gemakken, alsook Voeder en Provisie Kamers.

5. Een Koestal voor 8 Koeijen, mede onder nieuwe Plat, en in volkomen reparatie.

6. Een groote Oven, opzettelyk daargesteld tot eene uitgestrekte Pottebakkery.

NB. De plaats draagt van 8 tot 10 Koeijen het geheele jaar door, de weide van Groenepunt is wel bekend als volkomen gezond en geene verandering gedurende het Saizoen te verschoonen;—men kan er gevolglyk eene uitgestrekte Melkery hebben, een jaarlyksch Inkomen van £120 tot £150 opleverende, *zonder byhans eenigen uitleg.* Al het land tot de plaats behorende is ingesloten.

Alsmede de Meubelen, het Vee, en ander roerend Goed des Boedels, bestaande vooral in de gewone verscheidenheid Mahony en andere Voor, Eet- en Slaapkamer Meubelen, geslepen en effen Glas, Kagchel Ornamenten, Porcelein, Ivoren hett Messen, Zilver en Platedwerk, een fraaije 8 dagen loopende Huisklok, een Kabinet met zilver Beslag, eenig Meel, Ryst, Suiker, Koffy, Zeep, Zout, enz. eenige extra Kaapsche Wyn in fust en bottel, een Amerikaansche Ploeg, een extra Rypaard, Arabisch ras, mede een volkomen Damespaard; een Kapkar en Tuig, twee open Karren, Zadel en Toom, een fraaye Phaeton, twee extra Melkkoeijen, een groote Jatyhouten Watervat, enz.

OP DINGSDAG den 24 DEZER.

TEN 11 URE,

1. Zeker sterk gebouwd Huis onder dubbele Verdieping zeer geryflyk ingericht, gelegen op den hoek van de Loop- en Kerkstraten, thans geoccupeerd door den Heer Vos, den Zilversmid, met private Waterleiding, en alle gemakken hebbende van eene groote en moderate woning.

Dat wel bekend, zeer sterk dubbel Pakhuis, anex bovengemelde, waarin de Insolvent zyn Wynhandel gedurende vele jaren heeft gedreven. Dit Pakhuis, front makende in de Loopstraat, beeft mede een uitgang in de Kerkstraat, welke men voornemens is van het groote Pakhuis aftezonderen en tot een afzonderlyk perceel te maken.

3. Een sterk Woonhuis in Leeuwenstraat, beslaande de groote uitgestrektheid van 16 kwadraat roeden, 33 voeten, met groote Plaats, Achtergebouwen, enz. Dit Huis is verhuurd sedert een aantal jaren aan een goede huurder.

F. GODF. WATERMEYER, voor Curatoren.

Insolvente Tak, Executeurs Kamer,
Den 3 July 1849

OVERLEDEN te Graaff-Reinet, op den Morgen van den 3de July 1849, in den ouderdom van 77 jaren, 1 maand en 15 dagen, myn geliefde echtge noot de Wel-Ed. Heer HENDRIK ADRIAAN MEINTJES, waarvan ik voor myzelve en myne Kinderen, by deze kennis geef aan Bloedverwanten en Vrienden.

Wed. H. A. MEINTJES, geb. MEYER.

OP Zaturdag den 7 July 1849, 's namiddags te ½ drie uren, overleed ons tedergeliefde zoontje FREDRIK PHILIP, oud 13 maanden en 2 dagen, zyn lyden was smartelyk, diep betreurd door de bedroefde Ouders.

F. J. MULLER,
P. MULLER, geb. WEILBACH.

OVERLEDEN te Rotterdam, de Wel-Ed. geboren Heer CORNELIS VAN STOLK, Az., in den ouderdom van 55 jaren.

Het volgende vindt men in de Rotterdamsche Courant van den 22 October 1848:—

"Door den dood van den heer *Cornelis van Stolk*, die heden overleed, heeft onze stad het verlies te betreuren van een harer waardigste ingezetenen. In zyne hoedanigheid van lid van den raad dezer stad, van de kamer van koophandel en fabrieken, in vele andere openbare betrekkingen, en ook als chef van een eerst handelshuis alhier, werden zyne practische kennis en verlichte denkwyze steeds op hoogen prys gesteld; terwyl zyne werkzaamheid, yver en onkreukbare trouw, gepaard aan eene zelfstandigheid van karakter en van beginselen, welke niet algemeen wordt aangetroffen, hem als een waardig mensch en burger deden hoogachten.

"Niet alleen by zyne talryke en geachte familie, maar ook by de maatschappy zal zyn aandenken in zegening en achting bewaard blyven."

OP den 6 Juny 1849, op het Onder Roggeveld, behaagde het den Beschikker en Bestuurder onzer lotgevallen, tot zich te roepen, en, zoo wy vertrouwen in Zyne Eeuwige Zaligheid op te nemen, my teder en hartelyk geliefde Echtgenoot SARA JOHANNA VISAGIE, geboren VAN WYK, in den jeugdigen ouderdom van slechts 21 jaren, 7 maanden en 21 dagen. Van dit voor myn zoo smartelyk en treffend verlies, geve ik by deze aan Bloedverwanten en Vrienden kennis, met verzoek van rouwbeklagt verschoond te blyven,

CASPER J. H. L. VISAGIE.

MUTUEELE

LEVENS ASSURANTIE GENOOTSCHAP VAN DE KAAP DE GOEDE HOOP.

Bedragen van Premiums, ontvangen van den aanvang, van 27 Mei 1845 tot 1 February 1849..... £ 22781 14 3
Vorderingen op het Genootschap uithoofde van sterfgevallen, betaald.. £ 3800 0 0
Bedragen van opgeloopen Fonds op 1 February 1849..... £ 18,741 6 11

Directeuren:

De Heer JOHN FAIRBAIRN, Voorzitter,

De Hr. A. S. ROBERTSON | De Hr. J. H. WIGHT,
— H. SHERMAN, | — H. C. JARVIS,
— E. EAGAR, | — W. G. ANDERSON
— JOHN BARRY, | — J. W. EBDEN.

Buiten Agenten.

Graham's-stad .. De Heer FRED. CARLISLE,
Port Elizabeth.. De Heer JAMES HULL,
Somerset..... De Heer G. F. JOSEPH,
Graaff-Reinet... De Heer J. J. MEINTJES,
Worcester..... De Heer P. G. MEIRING,
Clanwilliam..... De Heer G. FOSTER,
George..... De Heer MICH. O'CONNELL,
Stellenbosch.... D. O'FLINN, M.D.
Paarl..... J. R. ZEEDERBERG, M.D.
Uitenhage..... De Heer S. J. VAN K. DU TOIT,
Swellendam .... De Heeren BARRY & NEVEN,
Colesberg en Burgersdorp .. GEO. LIVINGSTON, M.D.

Openlegging van den voortgang van het Genootschap op den 31ste Mei van elk jaar, sedert deszelfs aanvang;

Jaar.	Getal Polissen.	Bedragen verassureerd	Jaarlyksche Inkomsten.	Opgeloopen Fonds
1846	301	£147,200	£4674	£4214
1847	318	156,750	5216	6903
1848	402	211,150	6901	11875

PREMIUM VOOR ASSURANTIEN VOOR £100 OP ENKELE LEVENS *VOOR DEN GEHEELEN LEEFTYD.*

Ouderdom.	Premium. £ s. d.	Ouderdom.	Premium. £ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 18 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0 3
27	2 7 10	48	4 2 9
28	2 8 11	49	4 5 6
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 1
34	2 16 1	45	5 4 2

Deze Premiums zyn betaalbaar jaarlyks vooruit, of naar begeerte van den verassureerden kunnen zy half-jaarlyks worden betaald met eene kleine verhooging van Schaal.

Daar dit een MUTUEEL ASSURANTIE GENOOTSCHAP is, worden de winsten niet, gelyk in maatschappyen van Eigenaren, onder de Deelhebbers en Assureerders verdeeld.—Het GEHEEL behoort aan de houders van Polissen.

De winsten zullen verdeeld worden onder de houders van Polissen, op het einde van elke DRIE JAREN, na het jaar 1850, wanneer de eerste verdeeling zal plaats hebben; en elke houder kan zyn Aandeel doen voegen by de som door hem verassureerd, of tot eene tegenwoordige betaling doen strekken, of doen aanwenden ter vermindering van toekomstige jaarlykse premien door hem te betalen.

E. THOMPSON, Sec.

Heerengracht, 1 Nov. 1848.

EQUITABLE

BRAND ASSURANTIE EN TRUST

MAATSCHAPPY.

KAPITAAL £25.000.

(OPGERIGT 1ste OCTOBER 1844.)

Directeuren:

De Edele J. B. EBDEN, Voorzitter.

De Hr. HENRY SHERMAN, | De Hr. H. C. JARVIS,
—— ERNST LANDSBERG, | —— J. H. WICHT,
—— W. G. ANDERSON, | —— EDWARD EAGAR,
—— A. S. ROBERTSON, | —— WM. JAS. SMITH.

Auditeuren:

De Heeren GEO. N. EBDEN en THOS. SINCLAIR.

Secretaris:

De Heer E. THOMPSON.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN.

Graham's-stad .... De Heeren E. en W. HAW.
Port Elizabeth.... De Heer JAMES HULL,
Somerset..... „ „ G. E. JOSEPH.
Beaufort ..... „ „ C. PRITCHARD.
Swellendam ..... „ „ JOSEPH BARRY.
Caledon ..... „ „ J. METCALF.
Worcester..... „ „ JAN HENDRIK MUNNIK.
Clanwilliam..... „ „ JAS. FOSTER.
Simon'sstad..... „ „ WM. ANDERSON.

Brand Departement.

SCHAAL VAN PREMIEN PER £100.

	Waarin zich geene gevaarlyke Goederen bevinden.	Gevaarlyke Goederen bevattende.	Waarin gevaarlyke Neringen gedreven worden.
1ste Klas.....	£0 1 6	£0 0 0	£0 0 0
2. Gebouwen, gebakken of gehouwen Stenen, met Platten.....	0 2 0	0 4 0	0 6 8
3. Gebouwen, gebakken of gehouwen Stenen, bedekt met Leijen, Pannen of Metaal..	0 2 6	0 4 6	0 7 6
4. Papieren Daken....	0 6 8	0 0 0	0 0 0
5. Gebouwen, gebakken of gehouwen Stenen, met Rieten Daken..	0 17 6	1 0 0	1 2 6

N.B. Speciale Assurantien volgens den aard van risico.

☞ *Geene Charges voor Polissen.*

Trust Departement.

Dit tak sluit in zich de Administratie en het Beheer van zoodanige Boedels en ander Eigendom als de Maatschappy benoemd zal worden te administreren en te beheeren als Executeuren, Voogden, Curatoren, Administrateuren, Trustees, Geassigneerden of Agenten, hetzy onder of uit kracht van een Dekreet van eenig bevoegd Hof, of door den Meester van het Hooge Geregtshof dezer Kolonie, of door uiterste Wil en Testament, of eenig ander wettig geschrift, Acte of Authorisatie van eenig persoon of personen, of uit krachte van eenig Huwelyks Kontrakt, Procuratie of anderzins.

Kantoor, No. 12, Heerengracht, in de Gebouwen van de *Koloniale Bank.*

☞ Kantoor uren,—van 9 tot 4 uren dagelyks.

E. THOMPSON, Secretaris.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD 9 JULY 1849.

Op ll. Dingsdag vergaderde de Wetgevende Raad, tegen alle verwachting aan, tot het verrigten van bezigheid.

De Gouverneur zeide, dat de vacaturen welke ontstaan waren door de resignatie van de Heeren ROSS en HARRIS en door het overlyden van den Heer VAN DER BYL aangevuld waren,—zynde de aangestelde personen Jacob Letterstedt, Pieter Laurens Cloete en Abraham de Smidt;—de plaats van den Heer EBDEN, die ook geresigneerd heeft, is nog niet aangevuld.

Al de bezigheid afgehandeld bestond in de tweede lezing van de Bill, ter in hechtenisneming en teregtstelling van misdadigers (de verdere overweging waarvan uitgesteld werd;) de Groote en Kleine Jurie Bill,—de Bill ter verbetering van Gevangenissen en de Soldaten en Matrozen Postgeld Bill,—de derde lezing waarvan uitgesteld werd tot Vrydag (Morgen.)

Daar er een gerucht in omloop was gebragt, dat de Heeren Letterstedt, Cloete en De Smidt geweigerd hadden de aangeboden zitplaatsen aantenemen, uit eerbied voor het publiek, was de groote toeloop van menschen by de bovengemelde gelegenheid niet weinig verbaasd en verontwaardigd over hunne verschyning om den gewonen eed afteleggen en hunne plaatsen in den Raad te nemen; het gevolg waarvan was, dat zy, zoowel by den aanvang als na den afloop der zitting, regt goed en aanhoudend uitgejouwd werden.

Toen het adjournement aangekondigd werd, verliet de menigte de zaal, en vergaderde op de plaats voor de raadkamer, waar, na eenig verwyl, Zyne Excellentie de Gouverneur zyne verschyning maakte aan den arm van zyn Aid-de-Camp, gevolgd door eenige andere heeren, onder welke zich de nieuwe on-officieele schepselen bevonden. Zyne Excellentie begroette de menigte met "hoe vaart gy allen myne heeren? Ik ben verblyd u te zien. Myn hart is met u. Vertrouw er op dat ik in al myne maatregelen uw welzyn beoog."— Dit gaf aanleiding tot een algemeene kreet van goedkeuring, maar was tevens het teeken tot vernieuwde uitjouwing, geschreeuw en geroep, gepaard met een algemeen gestoot, geschuif en geschop van de drie nieuwe on-officieelen. Laurens Cloete pakte zich weg, na eenigzins ruw behandeld te zyn omtrent zyn achterste, Abraham de Smidt verschool zich in het Kantoor van het Centraal Collegie van Wegen, en Jacob Letterstedt in dat van den Procureur Generaal. Nadat laatstgemelde daar een aanmerkelyken tyd had vertoefd, werd hy tot aan de straatdeur begeleid door den Procureur Generaal, en naar zyn kantoor in de Pleinstraat vergezeld door de heeren Lynar en Fitzpatrick. Eene zeer groote menigte achtervolgde hem, en hy werd onophoudelyk gesard, gejouwd, gescholden en met modder en andere dingen gesmeten. Van hier begaven zich eenige personen naar de Heerengracht, en by toeval den heer Ebden ontmoetende, stonden zy eensklaps stil, en drie luide en lange juichkreten verzamelden onmiddelyk eene schaar van omtrent 2000 personen. Zy begaven zich langs de Heerengracht af, en voor het huis van den heer Robertson komende bekwam men een stoel, waarop de heer Ebden geplaatst werd, dien men naar de Koopmans Beurs droeg en aldaar op de tafel zette. Het gejuich was nu verdovend. De orde eindelyk hersteld zynde, werd de menigte toegesproken door den heer Ebden, door zyn zoon den Advokaat Ebden, en door den heer Sutherland; en na den waardigen patriot nogmaals hartelyk en herhaaldelyk toegejuicht te hebben wegens zyn manmoedig besluit om zyn post neerteleggen, en aldus alle verbintenis aftebreken met een Gouvernement dat deszelfs eigen eer niet beschermen kan, scheidde de menigte.

WY hebben onze stellige afkeuring verklaard van eenige daad van geweld aan den kant van het volk, en het spyt ons dus dat eenige zoodanige tentoonspreiding heeft plaats gehad;—maar populaire verontwaardiging—populair misnoegen—het gekwetst gevoel eener zamenleving—laten zich door de rede niet aan banden leggen, en van hier de tooneelen welke op Dingsdag avond plaats gehad hebben.

Vroeg op dien avond verzamelde eene groote menigte volks op de parade, en wydde daar openlyk aan de vlammen een figuur, bestemd om ABRAHAM DE SMIDT te verbeelden, onder gesteen en verwenschingen; zy scheidden toen, maar kwamen omstreeks 8 uren weder byeen, toen het verbranden van twee andere figuren, LAURENS CLOETE en JACOB LETTERSTEDT verbeeldende, plaats had. Van hier begaf men zich naar het huis van ABRAHAM DE SMIDT, op het Boerenplein, naar het pakhuis van JACOB LETTERSTEDT in de Ziekestraat, zyn huis op de Heerengracht, en zyn molen naby het Noorder Zeehoofd, de glazen en ramen van alle welke vergruisd werden;—inderdaad, met zoo veel geweld werden de steenen geworpen dat zelfs de yzeren ramen van den molen vernietigd werden.

Aan het pakhuis van LETTERSTEDT, in de Ziekestraat, kwam de geheele policie magt tusschen beide. Maar, de wyze waarop deze tusschenkomst geschiedde, is, dit zeggen wy met tienvoudige klem, de aller-onteerendste daad van lafhartigheid en schande welke men zich verbeelden kan, en diende hierby niet te berusten. De policie kwam de Kortemarktstraat af, en zoodra zy de hoek van de Ziekestraat bereikte, werd—zonder eenige waarschuwing of vermaning, zonder de Oploop Acte te lezen,—het bevel gegeven om aantevallen, en de menigte begroet met een aantal staven en getrokken zwaarden. Het gevolg was, dat verscheidene menschen, stille menschen, die of op eenen afstand stonden of langs dien weg voorby gingen, schandelyk verminkt en gewond werden,—sommigen zelfs gevaarlyk.

Wy zyn van oordeel dat het volkomen regt is aan den kant der policie om de rust te bewaren, om kwaad tegen te gaan, en diegenen uit een te dryven die vergaderen om ongeoorloofde daden te plegen; maar wy beweren tevens dat dit geschieden moet volgens de manier by de wet bepaald, en niet zoo als dit in het aangehaald geval geschied is;—zy behoorden zich te herinneren dat zy zich blootstellen aan teregtstelling voor de regtbanken van hun land, wegens eenige noodelooze en ongewettigde daad van geweld in de uitoefening van hunnen pligt, en dat wanneer eenige zoodanige daad de dood ten gevolge mogt hebben, het uitloopen zal niet op manslag, of gewettigden doodslag, maar op voorbedachtelyken en opzettelyken moord.

Door ons aldus uittedrukken, hebben wy geen verlangen de policie vrees aantejagen of het volk aantemoedigen. Eerstgemelde is, verpligt haren pligt te vervullen, laatstgemelde moet de wet gehoorzamen;—en terwyl wy het volk ruiterlyk zeggen dat het volstrekt geen regt heeft om straffeloos de toevlugt te nemen tot geweld, zeggen wy de policie tevens dat, voordat zy gebruik maakt van hare staven en zwaarden, zy verpligt is het gemeen behoorlyk te waarschuwen, in het oog houdende dat niets dan eene weigering om uit een te gaan, of aanhoudend geweld, uiterste stappen regtvaardigen kan.

De Heer A. de Smidt—dit heeft hy ons zelf medegedeeld—is geen *honorabel* meer; hy is in het bezit van dezen titel nog geen vier-en-twintig uren geweest en heeft toen, *uit eerbied voor het publiek gevoelen*, die waardigheid neergelegd.

Zal zyn *honorabel* voorbeeld door de Heeren Letterstedt, Cloetes en Cock worden opgevolgd, of zyn zy voornemens het Publiek gevoelen te trotseren en hun beledigend standpunt te behouden? Wy hopen dat een weinig nadenken hen tot betere gedachten brengen zal.

Sedert het schryven van bovenstaande, vernamen wy op het beste gezag, dat de Heer Letterstedt zyne resignatie heden morgen zal inzenden.

Een Correspondent berigt ons, dat de Heer Cock in de pekel zit, daar de Directeuren van de *Phœnix*, hem niet naar Algoabaai willen terug nemen. De Gouverneur was van oordeel, zoo als hy in den Raad zeide, dat de *Phœnix* goed werk gedaan had, door den Heer Cock tot zyne hulp te brengen. Zy zal nog beter werken door hem op den hals van den Gouverneur te laten.

Twee groote Publieke Byeenkomsten tegen den invoer van Bandieten, hebben op den 4den July, op de Grenzen plaats gevonden, de eene te Grahamsstad, de anderen te Port Elizabeth.

De Hollandsche Grensboeren zullen een Anti-Bandieten Byeenkomst houden aan de Kaga op Woensdag den 18 dezer.

Wy zyn onderrigt dat de Municipaliteit, verontwaardigd over het gedrag van den Heer de Smidt, dadelyk aan hem een schuld van £1500 heeft afbetaald.

De volgende "lokkende kennisgeving"—waarby de regtmatige middelen der ingezetenen om de verschrikkelyke plaag van zich te weren voor zamenspanningen worden uitgekreten, en zy die voornemens zyn zich als verraders hunner regtvaardige zaak te kenmerken, onder des Gouverneurs magtige bescherming worden genomen,—is wel berekend om het Publiek een denkbeeld te geven tot welke uitgestrektheid *het hart van Zyne Excellentie met het volk is.* Waarlyk, het is hoog tyd, dat er aan zulke laffe belydenissen een einde komt. Men gelooft dezelve niet meer. Het volk kent Zyne Excellentie thans ongelukkig in geene andere gedaante, dan, als de man die werktuigelyk geweest is in hunne vernedering; die hen lieeft verlaten in het uur des gevaars; die hunne dringende smeekingen en vertoogen verworpen en zich nu eindelyk in open stryd tegen hen heeft gesteld. Indien zyn hart inderdaad voor het volk is, laat hem dit dan door daden bewyzen, hetzelve wil zich met niets minder tevreden te houden, en het heeft gelyk:—

GOUVERNEMENTS KENNISGEVING.

Koloniaal Bureau, Kaap de Goede Hoop,
9 July 1849.

Daar het ter kennisse van den Gouverneur gekomen is, dat eene zamenspanning is gevormd onder zekere personen in de Kaapstad woonachtig, om Leveranciers te beletten het Gouvernement te voorzien met Voedsel en andere noodwendigheden voor de Bandieten, welke verwacht worden binnen kort in deze Kolonie te zullen aankomen, en dat dezelfde zamenspanning is gebruikt om te beletten dat Heeren de vacante plaatsen in den Wetgevenden Raad aannemen, waardoor de noodzakelyke bezigheden en de wetgeving der kolonie ernstig belemmerd, de handelingen van het Koloniaal Gouvernement gestremd, en vele private personen benadeeld zullen worden in hunne regtmatige handelingen en beroepsbezigheden: En daar het verder voorgedragen is dat eenige der Banken in de Kaapstad mede zamengespannen hebben om de gewone accommodatie en hulp te verleenen aan zoodanige Leveranciers, en aan eenig Heer die eene zitplaats in den Wetgevenden Raad aannemen mogte, met het doel om zoodanige personen te kwellen, in het nauw te brengen en te benadeelen; gevoelt Zyne Excellentie, alhoewel met groot leedwezen en tegenzin, dat de tyd geboren is wanneer het hem ten pligt wordt voorwaarts te treden en die personen te helpen die waarschynlyk lyden zullen door zoodanige zamenspanningen.

Zyne Excellentie verlangt daarom bekend te maken, dat personen, met wien het aldus gelegen is, geldelyke voorschotten ontvangen zullen uit de Koloniale Kas, op vaste of zoodanige andere zekerheid als goedgekeurd mogte worden door een Collegie van Officieren tot dat einde te worden aangesteld: zullende deze voorschotten renten doen tegen 5 pCt. per jaar.

Aanzoeken voor zoodanige voorschotten zullen ontvangen worden van 10 tot 12 uren dagelyksch, tot nadere kennisgeving, op het Koloniaal Bureau, van en na den 10de dezer, en zullen, indien uitvoerbaar, op denzelfden dag worden beslist.

En daar het noodig zal zyn, ten einde dezen maatregel uittevoeren, dat het Gouvernement promessen uitvaardige, betaalbaar op vertooning, en daar Gouvernements Collecteurs en Kashouders belet zyn voor rekening van het Gouvernement te ontvangen, eenige banknoten of ander papieren geld uitgereikt door de plaatselyke banken, behalve op hunne eigene verantwoordelykheid, wordt het by deze aan alle Gouvernements ambtenaren toegestaan en van hun gevorderd als kontant aantenemen in alle betalingen van ongelden, recognitie, enz., op de verantwoordelykheid van het Gouvernement, zoodanige Gouvernements Promessen als by deze gelegenheid mogen worden uitgereikt.

Zyne Excellentie verlangt dat het duidelyk verstaan worde, dat dit slechts een tydelyke maatregel is, veroorzaakt door den drang van het tegenwoordig oogenblik, en dat zoodra de zamenspanningen geëindigd zyn, en de redenen tot dien tegenwoordigen maatregel weggeruimd, geene verdere voorschotten zullen gedaan worden. Zorg zal echter gedragen worden, dat de terugbetaling dezer voorschotten door de personen welke dezelve mogen hebben ontvangen, niet plotselings zal worden vereischt, maar behoorlyke schikkingen zullen gemaakt worden tot de trapswyze aflossing.

Op last van Z. E. den Gouverneur,
(Get.) JOHN MONTAGU, Gouvts. Sec.

Sir Harry schynt omtrent de bandieten kwestie, even beduiveld en weifelend als zyn Heer—My Lord *Grey*. Telkens heeft hy een ander plan.— Eerst was de bestemming der kostbare lading naar Battery Amsterdam; vervolgens naar Robben Eiland en eindelyk zou dezelve weder verplaatst worden aan boord van het schip *Seringapatam*.

Het Anti-Bandieten Genootschap—dat tot hiertoe onvermoeid werkzaam geweest is—heeft eene laatste poging beproefd, om aan dezen onzekeren staat van zaken een einde te maken. Het volgende wel geschreven beroep werd op ll. Dingsdag, op de tafel van de Beurs gelegd, en denzelfden namiddag met eenige honderde naamteekeningen aan Zyne Excellentie ingezonden:—

Kaapstad, 9 July 1849.

"Wy, Harer Majesteits loyale en getrouwe onderdanen, ingezetenen van deze stad en derzelver omtrek, gedrongen door een diep gevoel van pligt jegens onze genadige Koningin, jegens Uwe Excellentie als Harer Majesteits Vertegenwoordiger, en jegens onze mede Kolonisten, verlangen, op de eerbiedigste en pligtmatigste wyze aan Uwe Excellentie voortedragen, den gevaarvollen staat, waarin Harer Majesteits tegenwoordige Ministers, deze tot nu toe stille en vertouwende maatschappy gedompeld hebben, door hun geliefd land tot eene Straf-kolonie te verklaren, en door den maatregel nu in voortgang om dit nadeelig en verlagend besluit ten uitvoer te brengen, in tegenkanting aan de algemeene smeekingen en protesten van alle rangen en klassen van het volk.

Uwe Excellentie is thans in het volle bezit van hunne wenschen en gevoelens omtrent dit onderwerp, en behoeft niet herinnerd te worden, dat zy door de plegtigste verzekeringen genoopt waren te verwachten, dat die wenschen en gevoelens alles afdoende zouden zyn geweest. Uwe Excellentie vaardigde deze plegtige verzekeringen uit in den naam van Harer Majesteits Gouvernement, en daardoor zyn zy voor eenigen tyd door eene valsche zekerheid in slaap gewiegd geworden, en belet, om die krachtdadige maatregelen te nemen tot zelf-verdediging, welke buiten allen twyfel, de tusschenkomst van het Ryks Parlement en het schild van Vorstelyke Regtvaardigheid en Toegenegenheid zouden hebben verzekerd.—En nu, door de onverwachte uitvaardiging der Orders in Rade van den 4 September, en de aangekondigde aannadering van eene lading misdadigers uit den besmetten en besmettenden kerker van Bermuda, ontwaren zy, met verbazing, dat zy opzettelyk bedrogen zyn geworden —dat hunne wenschen en gevoelens gevraagd zyn geworden, maar niet afgewacht: en toen dezelve bekend waren, geheel en al verworpen zyn geworden.—Zy gevoelen dat zy niet alleen benadeeld, maar voor het oog der gansche wereld beledigd en verlaagd zyn geworden.—Men behoeft Uwe Excellentie niet te zeggen, welke gewaarwordingen, onder zulk eene behandeling, ontspringen moeten in de harten van een volk, hetwelk van deszelfs voorouders vryheid heeft overgeerfd, en hetwelk vastbesloten heeft dezelve aan de nakomelingen overtedragen. Maar zy hebben een nog dieper ongelyk, om hunne gewaarwordingen te verbitteren. Eenige stukken, op gezag van het Parlement, gepubliceerd, ontvouwen het afschuwelyk en stuitend voorwendsel voor deze overhaaste en onrust verwekkende zending van misdadigers naar de Kaap, uit de gevangenissen, hulks, bandieten transportschepen, strafplaatsen en andere nesten en holen van zedelyken dood.

—De bloote naam daarvan berooft de jeugd van hare zuiverheid. Maar men heeft dezelve aan de wereld bekend gemaakt en zy heeft met siddering de oogen der menschen gevestigd op elke plaats van de Britsche bezittingen, welke eene blinde en voorbarige staatkunde in eene Strafplaats heeft veranderd. En de ellendige wezens, onder welke deze misdaad, niet te noemen, wordt verklaard "*heerschende*," "*verbazend heerschende*," te zyn, staan in de kolonie ontvangen te worden en verspreid onder de huisgezinnen der ingezetenen! Officieele rapporten omtrent de reformatie en het goed gedrag van deze misdadigers, onwetend of voorbedachtelyk valsch, zyn van tyd tot tyd uitgevaardigd geworden om het publiek te misleiden, en de gedoemde kolonies in derzelver lot genoegen te doen nemen. Maar de waarheid, hoewel men opregtelyk beweren durft, niet het honderdste gedeelte van de waarheid, is eindelyk aan den dag gebragt geworden; en dit is de waarheid. Het volk van dit land weet het, en daarom is het niet langer mogelyk, om deze hoopen van bezoedeling door de distrikten dezer kolonie te verspreiden, tenzy militaire geweld dezelve eerst in woestynen verandert. Maar men zegt, dat uwe Excellentie voornemens is, om een formeel aanbod uittevaardigen voor de diensten van deze misdadigers, aan het volk van dit land! en dat uwe Excellentie voornemens is, om dezelve, byaldien geen aanzoek deswegens gedaan wordt, in een schip of hulk in de Simonsbaai voor een onbepaalden tyd te houden, tot dat Harer Majesteits welbehagen—dat is, het welbehagen van Harer Majesteits tegenwoordige Ministers, die ons zoo zwaar verongelykt hebben—zal bekend zyn. Door een lang verblyf alhier en door gemeenzamen omgang met onze medekolonisten, zyn wy genoegzaam met hen bekend, om zulke beuzelende proefnemingen met de natuurlyke toegenegenheid en de beste gevoelens van een vredelievend, ongekunsteld, maar dapper en vastberaden volk, met verbazende verontrusting te beschouwen.

Zy kunnen niet weten, of er geene schurken in hunnen omtrek bestaan, die zoodanig aanbod zullen aannemen. Zy kunnen niet weten, dat de "*proefneming van verspreiding*" niet dagelyks toeneemt. Het is voor hen onmogelyk om achter de waarheid te komen. Onder de bedreiging van zulk een verschrikkelyk leed, zullen zy dus het ergste gelooven;—onder al de omstandigheden van de zaak, is het onmogelyk voor afgezonderde familien in de binnenlanden, om hun gemoed van deze vrees te ontheffen—of, wanneer het mogelyk zoude zyn, te gelooven, dat de verpestende massa van zonde, nog gehouden wordt op den dryvenden kerker, is het dan niet een onvergeeflyk onregt, om maanden lang de gemoederen en de verbeelding der kolonisten van allen ouderdom, dagelyks en alle uren bezig te houden met de gedachte aan hetgeen nimmer moet bekend zyn! Het is even onverschoonlyk en nadeelig als of men een smeerig schildery in elke school zoude willen doen ophangen, of op elke speelplaats vertoonen.

Wy smeeken, als mannen, als christenen, als Britsche onderdanen, Uwe Excellentie andermaal, om dit volk te sparen. Dryf hetzelve niet tot wanhoop. Doe hetzelve geen leed aan hetwelk de tyd niet kan uitwisschen. Het kan zich niet onderwerpen. Het bloed waaruit hetzelve is voortgesproten, verbiedt zulks. De eerbied voor de Koningin verbiedt dit. Deszelfs eerbied voor de Goddelyke Wet verbiedt dit—die wet, welke de Britsche Constitutie en de geheele handeling van de Britsche Wetgeving verklaren de maatstaf te zyn en de grenspaal van alle Britsch gezag.— De Instructien van den Secretaris van Staat voor de kolonies eene schending van zyne gelofte zynde, strydig met de zedelykheid en de geopenbaarde godsdienst, zyn volgens de wet nul en van geene waarde, en niet verbindende op Uwe Excellentie noch op Harer Majesteits onderdanen, tegen wier Goddelyke regten zy stoutmoedig gerigt zyn. Het Britsche Parlement heeft reeds, door gevolgtrekking, dit vonnis over hen uitgesproken. De Ministers zelve hebben de regtmatigheid daarvan erkend en verklaard, dat zy dit voortaan tot rigtsnoer zullen nemen. Wie kan twyfelen, dat het thans hunne hartelyke bede tot God is, dat Uwe Excellentie hen mogte zyn vooruitgegaan, om deze Orders te herroepen—dat gy gehandeld hebt, even als zy gehandeld zouden hebben, waren zy met den tegenwoordigen toestand van het land en al de omstandigheden van het geval bekend geweest! Dit, dragen wy eerbiedig voor, wyst aan Uwe Excellentie den waren weg van pligt en eer aan, van welken wy van harte smeeken, dat geene wereldsche bedenkingen u zullen afbrengen. Ons nederig verzoek is dus, dat het Uwe Excellentie behagen moge, te weigeren om het schip *Neptune* met deszelfs lading van misdaad te ontvangen of de zorg daarvan aantenemen,—dat gy hetzelve gelieve weg te zenden, en dat het u verder behagen moge, om de gemoederen van het volk te bedaren en te verzoenen, door, zoo spoedig mogelyk, te verklaren dat het uw opregt en edel besluit is.

Moge dit de laatste maal zyn, dat de dolzinnigheid van hardvochtige tyrannen het volk van dit onbesmet land zal noodzaken, om zulk een geroep van ellende aanteheffen! Moge het geheel spoedig uit het geheugen worden gewischt.

Zyne Excellentie heeft het Publiek weder jammerlyk te leur gesteld. Op het bovenstaande manlyk en hartelyk adres is het volgend onvoldoend, laauw en ontwykend antwoord gegeven. Wy hebben thans geen tyd om deszelfs drogredenen uit een te zetten en vergenoegen ons derhalve met de wederlegging van een van deszelfs beweringen, namelyk, "dat hy zich nimmer verbonden heeft, dat deze Kolonie geen Strafplaats worden zou." Het Gouvernements Berigt van den 14 November 1848, alsmede zyne Depeche aan Lord GREY, van den 24 Mei jl., en zyne Minute aan den Wetgevenden Raad, gedateerd, 15 Juny ll., regtvaardigen deze afleiding aller-stelligst, en wy moeten ons inderdaad erg misgissen, indien wy Zyne Excellentie de juiste woorden niet in den Raad hebben hooren bezigen. Zyne Excellentie neemt echter sterk toe in de kunst om uitvlugten te baat te nemen en zal, aldus voortgaande, binnen kort een volkomen regtsgeleerde zyn.

Het antwoord werd door den Wel-Ed. Heer J. B. EBDEN, Senr., op gisteren in de Beurs voorgelezen aan eene menigte angstvallig aldaar naar hetzelve wachtende; en het verheugt ons te kunnen zeggen, dat de Heer Advokaat EBDEN, na het lezen van hetzelve, het publiek in het kort maar krachtdadiglyk aansprak. Hy raadde volharding aan in de reeds begonnen constitutioneele middelen, gepaard met een ernstige en nadrukkelyke vermaning om de goede zaak door geweldadige middelen niet te benadeelen.

Wy behoeven het hier voorzeker niet bytevoegen, dat wy ons met deze gevoelens volkomen vereenigen. Wy zyn stellig tegen alle geweld. Niets dan een stevige constitutioneele stryd, zal ons de zegepraal verzekeren:—

Gouvernements Huis, 11 July 1849.

MYNE HEEREN,—Ik heb uwen brief van den 9 dezer, gisteren avond den 10 dezer ontvangen, geteekend door 292 heeren van deze stad en derzelver omtrek.

Gy zyt zeer wel overtuigd van myne gevoelens omtrent de Bandieten kwestie, en ik verzeker, dat geen individu zoo veel heeft gedaan als ik heb gedaan, en voort zal gaan te doen, om deze Kolonie te ontheffen van de hatelykheid om eene Strafkolonie te worden. Ofschoon gy aan de wereld hebt verkondigd, dat ik my aan de Kolonie heb verbonden, dat geene Bandieten binnen dezelve zouden komen, dat is eene opzettelyke verkeerde voordragt van myne aanmerkingen in den Raad, toen ik aan denzelven voorlegde den eersten brief van Graaf Grey, van my verlangende, om my te verzekeren van de gevoelens van het volk, of het als eene gunst menschen wilde aannemen, wier tyd van straf byna was voltooid. Myne aanmerking by die gelegenheid was als volgt:—dat de voorgestelde uitbreiding der schikking tot deze Kolonie aan de ingezetenen niet zoude worden opgedrongen, wanneer zy deze soort van handen niet verlangden te hebben; en dat men duidelyk moest verstaan, dat het eene zaak van volkomen vryen wil was, of zy die menschen wilden ontvangen of niet." Hierop grondt gy uwe uitdrukking, "bedrogen door het plaatselyk Gouvernement." Hoe?—Ik was te dier tyd even onkundig van het bestaan van eenige Order in Rade, eene wet (geene plaatselyke afkondiging vereischende om dezelve tot eene wet te maken) op eens deze Kolonie, be evens andere, tot Straf kolonien makende, *zoo als gy waart*.

Ik heb my nu volkomen van het gewigt van des Volks gevoelen door de gansche kolonie verzekerd, en hetwelk het hoofdpunt uitmaakt der Petitie dat ik deze Bandieten niet moet laten landen, en ik maak my dus gereed om hen op zee te houden in de Simons Baai, tot dat ik van Graaf Grey verdere instructien ontvang omtrent hunne uiteindelyke beschikking, waarom ik eenigen tyd geleden aanzoek heb gedaan.

Uw verzoek, myne Heeren, hoe wenschelyk deszelfs doel moge zyn, dat ik de *Neptune* by deszelfs aankomst zoude wegzenden, doet natuurlyk de vraag ontstaan.—Waarheen? Een weinig bedaard nadenken, zal u aantoonen, dat zulk eene daad geheel en al buiten myne magt is.

Het eerste voorstel was, om de Bandieten op Robben Eiland te landen,—daartegen hebt gy u verzet—en nadat myn voornemen was aangekondigd, om hen op zee te houden, doet gy dit verzoek, dat de *Neptune* mogt worden weggezonden: een verzoek, even onredelyk als de beantwoording daarvan onuitvoerbaar is.

Ik kan hierby aanmerken, dat men een stelsel van vreesaanjaging heeft gebezigd, de in officieele leden van den Raad bedreigende—daarby een verlangen aan den dag leggende, om de maatregelen van het Gouvernement te dwarsboomen, omtrent onderwerpen geheel afgescheiden van de Bandieten kwestie.

Ik heb de eer te zyn, enz.
H. G. SMITH, Gouverneur.

NIEUW ZUID WALES.

De *South Australian Register*, van den 18de April, bevat eene Petitie van de Ingezetenen van Nieuw Zuid Wales tegen de vernieuwing van transportatie, en welke de volgende opvallende zinsneden behelst—

Dat uwe Supplianten de byzondere omstandigheden waardoor zy omgeven zyn, en met harten van loyaliteit kloppende voor Harer Majesteits Gouvernement, zy zich genoodzaakt gevoelen in hunne eigene verdediging te handelen tegen de aanslagen van H. M. Ministers, om onder de ingezetenen eene zaak in beoefening te brengen, geschorst gedurende acht jaren, en welke de Supplianten verzekerd waren dat voor altyd zou worden gestaakt, en voor welke zy zoo dikwerf in het openbaar hunnen afkeer hebben verklaard, maar dat zy het nu aan zichzelven en hunne huisgezinnen verschuldigd zyn, op eene eerbiedige maar standvastige wyze aan Hare Majesteit hun onwrikbaar besluit bekend te maken, om door alle wettige en constitutioneele middelen binnen hun bereik, de vernieuwing van transportatie, onder welke gedaante ook, tegenstand te bieden.

De volgende belangryke zinsnede werd er naderhand bygevoegd:—

"Dat geen Ministers of aantal Ministers het regt hebben om de vrye burgers van eene Britsch Kolonie te vernederen tot de loutere bewoners van eene strafplaats."

PORT PHILIP.

Zyne Excellentie de Gouverneur Fitz Roy, had niet alleen beloofd naar Sydney te laten vervoeren alle Bandieten die te Port Philip mogten aankomen, maar die kostelyke inwilliging ook opgevolgd door eene applicatie by het Gouvernement te huis, om alle maatregelen om Bandieten uittezenden te staken tot hetzelve in het bezit zal zyn van het stellig gevoelen van den Wetgevenden Raad.

Origineele Correspondentie.

DE BYEENKOMST TE SOMERSET, (West)

Somerset West, Hottentots Holland.

Heer Editeur!—Eene Publieke Byeenkomst is alhier gehouden geworden op Maandag, den 2 dezer, in het Schoolgebouw der Wesleyaansche Kapel, ten einde in overweging te nemen, welke verdere maatregelen zouden genomen worden, om het invoeren van "Overtuigde Misdadigers" tegen te gaan. Ofschoon de tyd slechts eene korte kennisgeving vergunde, was de byeenkomst nogtans zeer talryk. De Wel-Ed. Heer J. M. Theunissen, Vrederegter, opende de vergadering met eene toepasselyke aanspraak, het doel der byeenkomst uitleggende.

Verscheidene resolutien wierden voorgesteld en *eenparig* aangenomen. Het wierd besloten, dat alle personen tegenwoordig, indien mogelyk, de byeenkomst in de Kaapstad op Woensdag den 4 July dezer, zouden by wonen. Dat de Wel-Ed. Heer Ebden en verdere medewerkers in deze zaak den warmsten dank van dit land verdienen; dat een Takgenootschap alhier onmiddelyk zoude opgerigt worden en in correspondentie treden met het Kaapstads Anti-Bandieten Genootschap, onder de bestiering van een Committee, welks achtingswaardig en invloed hebbende karakter in aanmerking mag genomen worden, wanneer wy de namen noemen van Wel-Eerw. Dr. Reitz, den Wel-Eerw. Ridgill, de Heeren J. M. Theunissen, H. Morkel, senr., Jenckens en Stanford, Vrederegters, de Heeren Tesselaar, Malan, Terrington, Bosse, M. Theunissen, Myburgh, Scholtz en Brink.

Het wierd verder besloten, dat de Secretaris van het Genootschap zoude gemagtigd zyn aan ieder Europischen arbeider een getuigschrift te verleenen—mits dezelve instaat is, voldoende bewyzen te kunnen geven, van geen overtuigde misdadiger te zyn: een maatregel, welke volstrekt noodig wordt als eene beveiliging voor den ongelukkigen Emigrant, welke overal met achterdocht en angstvalligheid zal behandeld worden. Ten laatste wierd besloten, zich te vereenigen om een smeekschrift aan Hare Majesteit de Koningin en beide Huizen van het Parlement intedienen, de Order in Rade te vernietigen, waardoor deze volkplanting eene strafplaats gemaakt en dus voor altoos vernederd en in ellende zoude gedompeld worden.

Voor u, Heer Editeur, die met publieke byeenkomsten gemeenzaam zyt, mag in deze gebeurtenis, als hier aangeteekend, niets buiten gewoons zyn, maar ik verzeker u, de dag van deze byeenkomst is alhier een gedenkwaardige dag. Nooit te voren legden de werkzame inwoners van deze vreedzame dalen den ploeg en het snoeimes ter zyde, ten einde politieke byeenkomst bytewonen: nooit te voren kwamen dezelve op van hunne afgezonderde woonplaatsen, den arbeid van den wyngaard verlatende, om eene zoo gewigtige vraag van politieke huishouding en algemeene menschlievendheid in overweging te nemen en zich met die pogingen te vereenigen door welke, onder den zegen des hemels, de behoudenis van hun land zal voortspruiten.

In deze onze eerste, en derhalve gedenkwaardige byeenkomst, waren de woorden weinig, maar de gevoelens diep en stilzwygen was welsprekend. Wy vergaten Hollanders en Engelschen te zyn, en waren alleen indachtig, mannen en broeders te zyn, bedreigd door algemeen gevaar en verbonden aan eene gemeenschappelyke en heilige zaak. "*Vereenigd zullen wy overwinnen,*" (united we conquer) zeide de een "*Eendragt maakt magt,*" weergalmde het van den anderen.

In dezen geest, Heer Editeur, laat ons allen, en ten allen tyde handelen en de goedertierende Vader zal ons met zynen zegen bekroonen.

Ik heb de eer te zyn, Heer Editeur!
UEd. Dienstw. Dienaar,
EEN CORRESPONDENT.

Distrikt Swellendam, 4 July 1849.

Mynheer!—Men zal zien uit eene advertentie in uw Blad, dat £150 gedeponeerd zyn om een paard alhier, op de volgende Swellendamsche byeenkomst te zetten tegen eenig winner op de jongste Groenpunt Wedloopen. Deze zyn de voorwaarden reeds ten behoeve van "de kudde" aangeboden, en zy zullen niet aarselen dezelve naar den letter optevolgen. Indien "Boots" daarin toestemt, wel en goed; zoo niet, was het beter dat hy niets verder zeide omtrent *uitvlugten*, en zyne snoevery elders uitvente dan te Swellendam, waar het niet gaan zal. "Boots" moet zeer duister zyn, daar hy zegt "geen myner beweringen omtrent de verkeerde meeting is wederlegd geworden," terwyl hy dikwyls zoo regtstreeks tegengesproken is dat eenig ander mensch voldaan zoude zyn geweest. Om het geschil omtrent de lengte van de baan te beslissen, zyn £50 gedeponeerd om zyne uitdaging te bestryken, en hy zal tot zyn schade vinden dat de baan naauwkeurig gemeten is. De laatste maal dat hy schreef zeide hy dat dezelve in het *midden* gemeten was; nu zegt hy van *buiten*;—waar zal hy nu zeggen? Maar, beide gezegden zyn verkeerd, waarvan hy overtuigd kan worden door de baan zelf te meeten, hetgeen hy denkt beter te kunnen doen dan de Gouvernements Landmeter (die waarschynlyk zyn werk verstaat), die dezelve gemeten en het plan gemaakt heeft, hetwelk ter inzage van "Boots" aangeboden is.

Om "Boots" met dezelfde taal te beantwoorden als waarvan hy zich bedient, zoude even dwaas zyn als om den muur met den schoorsteen veger te betwisten of, met den stofkruyer. Schellende taal bewyst niets, behalve dat de party die zich daarvan bedient zyne drift niet intoomen kan, en aan het kortste end raakt.

Myn vriendelyke tegenstrever heeft my genoemd de grootste dwaas uit de kudde; maar ik heb zulks met geduld verdragen, overtuigd zynde—wetende van wien het kwam—dat hy my niet als een knappe kerel beschouwde, hetgeen zeer zeker smartelyk zoude zyn geweest. Er bestaat geene reden waarom "Boots" langer naamloos zoude blyven. De nietsbeduidendste eigenzinnigheid en verwaandheid zyn thans zoo duidelyk geworden dat niemand meer twyfelen kan wie "Boots" is. Hy heeft zich zoo duidelyk verklaard als of hy zyn naam er onder gezet had.

De Uwe,
EEN UIT DE KUDDE.

DE JONGSTE PUBLIEKE BYEENKOMST.

DE AANSPRAKEN.

De Ed. heer J. B. EBDEN, tot den Stoel geroepen zynde, met toejuiching, zeide,—Myne Heeren—gebruik makende van die toegeeflykheid, welke het publiek my altyd heeft bewezen, en verzekerd van deszelfs hulp en onderstand, heb ik niet geaarzeld, aan uw verzoek te voldoen, om als voorzitter by deze vergadering te ageeren. De gelegenheid is eene, waarop de kolonie verwacht, dat een ieder zyn pligt zal doen.— (*Gejuich.*). De man is een verrader van zyn land, die uit vrees voor smaad, welke hem van welken kant ook, mogte aangedaan worden, weigert voor den dag te treden, om, door alle constitutioneele middelen, met al zyn magt, de opvallende daad van dwingelandy en onderdrukking te wederstaan, welke deze zwakke en weerlooze kolonie is aangedaan geworden— (*gejuich*)—deze getrouwe en stille maatschappy—eene maatschappy, hetgeen ik my verstout te zeggen, welker karakter wat zeden en godsdienst aangaat, het meeste uitmunt (*hoor, hoor.*) Het is, dat karakter, myne heeren,—het eenigste waar deze arme en mishandelde kolonie roem op dragen kan,— hetwelk wy, ter eere van ons land, in de uitoefening der pligten ons opgelegd, als vaders van huisgezinnen, als vrye mannen, en als christenen, heden opgeroepen worden voor te staan en te verdedigen. De zaak, myne heeren, is niet een geschil van party staatkunde,—werkelyk in zich bevattende onze hoogste belangen, het zedelyk welzyn en den voorspoed der kolonie, deze is het welke wy zoeken te bevorderen (*hoor, hoor, hoor.*) Het is waar, zy moge eenig ongenoegen hebben veroorzaakt; maar laten wy zorg dragen, dat wy geene aanleiding geven tot belediging door iets, by deze gelegenheid, dat naar personaliteit zweemt. Het is moeijelyk deze zaak uit eenig oogpunt te beschouwen, hetwelk niet reeds volledig is behandeld geworden. Dezelve is door den gouverneur, door de wetgeving en het volk uitgekreten en veroordeeld geworden als een maatregel van nadeel en vernedering voor de kolonie. Dezelve is algemeen verfoeid geworden, zy heeft algemeen misnoegen en ontevredenheid veroorzaakt—zy is ver gegaan, om de gewone banden welke de maatschappy te zamen binden, te verbreken (hoor, hoor.) De band tot hiertoe zoo gelukkig bestaande, tusschen het gouvernement en het volk, is verbroken; de regerenden en de geregeerden kunnen thans gezegd worden in open stryd met elkander te zyn. Het is onmogelyk om het kwaad te voorzien dat te vreezen is, wanneer deze kolonie immer eene straf kolonie wordt. Als een oud man, met een groot gezin, omringd door myne kinderen en kleinkinderen,—had ik gehoopt in dit myn aangenomen land te leven en te sterven, maar wanneer dezelve immer eene straf-kolonie wordt—dan is al myne hoop op vrede, genoegen en geluk verydeld. Dit gevoelen, geloof ik, is by ons allen hetzelfde (hoor, hoor.) Ik voor my zelven, gevoel het diep; en ik meen, dat het regt is, dat de wereld wete, dat wy bewust zyn van de gruwelen en gevaren van onzen tegenwoordigen toestand. Deze heeft, als het ware, den handel beroerd, en tot eene groote uitgestrektheid, alle vertrouwen vernietigd en bedreigt de kolonie met een algemeenen ondergang. Vele familien van aanzien maken zich thans gereed, om deze kolonie te verlaten en elders een verblyf te zoeken, liever dan in de walgelyken dampkring van eene straf-kolonie te wonen.— Daar ik nooit eenige andere gevoelens dan die van eerbied en achting voor Zyne Excellentie den Gouverneur heb gekoesterd—in de onbeschroomde uitoefening van myn pligt—zoude het nu geveinsdheid aan mynen kant verraden, indien ik thans niet openlyk het leedwezen en de teleurstelling bekend make, welke ik heb ondervonden, door dien hy geweigerd heeft, aan de smeekingen en gebeden van het volk gehoor te geven, toen hy verzocht werd die verantwoordelykheid op zich te nemen, welke blykbaar verbonden is aan dien hoogen en verheven stand, door hem bekleed, als den beschermer van 's volks regten. Ik zal het niet wagen, om uitteweiden over de verschillende gevaren van onzen tegenwoordigen toestand, by het beschouwen van de euvels, waartoe dat besluit leiden mogt. —Beledigd en vernederd door de overhaaste afkondiging van de Order in Rade, deze kolonie tot eene Strafplaats makende, nevens die van Norfolk Eiland, past het my niet om de beweegredenen in twyfel te trekken of te bestryden, welke hem aangespoord hebben, om aldus te handelen.—Genoeg is het voor my te weten, dat deze stap, algemeen veroordeeld, genomen is. Het moge zyn, dat, hetgeen pryselyk is in eenen soldaat, misdadig is in eenen Gouverneur; maar laat op zyne raadgevers en raadsmannen—wie zy ook zyn mogen—al den blaam neerkomen—(*hoor, hoor.*) Het streelt my echter eenigermate te weten, dat dit niet is geschied met het advies en de toestemming van den Wetgevenden Raad; en, voor zoo verre wy weten, is de Uitvoerende Raad nimmer geraadpleegd geworden. Maar, myne heeren! Ik vraag, wilt gy toestemmen, om het kenmerk te dragen van slaverny, hetwelk u is opgelegd geworden, en stilzwygend u onderwerpen aan de schande en verlaging daarmede verbonden?—(*Neen, neen, neen.*) Neen, ik houde my volkomen overtuigd, dat gy dit niet doen zult! Welaan, dan, myne mede-kolonisten en vrienden,—byeen gekomen, zoo als wy thans zyn, voor den Hemel en de gansche wereld, om andermaal ons plegtig protest bekend te stellen, dat deze kolonie tot eene strafplaats worde gemaakt, of op eenigerlei wyze eene verzamelplaats voor misdadigers,—zoo roep ik u op, om een algemeenen band van broederschap aanteknoopen, als een laatste hulpmiddel, om u tot Hare Majesteit, en aan het Hooger en Lager Huis, zoowel als tot het volk van Engeland te wenden, ten einde deze Order in Rade herroepen te krygen. (*Gejuich.*) Ik ben verzekerd, dat gy aan dit beroep gehoor zult geven, en nimmer in uwe pogingen zult verflaauwen, tot dat dezelve met goed gevolg bekroond zullen zyn. Eenige resolutien zullen nu aan de vergadering worden voorgedragen; en, naar aanleiding van het programma der verrigtingen, door de Anti-Bandieten Associatie my inhandigd, vertrouw ik, dat een ieder die u zal willen aanspreken, geduldig zal worden gehoord. Ik zal nu, myne heeren, met de verrigting van den dag voortgaan, door myn vriend, den heer Jan Smuts op te roepen, om de eerste resolutie voortestellen.

De heer SMUTS—gewezen Voorzitter van de Kaapstads Municipaliteit—trad op, om de eerste resolutie voortestellen (terwyl van zyn ontbloot hoofd de regen afstroomde, welke nu eensklaps met het geweld van een ware Zuid Afrikaansche Winterbui neerstortte) en gaf zyn uiterste genoegen te kennen te zien, dat zoo vele van zyne buiten vrienden hunne belangstelling in de verrigting van den dag hadden betoond. De zaak, waarover zy waren byeengekomen, was aller-belangrykst. Zy waren aangerand, beledigd en tot den grond toe vernederd—en wat moest van het opkomend geslacht worden? (*Hoor, hoor.*) Wanneer snoodheid en schande hun deel waren, dan zoude de kolonie voor altyd verloren zyn. Wat zouden zy doen? Zouden zy andermaal hunnen Gouverneur, dien zy zoo blymoedig ontvangen hadden, om hulp vragen? Helaas! hy was een soldaat! Niet om den wil van de gansche kolonie, niet om den wil van al de kolonisten, zoude hy ontvangene bevelen ongehoorzaam zyn!—

☞ Zie Byvoegsel.

TO CORRESPONDENTS.

"Anglo Africanus" in our next.
"One of the Committee" will perceive that he has been anticipated by "A. Correspondent."

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 12, 1849.

On Tuesday last, contrary to expectation, the Legislative Council met for the transaction of business.

The Governor stated that the vacancies which had occurred by the resignation of Messrs. Ross and Harris and by the decease of Mr. van der Byl, had been filled up,—the individuals appointed being Jacob Letterstedt, Pieter Laurens Cloete, and Abraham de Smidt,—the seat of Mr. Ebden, who had also resigned, remains open.

All the business transacted consisted in the second reading of the Bill for the apprehension and trial of criminals (the further consideration of which was deferred), the Grand and Petty Jury Bill,—the Bill for the improvement of Prisons and the Soldiers and Sailors' Postage Bill,—the third reading of which was postponed till Friday next (to-morrow.)

A report having gone abroad that Messrs. Letterstedt, Cloete and De Smidt had refused to accept the seats offered to them, in deference to the popular wish, the very large concourse of people present on the above occasion, were not a little staggered and indignant at their appearance to take the usual oath and assume their seats; the consequence of which was, that prior to and at the conclusion of the sitting they were thoroughly and continuedly hissed.

On the announcement of an adjournment, the audience withdrew, and gathered in the yard, in front of the Council Room, where, after a short while, his Excellency the Governor made his appearance, leaning on the arm of his aid-de-Camp, followed by some other gentlemen, amongst whom were the new unofficial creatures. His Excellency saluted the crowd by "how are you all gentlemen? I am glad to see you; my heart is with you. Depend upon it that in all my measures I aim at your welfare." This called forth a universal shout of approbation, but was at the same time the signal for renewed hisses, cries and shouts, attended by a general shoving, thumping and kicking of the three new unofficials. Laurens Cloete made his escape, after being rather roughly handled about the posteriors. Abraham de Smidt took shelter in the office of the Central Road Board, and Jacob Letterstedt in the Council Room. After the latter had remained here for a considerable time, he was attended to the street door by the Attorney General, and accompanied to his office in Pleinstreet, by Messrs. Lynar and Fitzpatrick. A very large crowd followed him, and he was incessantly hissed and hooted, and thrown with mud and other missiles. From hence a few persons proceeded to the Heerengracht, and accidentally meeting Mr. Ebden, they immediately stopped and three loud and long cheers at once collected a crowd of about 2000 persons. They now proceeded down the Heerengracht, and when arrived at Mr. Robertson's, a Chair was procured upon which Mr. Ebden was put and carried to the Commercial Hall were he was placed on the table. The cheers now were most deafening. Silence was at length procured, and after the spectators had been addressed by Mr. Ebden, Sr., Mr. Sutherland and Mr. Adv. Ebden, the crowd separated, after having again and again cheered the worthy patriot, for his manly resolve to resign his situation, and thus cutting off all connexion with a Government incapable to protect its own honor.

We have positively declared ourselves against any act of violence on the part of the people, and we therefore regret that any such display should have taken place;—but popular indignation—popular disgust—the outraged feelings of a community—are often deaf to reason, and hence the scenes which have taken place on the evening of Tuesday last.

At an early hour in the evening a vast number of people assembled on the Grand Parade, and publicly burnt a figure destined to represent Abraham de Smidt, amidst groans and imprecations; they then separated, but again assembled about 8 o'Clock, when the process of burning two figures representing Lawrence Cloete and Jacob Letterstedt was resumed. They then proceeded to the town residence of Abraham de Smidt, in Hottentot's-square, to the Stores of Jacob Letterstedt in Zieke-street, his house in the Heerengracht, and his mill near the North Jetty, the glasses and windows of every one of which were successively smashed, in fact such was the thorough battering at the mill, that even the cast iron frames were broken to atoms.

At Letterstedt's stores in Zieke-street the whole of the police force interfered. But the manner in which this interference took place is, we say with tenfold emphasis, the most disreputable act of cowardice and shame imaginable, and should not be allowed to rest here. The force came down Shortmarket-street, and just as they reached the corner of Zieke-street, without any warning or admonition, without the Riot Act being read,—the word was at once given to "charge," and the crowd assailed by a host of staves and drawn swords. The consequence was, that several people, inoffensive people, who either stood at a distance, or had occasion to pass that way, were shamefully cut and wounded, some even dangerously.

Now, we hold that it is quite right on the part of the police to maintain order, to prevent mischief, and to disperse those who congregate for the purpose of committing unwarrantable acts; but we maintain also that they must do so in the manner prescribed by the law, and not as they did in this instance;—they should remember that they are liable to be tried by the courts of the country for any unnecessary and unwarrantable act of violence in the execution of their duty, and that should any such act prove fatal, it will amount not to justifiable homicide or manslaughter, but premeditated and wilful murder.

In expressing ourselves thus, we do not mean to intimidate the police, or to encourage the populace. The first are bound to perform their duty, the latter to obey the law; and whilst we candidly tell the people that they have no right whatever to resort to violence, unless at their peril, we also tell the police that before they make use of their staves and swords, they are bound to give the mob a fair warning, bearing in mind that nothing but a refusal to disperse or a continuation of outrage will justify extreme steps.

The following "alluring notice"—by which the proper means adopted by the inhabitants to avert a most awful visitation, are denounced as combinations, and those who intend to distinguish themselves as traitors to their sacred cause are taken under the Governor's powerful protection,—is well calculated to enable the public to determine in how far *His Excellency's heart is with the people.* Verily it is time that a stop be put to such blustering professions. No one believes them. The people at present unfortunately only know His Excellency in the character of the man who has been instrumental in their degradation; who has abandoned them in the hour of trial; who has rejected their urgent prayers and remonstrances; and has now assumed a hostile attitude against them. If his heart be really with the people, let him prove it by his acts,—nothing short of this will satisfy them, and they are right:—

GOVERNMENT NOTICE.

Colonial Office, Cape of Good Hope,
9th July, 1849.

It having come to the knowledge of the Governor, that a combination has been formed among certain persons residing in Cape Town, for the purpose of preventing Contractors supplying the Government with Food and other necessaries for the Convicts who are shortly expected to arrive in the Colony, and that the same combination has been employed to prevent gentlemen from accepting the vacant seats in the Legislative Council, whereby the necessary business and legislation of the Colony will be seriously impeded, the action of the Colonial Government obstructed, and many private persons injured in their lawful trades and occupations: and it having been further represented that some of the banks in Cape Town have likewise combined for the purpose of refusing the usual accommodation and assistance to such contractors, and to any gentleman who may accept seats in the Legislative Council, with a view to embarrass, distress, and injure such persons; His Excellency feels, though with great regret and reluctance, that the time has arrived when it becomes incumbent upon him to step forward and assist those persons who are likely to suffer from such combinations.

His Excellency, therefore, desires it to be notified that persons so circumstanced will receive pecuniary advances from the Colonial Treasury, upon real or such other securities as may be approved by a Board of Officers, to be appointed for that purpose: these advances to bear interest at the rate of 5 per cent. per annum.

Applications for such advances will be received from 10 to 12 o'clock daily until further notice, at the Colonial Office, on and after the 10th instant: and will, whenever practicable, be disposed of on the same day.

And inasmuch as it will be necessary, in order to carry out this measure, that the Government should issue promissory notes payable on demand, and as Government Collectors and Accountants are prohibited from receiving, on account of the Government, any bank notes or other paper money issued by the local banks, except upon their own responsibility, now Government Officers of every description are hereby permitted and required to receive as cash, in payment of all dues, rents, &c., upon the responsibility of the Government, such Government Promissory Notes as may be issued on this occasion.

His Excellency desires it to be distinctly understood, that this is only a temporary measure caused by the exigency of the present moment, and that so soon as the combinations have ceased, and the reasons of the present measures have terminated, no further advances will be made. Care will, however, be taken, that the repayment of these advances by the persons who may have received them, will not be suddenly required, but proper arrangements will be made for their gradual liquidation.

By Command of His Excellency the Governor,
(Signed) JOHN MONTAGU,
Secretary to Government.

Mr. Abraham de Smidt, we have this from himself, is no longer an *honorable*; he had not been twenty-four hours in possession of that title, when he resigned it, *in deference to the feeling of the public.*

Will his *honorable* example be followed up by Messrs. Letterstedt, Cloetes and Cock, or do they intend to defy the public feeling and maintain their offensive position? We trust a little reflection will bring them to their senses.

We have been informed that the Municipality, indignant at the conduct of Mr. de Smidt, has at once paid off to him a debt of £1500.

Since writing the above we have been informed on the best authority that Mr. Letterstedt has resolved to send in his resignation this morning.

The following is said to be a speech delivered by Mr. Hendrik Cloete, at Sir John Wylde's ball, on Tuesday Evening last, (addressing Lady Smith,) "I will never leave de Governor. I will be firm to de Governor. When people take dis body and cut off dis head, and de blood goes over Lady Smith, den I will resign my seat in Council, and leave de Governor." It need scarcely be said that this speech was loudly cheered by all who heard it, as being excessively loyal and patriotic.—*Communicated.*

A Correspondent informs us that Mr. Cock is in a fix, as the directors of the *Phœnix* will not take him back to Algoa Bay. The Governor considered, as he said in Council, that the *Phœnix* did good work in bringing Mr. Cock to his assistance. She is going to improve her work, by leaving him on the Governor's hands.

Two great Public Meetings against the introduction of Convicts, have been held on the Frontier, on the 4th instant,—one at Graham's Town, the other at Port Elizabeth.

The Dutch Border Farmers will hold an Anti-Convict Meeting at the Kaga, on Wednesday the 18th instant

Sir Harry appears to be equally perplexed and wavering as his master, my lord Grey, with regard to the Convict question. Every now and then he hits on some other plan. At first the valuable cargo was destined for Amsterdam Battery; subsequently it was Robben Island; and at last it is to be transferred to the Ship *Seringapatam.*

The Anti-Convict Association, who have been very zealous thus far, have made a last endeavour, in order to make an end to this harrassing state of things. The following well written address was laid on the table of the Exchange on Tuesday last, and presented to His Excellency on the afternoon of the same day, after having obtained some hundreds of signatures:—

Cape Town, 9th July, 1849.

"We, Her Majesty's loyal and faithful subjects, inhabitants of this city and neighbourhood, impelled by a profound sense of duty to our gracious Sovereign, to your Excellency as Her Majesty's Representative, and to our fellow-colonists, desire, in the most respectful and dutiful manner, to represent to your Excellency the perilous state into which Her Majesty's present Ministers have plunged this hitherto tranquil and confiding community, by proclaiming their beloved country a Penal Settlement, and by the measures now in progress for carrying out this injurious and degrading decree in opposition to the universal prayers and protests of all ranks and classes of the people.

Your Excellency is now in full possession of their wishes and opinions on this subject, and need not be reminded that they were induced by the most solemn assurances to expect that these wishes and opinions would be decisive. Your Excellency issued those solemn assurances in the name of Her Majesty's Government, and by that they were for a time lulled into a false security, and prevented from adopting those energetic measures in self-defence which would beyond all doubt have secured for them the interference of the Imperial Parliament, and the shield of Royal Justice and Benignity. And now, by the sudden promulgation of the Orders in Council of the 4th September, and the announced approach of a cargo of felons from the polluted and polluting dungeons of Bermuda, they discover, with astonishment, that they have been deliberately deceived—that their wishes and opinions have been asked, but not waited for; and, when known, utterly despised. They feel that they have been not only injured, but insulted and disgraced before the eyes of all the world. Your Excellency need not be told what sentiments, under such treatment, must spring up in the hearts of a people who inherited freedom from their ancestors, and are determined to transmit it to their posterity. But they have a still deeper wrong to exasperate their feelings. Papers published by the authority of Parliament reveal the hideous and revolting pretext for this hasty and tumultuous discharge of criminals upon the Cape, from the jails, hulks, convict transports, penal settlements, and other dens and caves of moral death. The bare name of it robs the youthful mind of its purity. But it has been blazoned to the world, and it has drawn the shuddering regards of mankind upon every spot within the British dominions which a blind and preposterous policy has converted into a Penal Settlement. And the wretched beings among whom this crime not to be named is declared to be "*prevalent*," "*fearfully prevalent*," are to be received into the colony, and dispersed among the families of the inhabitants! Official Reports respecting the reformation and good conduct of these felons, ignorantly or intentionally false, have been issued from time to time, to delude the public and reconcile the devoted colonies to their doom. But the truth, though it may be confidently affirmed not a hundredth part of the truth, has at last been dragged to light; and this is the truth. The people of this land know it, and therefore it is no longer possible to disperse those masses of defilement throughout the districts of this colony, unless military violence first convert them into deserts. But it is reported, that your Excellency proposes to make public a formal offer of these felons' services to the people of this country! and that it is in your Excellency's intention to keep them, if not applied for, in a vessel, or hulk, in Simon's Bay, for some indefinite period, until Her Majesty's pleasure,—that is, the pleasure of Her Majesty's present Ministers who have wronged us so deeply,—shall be known! From long residence here, and by familiar intercourse with our fellow-colonists, we know enough of them not to view such experimental trifling with the natural affections and best feelings of a peace-loving, simple hearted, but brave and resolute people, with intense alarm. They cannot know that villains exist not in their neighbourhoods, by whom such offers will be accepted. They cannot know that the "*experiment of dispersion*" is not every day in progress. It is impossible for them to ascertain the truth. Under the threat of so terrible an injury they will therefore believe the worst;—under all the circumstances of the case, it is impossible for the isolated families of the interior, to relieve their minds from this fear;—or should it be possible to believe that the festering mass of sin is still confined in the floating den, is it not an unpardonable injury to keep for months before the minds and imagination of the Colonists of all ages, a daily and hourly remembrancer of what ought never to be known! It is as unpardonable and injurious as if an obscene print were ordered to be suspended in every school, or exhibited on every play ground.

We therefore once more as men, as Christians, as British subjects, implore your Excellency to spare this people. Do not inflict upon them injuries which time cannot redress. They cannot submit. The blood from which they spring forbids it. Their respect for the Divine Law forbids it—that Law which the British Constitution and the whole course of British Legislation pronounce to be the measure and limit of all British authority. The Instructions of the Secretary of State for the Colonies, being a violation of his pledge—being contrary to morality and revealed religion, are legally void, and are neither binding on your Excellency nor on Her Majesty's subjects, against whose Divine Rights they are audaciously levelled. The British Parliament has already pronounced, by implication, this sentence upon them. The Ministers themselves have admittted its justice, and declared that they will make it their rule in future. Who can doubt, that at this moment it is their hearty prayer to God, that your Excellency may have anticipated the recall of these Orders—that you have acted as they would have acted, and as Her Majesty would have commanded you to act, had the present aspect of the country and all the circumstances of the case been known to them? This, we humbly submit, points out to your Excellency the true line of duty and honor, from which we fervently pray that no earthly considerations will induce you to swerve. Our humble prayer therefore is, that your Excellency will be pleased to decline to receive or to take charge of the ship *Neptune* with her freight of crime—that you will send her away, and that you will be further pleased to soothe and reconcile the minds of the people, by declaring as early as possible, this your just and noble determination.

May this be the last time that the madness of callous-hearted despotism shall compel the people of this unpolluted country to utter such a cry of distress! May the whole soon be blotted form memory!

His Excellency has again sadly disappointed the public. To the above manly and sincere address he has returned the following unsatisfactory, cold and evasive reply. We have no time now to dissect its sophistry, and therefore satisfy ourselves with a contradiction of one of its assertions, viz., "that he has never pledged himself that this Colony would not become a Penal Settlement."—The Government Notice of the 14th Nov. 1848, as also his despatch to Earl Grey of the 24th May last, and his minute to the Legislative Council, dated 15th June last, fully justify this conclusion, and we must be sadly mistaken indeed, if we did not hear His Excellency make use of the very identical expressions in Council. His Excellency appears however to make considerable progress in the art of resorting to special pleading, and will, if he goes on at the same rate, soon make a capital lawyer.

The reply was read by J. B. Ebden, esq., in the Exchange yesterday to a large number of persons who were anxiously awaiting it; and we are gratified in being enabled to say that, after it had been read, Mr. Advocate Ebden briefly but emphatically addressed the audience. He advised perseverance in the constitutional means already adopted, coupled with an earnest and powerful exhortation not to injure our good cause by acts of violence.

We need hardly add that we fully concur in these sentiments. We are decidedly opposed to all violence. Nothing but a firm, constitutional struggle will ensure us of victory:—

Government House, 11th July, 1349.

Gentlemen,—

I received your letter of the 9th Instant Yesterday Evening the 10th—Signed by 292 Gentlemen of this City and its neighbourhood.

You are all aware of my sentiments upon the Convict Question, and I assert that no Individual has done so much as I have done, and will continue to do, to relieve this Colony from the odium of being a Penal Settlement.—Although you have given forth to the World that I stand pledged to the Colony that no Convicts should enter it, this is a most determined misrepresentation of my remark in Council, when I laid before it, the first letter from Earl Grey desiring me to ascertain the feelings of the People, whether they would receive as a boon men whose period of Punishment was nearly completed. My observation on that occasion was to the following effect,—"that the proposed extension of the arrangement to this Colony was not to be forced upon the Inhabitants, if they did not require this species of labour and that it was to be distinctly understood that it was a matter of profound free agency with the Colonists whether they received the men or not." Upon this your ground your expression "deceived by the Local Government." How? I was at that time as ignorant of the existence of any Order in Council, a Law (requiring no local publication to make it so) which at once rendered this Colony with others, Penal Settlements, *as you were.*

I have now fully ascertained the weight of opinion of the People throughout the Colony—which centres in the Petition that I would not land these Convicts; and I am accordingly preparing to keep them afloat in Simon's Bay, until I receive from Earl Grey further instructions as to their final disposal, for which I have some time ago applied.

Your request, gentlemen, however desirable may be its object, that I would send the "Neptune" away on her arrival, naturally induces the question where to? A little cool reflection will indicate that such a procedure is totally out of my power.

The first proposition was, to land the Convicts on Robben Island, this you opposed, and on my intention being made known to keep them afloat, you made this request that the "Neptune" be sent away, a request as unreasonable as compliance with it is impracticable.

I may observe that a system of intimidation has been employed, threathening the Unofficial Members of Council, thereby evincing a desire to thwart the measures of Government, on subjects totally unconnected with the Convict Question.

I have the honor to be, Gentlemen,
Your most obedient humble servant,
H. G. SMITH, Governor.

J. B. Ebden, Esq., and the Gentlemen
who signed the letter of the 9th July 1849.

NEW SOUTH WALES.

The following memorial against the renewal of transportation in any form was adopted at a meeting lately held at Windsor:—

To the Queens's most Excellent Majesty.

The humble petition of the undersigned colonists of New South Wales, in public meeting assembled,

Sheweth—That your petitioners, in humbly approaching your Majesty, take the opportunity of assuring your Majesty, of their unbounded loyalty and attachment to your Royal Person and Government, and of expressing their full conviction of your Majesty's desire to treat them with justice and parental consideration, in common with the rest of your Majesty's subjects in other parts of your Majesty's dominions.

That your petitioners, believing that transportation to New South Wales had ceased for ever, are overwhelmed with dismay and alarm by the announcement in a despatch from the Right Honorable the Secretary of State for the Colonies, to his Excellency Sir C. A. Fitzroy, No. 166, dated 8th September 1848, that it was his intention to advise your Majesty to revoke the Order in Council making New South Wales no longer a penal colony; and that your Majesty's Government intend to send out convicts immediately, disregarding the conditions proposed by Earl Gery himself, in his despatch No. 213, dated 3rd September, 1847, and which conditions alone, embodied in a resolution of the Legislative Council, and transmitted through his Excellency Sir Charles Fitzroy to Earl Grey,—that Council consented to receive exiles from the mother country.

That your petitioners feel most deeply the peculiar circumstances by which they are surrounded, with hearts beating with loyalty to your Majesty and Government, they find themselves driven to act in their own defence against the attempts of your Majesty's advisers, to inflict on this community a practice discontinued for eight years, and which your petitioners were assured was to be discontinued for ever, and for which they have so often publicly declared their aversion, but that they are bound in duty to themselves and families, humbly, but firmly, to represent to your Majesty their determination by every legal and constitutional means within their power, to oppose the revival of transportation in any shape.

Your petitioners, therefore most humbly pray your Majesty, that this colony may not again be made a place to which offenders from the mother country may be transported under any designation or condition whatever.

And your petitioners, as in duty bound, will ever pray.

The following paragon was consequently added:—

"That no Minister, or set of Ministers, can be justified in degrading the free citizen of a British colony into the mere denizen of a penal settlement."—*Australian Register, April* 18.

PORT PHILIP.

On the 4th April, the list of arrivals included the *Mary Sheppard* from London (Dec. 19), with 258 emigrants, and the *Quintin Leitch*, from Greenock (Dec. 20), with 70 passengers.

The Lords of her Majesty's Treasury have confirmed Mr. Cassels in the office of Collector of Customs at Melbourne, for which he had previously held only an acting commission.

Capt. Hovendon is said to have lost £1,300 by the loss of the *Minerva*, as detailed in another column.

His Excellency Governor Fitz Roy had not only promised to have transferred to Sydney all convicts who might arrive at Port Philip, but had followed up that valued concession by an application to the Home Government, to stay all measures for sending out convicts, until in possession of the deliberate opinion of the Legislative Council on the subject.—*Australian Register, April* 18.

Original Correspondence.

District of Swellendam, 4th July 1849.

Sir,—It will be seen by an advertisement in your paper, that £150 have been deposited to back a horse here, at the next Swellendam meeting, against any winner at the last Green Point Races. Those are the terms already offered on behalf of "the Herd," and there will be no shirking on their part from acting up to them to the letter. If "Boots" agrees to them, well and good;—if not, he better say nothing more about *shuffling*, and talk big and bluster somewhere else than at Swellendam, where it will not do. "Boots" must be very oblivious when he says "not one of my assertions of the false measurement of the course has been contradicted," when he has had a flat contradiction thrown in his teeth quite often enough to satisfy any one but himself. To decide the matter of the length of the course, £50 have been deposited to cover his bet, and he will find to his cost that the course is properly measured, and, is the correct length. Last time he wrote, he said that it had been measured in the *middle*; now he says the *outside*; where will he say next? However, both statements are incorrect, of which he can be convinced by measuring the course himself, which he thinks he can do better than the Government Surveyor (who is thought to understand his business) who surveyed and measured it, and made the plan, which has been offered for "Boot's" inspection.

To retort by language of the same sort as "Boots" makes use of when he talks of "paltry shuffling and contemptible equivocation," would be about as absurd as disputing the wall with a chimney-sweep or dust-man. Abusive language proves nothing, except that the party resorting to it has lost his temper, and is getting the worst of the argument.

I have been termed by my courteous antagonist the greatest fool of the herd, "*spes gregis*," but I have borne it with a patient shrug, feeling satisfied, considering the quarter from whence it came, that he did not think me a clever fellow, which certainly would have been mortifying. There is now no occasion for "Boots" continuing the anonymous. The concentrated essence of self-conceit and supercilious arrogance is now, to use his own expression, "so beautifully conspicuous" that there can no longer be a doubt who "Boots" is. There are not a *pair* of Boots like *him*, and he has declared himself as plainly as if he had put his true name to his productions. He is not (to carry out the metaphor) "Racing Boots" (a part which he has attempted to perform, but in which he has utterly failed,) nor is he in point of fact any other description of "Boot," than what is termed at home the "High Low."

Your's obediently,
ONE OF THE HERD.

THE MEETING AT SOMERSET (WEST.)

Somerset (West,) Hottentot's Holland.

Mr. Editor,—A public meeting was held here on Monday the 2d instant, in the Wesleyan School Room, for the purpose of considering what steps should be taken to prevent the introduction of convicted felons. Although the time only allowed of a short notice, yet the meeting was very numerous. J. M. Theunissen, Esq., J.P., opened the proceedings with an appropriate address, explaining the object of the meeting.

Several resolutions were proposed and *unanimously* adopted. It was resolved that all those present should, if possible, attend the meeting in Cape Town on the 4th instant. That the Hon. J. B. Ebden and others engaged in this cause are entitled to the sincere thanks of this Colony;—that a Branch Association be immediately formed here, and enter into correspondence with the Cape Town Anti-Convict Association, under the direction of a Committee, whose deserving and influential character will be appreciated when we mention the names of the Rev Dr. Reitz, the Rev. Mr. Ridgill, Messrs. J. M. Theunissen, H. Morkel, Sen., Jenckens and Stanford; Justices of the Peace, and Messrs. Tesselaar, Malan, Terrington, M Theunissen, Boase, Myburgh, Scholtz and Brink.

It was further resolved that the Secretary to the Association should be empowered to grant to every European laborer a certificate, provided he be enabled to prove that he is no convicted felon,—a measure which becomes inevitably necessary as a protection to the unfortunate emigrant, who will be everywhere treated with suspicion and dislike. In conclusion it was resolved to unite in a petition to her Majesty the Queen and both Houses of Parliament for a repeal of the Order in Council, by which this Colony is made a penal settlement, and would be for ever degraded and plunged into misery.

To you, Mr. Editor, who are intimate with public meetings, there may be nothing extraordinary in this occurrence, but I assure you that to this place it is a memorable event. Never, on any former occasion, did the industrious inhabitants of these peaceful dales abandon the plough and pruning hook, in order to attend a political meeting;—never did they leave their isolated homes, abandoning the cultivation of their vineyards, to consider the question of political economy and general humanity, and to unite in those endeavours by which, under the blessing of Heaven, the safety of our country will be secured.

In this our first, and consequently memorable meeting, words were few, but feelings deep and silence eloquent. We forgot that we were Dutchmen and Englishmen, and only remembered to be men and brethren, threatened by a general evil, and united in one common and sacred cause. *Unite we conquer*, said one of the speakers, and *unity is power* reverberated through the hall.

In this spirit, Mr. Editor, let us all and at all times act, and our gracious Heavenly Father will accord us his blessing.

I am, Sir, CORRESPONDENT.

A LAST APPEAL.

Sir,—The reply of the Governor to our last and strongest petition is before the world. If the people dont prevent it, the *infamous* cargo will remain in Simon's Bay. Further *petitions* to the Government are *now useless*. They help us not. They prevail not. We must *do* something. Let us then as a *last* appeal *all* unite together and go up in a body to Government House. Let us behave orderly, quietly and respectably. Let us solicit, as *a people*, an interview with *our Governor*. Let us appeal to him as men and Christians to stand in this dark visitation between us and a wicked Minister and "stay the plague." Let us entreat him no longer to refuse listening to the righteous demand of a degraded but *still* loyal people. Let us pray him not to *drive* the people to extremities. The Majesty of such an appeal could not in the present day be withstood in any free nation of Europe.

LIBERTAS.

Indian News.

TERMINATION OF THE PUNJAB WAR.

We are happy to announce the final determination of the war in the Punjab. The victory of Goozerat appears to have completely broken the strength, and destroyed the confidence of the insurgents. It has at once decided the campaign. General Gilbert, as soon as he was able to cross the Jhelum, followed the enemy with the utmost vigour. They were expected to make a stand at Rhotas, but evacuated it on his approach. It was then announced that they were prepared to defend the formidable pass of Bakeralla, but the terror of our pursuit gave additional speed to their flight, and the pass was found to be unoccupied. Our troops came up with them at Rawal pindee on the 8th March, when all the prisoners were surrendered, and Mrs. Lawrence with her children, and their attendant, Lieutenants Bowie and Herbert, and Mr. and Mrs. Thompson were sent into our camp. Soon after the insurgent chiefs gave themselves up, together with all their remaining guns, twenty two in number, and the war which has created such deep anxiety both in this country and in England, was brought to a close. Of the future disposal of the chiefs, there are various reports, but there can, of course, be, no definite intelligence. It is stated that their lives are to be spared, and that they are to be allowed some small pensions for their maintenance, but that their jaygeers are to be confiscated. The reasonableness and equity of such an arrangement give it every appearance of probability.

General Gilbert has now only to deal with the infatuated Affghans, and he was about to advance with rapidity to Attock and Peshawur. After ther entire discomfiture of his Sik allies, it is not expected that Dost Mahomed will have the courage or the temerity to make a stand. Neither of those fortifications will long hold out against us; and the probability is, that we shall find them evacuated, and that the march to our army fo the mouth of the Khyber Pass will be an unbroken triumph. Dost Mahomed may consider himself fortunate if he is enabled to reach his own capital in safety, and to resume his authority. It is reported that the Khyberees have been urged by the British authorities to close the passes against him, and even Cabul is said to be in the hands of one of his own rebel feudatories. It would not be surprising if he were again to fall into our hands and be constrained to ruminate on the rashness of his conduct, in a state of captivity. His rapid and disorderly flight will teach the Affghans the folly of any attempt to try conclusions with British troops at a distance from their own mountain fastnesses, and without any advantage from the elements, and this Affghan irruption thus may be found to assist in consolidating the peace and security of our North-West frontier.—*Mauritian May* 16, 1849.

General Gilbert passed the Indus in pursuit of the Affghans and Sicks on the 19th March and on the 21st reached Peshawur the western capital of the Punjaub. The rapid advance of General Gilbert is spoken of in terms of the highest admiration. The river was passed by a bridge of boats covered with boughs of trees and their soil and shingle. Three pieces of the Affghan Artillery one of which is a 16 pounder fell into the hands of the pursuers, Dost Mahomed Khan, his brothers and the Affghans fled in the most inglorious manner and having largely bribed the Khaiberees he placed the mountains of Allee Musjeed between him and the pursuing foe and reached Lundee Khana it is said on the same day that the British General triumphantly occupied Peshawur.

The Punjaub war may therefore be considered as terminated; Dost Mahomed being driven from Peshawur and the British arms completely master of the whole of the Punjaub territory.

A proclamation from the Governor General, dated 29th March, declares the annexation of the Punjaub; we extract the following passage:—

"The Governor General of India has declared, and hereby proclaims, that the kingdom of the Punjaub is at an end: and that all the territories of Maharaja Dulceep Singh are now and henceforth a portion of the British Empire in India."—*Mauritian, May* 23.

We already announced a few days ago the arrival of Sir W. Gilbert at Peshawur on the 21st March and the termination of the Punjaub war. On his arrival the Affghans had evacuated the province entirely. The pursuit of the enemy from the Goozerat where the last battle was fought was performed with admirable rapidity: two rivers were crossed, 43 guns taken, the arms of 17,000 men taken and Dost Mahomed driven through the Kyber Pass. General Gilbert writes to the Adjutant General of the Army from Peshawur on the 21st March as follows:—

"By the expulsion from the Province of Peshawur of the Ameer and his army, I have carried to a successful conclusion the whole of the instructions of the Right Hon'ble Governor General of India conveyed to me through his Excellency the Commander-in-Chief. The Sikhs have been humbled and their power crushed; the British prisoners released from an irksome captivity; and the rich province of Peshawur freed from its Mahomedan Invaders. Since the 1st of the month my troops have marched from the Jhelum to the Indus and Peshawur crossing both rivers under many disadvantages, and overcoming all the obstacles of the road which are naturally great..... To both officers and men I am deeply indebted for their cheerful indurance of the fatigues and privations to which all have been exposed. Letters from Peshawur dated 29th March report this country as a flower garden: the whole face of the country was covered with the most beautiful flowers that perfumed the air and awakened recollections of England. Peshawur is likely to be a favorite station hereafter."—*Mauritian June* 1, 1849.

(Copies.)

From his Excellency the COMMANDER-IN-CHIEF *in India,*
To the right hon'ble the GOVERNOR-GENERAL *of India*
Head Quarters, Camp Army of the Punjaub,
Wuzeerabad, 25th March

My LORD,—I have sincere satisfaction in forwarding to your Lordship a copy of a Despatch received this day from Major General Sir Walter R. Gilbart, K. C. B., commanding the advanced force of this Army, No. 291, dated the 21st instant, announcing the occupation of Peshawur by the British troops, the precipitate retreat of the Ameer Dost Mahomed Khan and his followers beyond the Khyber Pass, and the consequent dissolution of the Affghan confederacy. The brilliant results have been obtained, your Lordship will observe, without a single shot being fired by our troops since the victory of Goojerat on the 21st ultimo.

It is almost superfluous for me to repeat to your Lordship how very highly I estimate the unwearied and zealous exertions in these subsequent movements of that most energetic and able officer major general Gilbert and the excellent troops under his command.

In soliciting your Lordship's particular attention to major general Gilbert's commendation of major F. Mackeson, C. B., your Lordship's agent with the force, I beg to repeat the high sense I entertain of that officer's merits, and the excellent service he has rendered throughout the campaign.

The Sikh rebellion and Affghan confederacy have been now effectually put down and overthrown. I beg to be favored with your Lordship's instructions for breaking up the army of the Punjab, which has, I trust, merited the approbation of your Lordship and the country.

I have, &c.,
(Signed) GOUGH *General*
Commander-in-Chief in India.

No. 291.

From Major General SIR W. R. GILBERT, K.C.B., *Commanding Field Force on Special Service,* To the ADJUTANT GENERAL OF THE ARMY.

Camp Peshawur, 21st March, 1849.

SIR,—I advanced this morning from Nowshyra to Peshawur with the Bengal division of my force, and have much satisfaction in reporting for the information of his excellency the right hon'ble the Commander-in-Chief, that I am in possession of the city of Peshawur and its Balla Hissar.

The Affghan Army under command of Ameer Dost Mahomed Khan retreated from Peshawur on the 19th instant, and is to-day reported to have reached Dakka on the western side of the Khyber Pass. The city I found untouched by the Affghans, the Ameer having directed the gates to be closed against his troops; but most of the garden-houses in its neighbourhood have been burnt, or otherwise rendered uninhabitable, and the Sikh Cantonment at Alli Murdan Khan's Bagh has been burnt to the ground. The fort of Jumrood is also reported to be destroyed.

By the expulsion from the province of Peshawur of the Ameer and his army, I have carried to a successful conclusion the whole of the instructions of the right honorable the Governor General of India, conveyed to me through his Excellency the Commander-in-Chief with your letter of the 3rd March, instant. The Sikhs have been humbled and their power crushed, the British prisoners released from an irksome captivity, and the rich Province of Peshawur freed from its Mahomedan invaders. To my troops I am indebted, under Providence, for these glorious results. Since the 1st of the month they have marched from the Jhelum to the Indus and Peshawur, crossing both rivers under many disadvantages, and overcoming all the obstacles of the road which are naturally great, and were much enhanced by our large train of stores and baggage—the necessary encumbrances of a force like this. To both officers and men, I am deeply indebted for their cheerful endurance of the fatigues and privations to which all have been exposed.

I cannot permit myself to conclude this report of my arrival at Peshawur, without expressing to his Lordship my sense of the valuable services rendered me by major F. Mackeson, C.B., who accompanies the force as Agent of the Governor General. I am particularly indebted to him for his ready assistance, and for the unwearied and unremitting zeal with which he has performed the important duties of his office. To his cool judgment and unswerving decision of purpose, I owe much of the success that has attended the progress of my force.

From my staff generally I have received every assistance.

(True Copy.)
(Signed) PAT. GRANT, *Lieut.-Col.,*
Adjt. Genl. of the Army.

(True Copies)
H. M. ELLIOT,
Secy. to the Govt. of India,
with the Govr. Genl.

We have letters from General Gilbert's force to the 24th March. They are now encamped between Peshawur and Jumrood. The Dhost has got fairly through the Khyber Pass. It is said that the Affreedes have cut up some of our Camp followers. "On the 22nd," says our Correspondent, "they wounded two grasscutters, and yesterday 23rd, they wounded a recruit of the 31st N. I., and cut down and killed two men who were bringing in atta." We have nothing further from General Gilbert's Force.—*Mofussilite, April* 3.

From Lahore we learn under date of the 1st instant, that His Excellency the Commander-in-Chief reached the capital of our new province on the 31st, and that the guns captured at Goojrat and Chillianwallah, followed o nthe 1st of April. The 30th, 8th, 46th, and 52d Regiments of Native Infantry had arrived at Lahore, as also H. M. 10th and 32d Regiments of Foot, and the 6th, 8th and 11th Regiments of Light Cavalry, and several had proceeded on their way to the new stations assigned to them. Lieut. Col. Campbell's troop of H. A. were to march for Meerut on the 4th, with the 8th, 46th and 52d Regts. N. I.—H. M. 10th Queen's, which it was at one time supposed would be detained at Lahore until the state trials were over, were to march with the above mentioned troops on the 4th. The 18th Regiment were to march to Feerozpoor on the 5th or 6th of April.—His Excellency the Commander-in-Chief proceeded *en route* for the hills on the 3d of April.—*Delhi Gazette, April* 7.

NEWS FROM CHINA 30TH MARCH.

There was much agitation in Canton about the opening of the town to the English, and the inhabitants were in a state of great excitement. The volunteer force of the Chinese in the department of the city was estimated upwards of 200,000 and the money contributions at several millions of dollars. Besides the city and suburbs, numerous towns and villages in Kwang-tung province have raised contingents, many of whom, it may be assumed, have enrolled themselves under the impression that they are required to fight the barbarians.

The following are the different versions of the Emperor's reply to see the Governor:—"Compassionate the followings of the people—observe the state of affairs—and manage the business," i. e., consistent with compassion for the people.

Another version:—"Compassionate the feelings of the people—observe what that dictates—and manage the business."

The Rescript consists of eight characters, and our correspondent, who has no doubt of its being genuine, states that the Chinese whom he has consulted, understand the Emperor's reply to amount to this:—

If to allow foreigners to enter the city, rather than to incur the consequences of a refusal, would be compassion to the people, let them be admitted, notwithstanding popular prejudice against doing so.

Captain Da Costa, of the Royal Engineers, and Lieut. Dwyer, of the Ceylon Rifles, had been killed at Wong-maonkok, a village about a mile from their barracks.

A Portuguese lorcha, having on board Senor Oreuse, the Spanish Government Agent, and M. Pages, Secretary to the French Legation, was boarded by pirates off the harbour of Hong-Kong. The four Europeans and one Chinese passenger jumped overboard, and the Chinese crew got into the Sampan whilst the pirates pillaged the vessel and departed, when the mate and M. Pages were picked up from a rope to which they had clung astern, but neither the the Captain, Senor Oreuse nor the Chinese passenger could be seen and supposed to be drowned. The pirates carried off about 750 dollars.—*Mauritian June* 6, 1849.

Read Here!

GREAT REDUCTION

IN consequence of the great demand for H DRURY'S celebrated "Mouth Snuff," he is happy to inform his Town and Country Customers that in future he will be enabled to sell it at 1s. 6d. the lb. at his three Establishments in Cape Town, warranted superior to any ever manufactured in this Colony.

H. D. has also for Sale, best Leaf Tobacco at 54s. the 100 lbs., Manillas, Nos. 3, 4 and 5, Havanahs, Van Zan Dyks, Cubas, and every other description of Cigars of the best quality.

Shopkeepers and others will find these Establishments the most reasonable in Town.

N.B. H. D's. Mouth Snuff is warranted to keep

ANTI-CONVICT-ASSOCIATION.

A SPECIAL MEETING of the ANTI-CONVICT-ASSOCIATION will be held in the Commercial Exchange THIS DAY, THURSDAY, at 2 o'Clock.

By Order,
J. SAUNDERS,
Secretary.

Cape Town, July 12, 1849.

Anti-Convict Public Meeting.

A Copper Plate Engraving on Letter Paper, representing the above Meeting, held on the 4th instant, is published by Mr. A. S. ROBERTSON, Heerengracht, and Mr. J. H. COLLAND, Longmarket-street. Price Sixpence.

FOR PORT ADELAIDE.

THE fine A. I. Brig "*Helen Monro,*" will sail for the above Port as soon as she has discharged her present cargo. For Freight or Passage either to Port Adelaide or back to the Cape, apply to

H. E. RUTHERFOORD & BROTHER.

Gold and Silver.

ON SATURDAY, the 14th instant, will be sold at the Sale of Messrs. BLORE & BATMAN, a splendid Ladies' Gold Watch, with Chain, Ornaments, &c.

Gold Chains, Bracelets, Ear Rings, with precious Stones and Pearls, Finger Rings with Diamonds, about 300 loot of Plate, consisting of Trays, Dessert Spoons and Forks, Tea, Salt and Mustard Spoons,—the whole without Reserve.

THE RACE CHALLENGE TO SWELLENDAM.

£150 Have been lodged in the hands of the Undersigned by "One of the Herd," to cover the challenge given by Mr. BOOTS on the Cape Horses against the Swellendam Horses, for which amount a Horse will be backed at the next Swellendam Meeting against any winner at the last Green Point Meeting, form *Sideboard* down to *Jereed,* as formerly stated. Weight for age,—1½ or 2 mile heats, as Mr. BOOTS may prefer.

£50 have also been staked with the Undersigned to cover the Bet that the Swellendam Race Course is incorrectly measured, and considerably short the proper distance.

GEO RATTRAY,
Secretary to the Swellendam Turf Club.

Swellendam July 4, 1849.

CHALLENGE OF "BOOTS."

WITH reference to the advertisement of "Boots" in the *Zuid Afrikaan,* of the 3d July, stating that the Swellendam Course is incorrectly measured, and offering a wager of £50 to that effect, the Undersigned, as a member of the Swellendam Turf, hereby accepts his Challenge. The amount will be deposited with the Secretary of the Swellendam Turf Club.

JOHN EBETT.

OCCULATED FRUIT TREES,

2 TO 3 YEARS OLD.

THE above Trees, of every description, may be had from the Undersigned, on the spot, or from Mr. P. J. OLTHOFF, Shortmarket-street, Cape Town. They require no recommendations, their worth being generally known.

J. VAN DER BYL.

Stellenbosch, July 11, 1849.

TO LET.

THE House in Strand-street No. 14, formerly occupied by the Widow T. R. WELCH, as a Hotel.—The same may be divided in two or more separate dwelling Houses, according to the convenience of the Hirers; and any person wishing to see the House and obtain further informations may apply to Mr. KANNEMEYER Berg-street.

D. DENYSSEN.

Cape Town, July 12, 1849.

BIRTH, on the 9th instant, at Orange Grove, Cape Town, Mrs. J. C. WESSELS, of a Son.

200 *Fat Slaughter and Draught Oxen.*

ON WEDNESDAY, the 18th instant, will be publicly sold at Langeberg, the above number of superior Cattle. They are sure to be present, and will be sold without Reserve.

G. M. STEWART.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adms.

☞ *None will be sold privately.*

I,000 SHEEP.

ON TUESDAY, the 17th instant, will be sold at Mr. D. DE VILLIERS, D'Urban, without Reserve, 1000 FAT SHEEP.

11 July 1849.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

High Sheriff's Office.

Cape Town, July 12, 1849.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases the following Sales will take place, viz.:

DIVISION OF GEORGE.

NICOLAAS MULLER, versus ROELOFF CAMPHER
Widow J. C. BERGH, vs. said ROELOFF CAMPHER.

On Tuesday the 24th of July 1849, at 10 o'Clock a. m., in front of the Deputy Sheriff's Office, No. 3, Courtney-street, George Town, of 1 Ox Wagon, 1 Horse Wagon, 6 Draught Horses, and 12 do. Oxen.

DIVISION OF FORT BEAUFORT.

BELL & SAVORY, versus GERT FARARA.

On Saturday the 4th day of August 1849, at 10 o'Clock a. m., in front of the Deputy Sheriff's Office, Fort Beaufort, of a Wagon, 31 Oxen, 1 Horse, 2 Guns, and various other Articles.

D. J. CLOETE, High Sheriffs.

CAPE OF GOOD HOPE BANK

Capital paid up £75,000.

DIRECTORS:

The Hon J. B. EBDEN, Esq, Chairman.
ALEXANDER M'DONALD Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
H. E. RUTHERFOORD, Esq.
THOMAS BOWMAN VENN, Esq.
JACOB LETTERSTEDT, Esq.
DANIEL J. CLOETE, Esq.
GEORGE THOMPSON, Esq.
ROBERT IZAT, Esq.

The Bank allows Interest, on Money deposited for fixed periods, at the following rates:—

For 3 months and under 6 months....3 per cent. per Annum
6 .. .. 12 .. ....3½ .. .. ..
12 .. and upwards .. ....4 .. .. ..

The Directors of the "London and Westminster Bank," estbalished under the Act of Parliament, 3 and 4 William IV. c. 98, having accepted the Agency in London, of the "Cape of Good Hope Bank,"—Notice is hereby given, that the "London and Westminister Bank" *receive Deposits and grant letters of Credit* on this Bank, to Persons proceeding to the Cape of Good Hope, or to those who may have payments to make there, payable in Cape Town, free of any charge whatever.

J. B. EBDEN, Chairman.

Dutch Goods.

THE Undersigned will hold a Public Sale TO-MORROW MORNING, the 13th instant, at 10 o'clock, at his Stores No. 20, St. George-street, of a large variety of DUTCH GOODS, consisting of coarse Cotton, Linen and Cotton, Marseilles, Dutch Shirting, Wove Cotton, Dyed ditto, immitation Woollens, Dutch 30-inch Canvas, Woollen Counterpanes, Molton Counterpanes, Flannel, white and red Baize, fine Cloth, Polemites, Leyden Shalloons, Table Linen, Rope, Sheet Copper, Glassware, Ironmongery, Anchovis, Herring, Smoked Salmon, Confectionary, preserved Fruit, Pearl Barley, Pickles, Vinegar in jars, Liqueurs, Gin, Princess Beer, Cigars, and various other Articles.

O. J. TRUTER.

A. W. & W. H. FLETCHER,

HAVE just received per "Countess of Zetland," a supply of that celebrated Article, the

BOARS HEAD COTTON,

Very superior Sheetings, Cotton Hosiery, Crochet and Knitting Books, &c.

Previous to Stock taking they are determined to clear out the following Goods at EXTREMELY LOW RATES:—

Colored Silks, Alpacca, Merino, French Merino, De Laines, Cotton and Worsted Hosiery, and a quantity of remnants of Print, Ribbons, &c. &c.

2 Keizersgracht.

CONVICTS.

ALL those indebted to the Undersigned, or having Capitals at interest, as well as those residing on his Farms, are hereby warned not to take into their service, or admit into their Houses any Convicted Felon or Felons, who are about to be introduced into this Colony against the will of the people, nor to have any intercourse with them. In case no attention be paid to this warning, the Capitals due by them will be called in, and the occupants of the Farms will be forthwith expelled from the same.

L. P. J. LOCHNER.

Tweekuilen, District Malmesbury,
July 5, 1849.

In the Insolvent Estate of JACOB JOHS. STEYTLER, Junr

PUBLIC SALE.

ON MONDAY THE 23D INST.

ALL that delightful Estate called "De Goede Verwachting," situate alongside the Lions Rump at Greenpoint, about 20 minutes walk from Cape Town, comprising an extent of above six morgen or 12 acres of excellent Garden Ground, Sowland and Pasturage, with the following Buildings thereon:—

1. A very large fashionable Dwelling House in Cottage style, in perfect repair, with spacious Hall, Parlour, large Dining Room, airy Bed Rooms, Kitchen, Pantry, and every other convenience, with Water laid on the Premises, the whole Teakwood built with high and substantial Roof, combining the greatest stability with elegance and taste. Its elevated situation affords a wide range of interesting views with a very pure and healthful air.

2. A handsome double storied Cottage in a line with the above, with newly laid roof and in perfect repair.

3. A substantial Building behind the above of recent erection, likewise newly roofed, comprising a Stable for 8 Horses.

4. A large Building comprising a range of Servants Apartments with Kitchen and other conveniences, together with Forage and Store Room.

5. A Cowhouse for 8 Cows, likewise newly roofed and in perfect repair.

6. A large Oven or Kiln expressly constructed for an extensive Pottery.

N.B. The farm maintains 8 to 10 Cows throughout the year, the pasturage of Greenpoint is too well known as perfectly healthy and requiring no change during any season, and will consequently admit of an extensive Dairy, yielding an income of from 120 to £150 a year, *without almost any outlay.* The whole extent of Ground belonging to the Estate is *substantially fenced.*

Also the Furniture, Farming Stock and other moveables belonging to the Estate, consisting principally of the usual variety of Mahogany and other Drawingroom, Dining and Bedroom Furniture, Cut and Plain Glass, Chimney Ornaments, Crockery, Ivory handled Cutlery, Plate and Platedware, a handsome 8-day Clock, a Silver-mounted Wardrobe, some Flour, Rice, Sugar, Coffee, Soap, Salt, &c., some superior Cape Wine in Wood and Bottle, an American Plough, an excellent Saddle Horse, Arabian breed, also a perfect Lady's Horse; a covered Cart and Harness, two open Carts, Saddle and Bridle, a handsome Phæton, 2 excellent Milch Cows, a large teakwood Water Cask, &c.

On Tuesday, the 24th July,
AT 11 O'CLOCK,

1. Certain very substantial double Storied Dwelling House, built in a very handsome style, situate corner of Loop and Church-streets, at present occupied by Mr. DE VOS, the Jeweller, with Private Waterleading, and comprising every requisite of a large and fashionable Residence.

2. That well known very substantial Double Storied Store, adjoining the above, in which the Insolvent carried on his Wine Trade for many years. This Store fronting Loop-street has also an Outlet in Church-street, which it is intended to separate from the principal Store, and convert into a separate Lot.

3. A Substantial Dwelling House in Leeuwen-street, comprizing the large extent of 16 square roods, 36 feet, with large Yard, back Premises, Out Buildings, &c. This House is let since a number of years to a good Tenant.

F. GODF. WATERMEYER, For Trustees.

Insolvent Branch, Board of Executors,
July 3, 1849.

WESTERN

PROVINCE BANK.

Second Annual General Meeting.

PURSUANT to the 21st and 42nd Sections of the Trust Deed, notice is hereby given to the Share holders that a General Meeting will be holden in the Bank Premises, on MONDAY, the 16th July 1849, at 10 o'Clock in the Forenoon, for the purpose of submitting to the Shareholders the Report of the transactions and affairs of the Bank, to declare the amount of dividend, and to elect two Directors in the room of Messrs P. J. DE VILLIERS, J. Hs., and AD. JACS. LOUW, who retire.

Names of Shareholders eligible to be elected as Directors.

Rev. P. K. Albertyn	D. J. A. v. d. Spuy, esq.
K. N. van Breda, esq.	Jan le Sueur, Esq.
J. C. Berrangé, esq.	G J. du Toit, Gs., esq.
J. M. Enslin, Jr., esq.	Isaac Jerms. de Villiers, esq.
J. P. Ekstеen, esq.	J. J. de Villiers, Hs., esq.
A. P. Hiebner, esq.	H. F. de Villiers, Hs., esq.
H. Kleyn, esq.	C. C. A. de Villiers, esq.
Rev. G. W. A. v. d. Lingen	Paul de Villiers, Sen. esq.
J. W. Louw, Jr., esq.	P. M. de Villiers, esq.
Jan Ad. Louw, esq.	J. C. Wicht, esq.
G. J. Louw, esq.	J. H. Wicht, esq.
J. H. du Plessis, esq.	R. A. Zeederberg, Sen., esq.
Jan Roos, Cs., esq.	R. A. Zeederberg, Jr., esq.
J. A J. Roos, esq.	P. H. Zeederberg, esq.
Josua Jacs. le Roux, esq	H. Zeederberg, esq.
G. L. Steytler Gs., esq.	A. J. Zeederberg, esq.

By order of the Directors,
B. P. DU PLESSIS, Cashier.

Pearl, June 11, 1849.

FOR SALE at the Wine Stores of R. A. ZEEDERBERG, Jun.

French Brandy in Puncheons,
Ditto in Hogsheads,
Ditto in 10 Gallon Casks,
Ditto in Cases of 1 dozen,
Gin in large Red Cases,
Do. do. small Green Cases,
Liquers in Cases of dozen,
Vermicelli,
Macaroni,
Anchovis,
Salad Oil,
Lamp Oil,
Corks,
Olives,
Perfumery,

By large or small quantities.

CONVICTS.

TO my DEBTORS, HIRERS and Occupants of my HOUSES, and other Persons dealing with me, notice is hereby given, that their DEBTS will be called in, Notice is given to quit, and no Transactions entered into with them; should they Employ, Lodge or Feed o otherwise supply one or any Convicted Felon or Felons transported to this Colony.

ANDS. BRINK, Ds.

Cape Town, July 9, 1849.

New Butcher's Shop.

L. P. BIEL takes the liberty to inform the Public, that he has opened a Butcher's Shop at No. 125, LONG-STREET, adjoining the Hat Manufactory of Mr. J. A. STOLL, at which he offers at the most fair prices, excellent fat Mutton and Beef, Veal and Lamb.

By strict attention and good treatment, he hopes to meat a share of public support.

40 excellent draught Oxen,
70 à 80 head of breeding Cattle,
20 Saddle and draught Horses,
An almost new Ox Wagon, with Yokes, &c., complete.

60 MUIDS OF BARLEY, a quantity of OATS, and what may be further offered, will be sold without the least reserve, on a liberal Credit, at the Undersigned's Farm *Karnemelks Fontein,* situate at Groeneksloof,

ON WEDNESDAY, 1st AUGUST NEXT,
At 10 o'clock precisely.

As the Cattle are generally known, they require no recommendation; and the excellent condition in which they now are will enable purchasers to go to work with them at once.

July 5, 1849. F. J. VAN SCHALKWYK.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

1500 *FAT SHEEP.*

WILL be sold THIS DAY, the 12th July 1849, at Mr. DAVID VILLIERS, D'Urban, for account of Mr. H. J. WERNICH.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, July 12, 1849.

50 Slaughter and Draught Oxen
600 Sheep and Goats.

TO MORROW, FRIDAY, the 13th inst., the above number of CATTLE will be sold at Montagu Bridge, Salt River, *Without Reserve.*

July 12, 1849.

900 FAT SHEEP

SIX MONTHS CREDIT.

THE Undersigned will cause to be publicly sold on WEDNESDAY the 18th instant, at Wolvendans, the Farm of Mr. J. J. PROCTOR, the above number of Fat selected Wethers.

A. J. DE VILLIERS, P.s.

Paarl, July 8, 1849.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

160 Fat Slaughter Oxen and Cows.

ON FRIDAY, the 20th July 1849, will be sold at Stikland, at the Place of Mr. JAN BEYERS, the above number of Oxen, brought up by Mr. JOHN JOHNSTONE.

THOMSON, WATSON, & Co.

Cape Town, June 28, 1849.

Mr. D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

1800 FAT SHEEP,

WILL be sold at the Place of Mr. D. DE VILLIERS, D'Urban, on SATURDAY the 14th July 1849, for account of Mr. STEPHS. CILLIERS.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, June 25, 1849.

200 Excellent fat slaughter, draught and young Oxen and Cows.

ON SATURDAY, the 14th July, will be sold at D'Urban, on the Place of Mr. D. DE VILLIERS, the above number of Oxen, for account of

Paarl, July 4, 1849. J. A. J. ROOS.

Mr. D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

2000 FAT WETHERS.

ON TUESDAY, the 17th July 1849, the Undersigned will cause to be publicly sold at "Eenzaamheid," the above number of Wethers, purchased for cash and brought up by Mr. D. THEUNISSEN.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, June 25, 1849.

1200 Excellent Fat Wethers among which
200 do. do. Merinos,
300 do. do. Goats,
550 Selected Ostrich Feathers.

WILL be sold on FRIDAY, the 27th instant, on the Place of Mr. J. P. ROUX, Libertes near Stellenbosch.

They are in excellent condition and can be well recommended.

M. D. ROUX.

3 July, 1849.

C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

60 Excellent fat Slaughter Oxen,
50 dito do. do. Cows.

THE Undersigned will cause to be sold on FRIDAY the 13 July next at Eenzaamheid, the above number of Superior Slaughter Oxen and Cows, which will not be sold privately.

PR. ROUX, Js.

13 June 1849.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Auctioneers.

150 Slaughter Oxen,
30 Young Oxen,
30 Cows, and
3 draught and saddle Horses, all in excellent condition.

WILL be sold on MONDAY, the 23rd July, at the Place "Eenzaamheid," for account of

J. M. ENSLIN.

☞ The Cattle are sure to be present, and will not be privately disposed of.

FOR PRIVATE SALE,

One of the best Farms, situated in the Witsenberg Flats, District of Tulbagh.

ON WEDNESDAY, the 25th July next, at 10 o'clock in the forenoon, the Undersigned will meet at the farm of the first Undersigned, to dispose by private bargain of their Farm *Welteveden,* situate as aforesaid, in extent about 1,600 morgen, having extensive Arable and Pasture Land, supplied with running Water, Gardens and Orchards, and well adapted for Cattle, especially Sheep. It is too well known to require any further description. For particulars apply to the Owners.

Tulbagh, June 25, 1849.

H. F. MOLLER,
J. NEETHLING,
J. J. MOLLER.

ON SATURDAY the 7th JULY 1849, at half-past 2 o'clock p.m., departed this Life, after severe suffering, our beloved Son FREDRIK PHILIP, deeply lamented by his Parents.

F. J. MULLER
P. MULLER, born WEILBACH.

DIED at Graaff-Reinet on the morning of the 3rd July 1849, at the age of 77 Years, 1 Month, and 15 Days, my beloved Husband HENDRIK ADRIAAN MEINTJES, Senior, Esquire, of which in the name of myself and Children, notice is hereby given to Relatives and Friends.

Widow H. A. MEINTJES, born MEYER.

PRINTING PRESS.

FOR SALE, a good Stanhope Printing Press, second hand. Terms moderate.—Apply at the Office of this Paper.

Extensive Sale of a large quantity of Merchandize, at Stellenbosch.

MR. R. B. HOFFMAN not having been able to dispose of his Stock of Merchandize, will cause a second Sale to be held on MONDAY and TUESDAY, the 16th and 17th instant, of Chintz, Linen, Handkerchiefs in sorts, Shawls, Dresses in sorts, Muslin, Alpacca, superior black and white Hats, Drilling, Moleskin, Cloth and Cassimere, as also all kinds of

IRONWARE,

And many other Articles too numerous to insert, all without the least reserve. JACS. WEGE, Vendue Adm.

Stellenbosch, July 3, 1849.

Outstanding Claims.

In the Insolvent Estate of JOACHIM GERHARDUS HERMANUS SNYMAN, of Stellenbosch.

ON MONDAY, the 16th July 1849, at 12 o'Clock precisely, will be sold at the Sale to be held for account of Mr. R. B. HOFFMAN, the Outstanding Claims belonging to the above Estate.

J. WEGE, Sole Trustee.

Stellenbosch, July 3, 1849.

Fruit Trees.

THE Undersigned offers for Sale, 2000 young FRUIT TREES, consisting of every description of Pears, Apples, Peaches, Apricots, &c. &c. Also, Dwarf Orange, Orange, and Citron Trees.—Apply in Cape Town o Mr. P. J. MARAIS, No. 25, Walestreet, or to the Undersigned at Wimmershoek

C. BRINK, Js.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 10. *Phœnix,* steamer, 240 tons, E. Harrington, from Algoa Bay July 5, Mossel Bay July 6, Simon's Bay July 9, to this port. Cargo sundries. Passengers, Mrs. Wolf, Miss Loftei, Hon. Mr. Cock, Messrs. Elliott, and Wolf, 4 in the fore cabin, 7 on deck. E. Norton, Agent.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

July 6. *Amicus,* schooner, J. Arthur, to Adelaide.
11. *Belle Isle,* schooner, J. Dixon, to Breede River.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

STEAMER.

Phœnix, E. Harrington.—Algoa Bay.—E. Norton.

SHIPS.

Scindian, J. Cammell, Cadiz.—Thomson & Co.
Lady Nugent, J. Parsons, London.—Borradailes & Co.

BARKS.

Countess of Zetland, W. Jones, Penang.—Thomson & Co.
John Panter, J. Humphreys, Algoa Bay.—Dobie & Co.
Ochtertyre, P. Robb.—Uncertain.—Thomson & Co.
Zuleika, J. Williamson.—Uncertain.—Dickson & Co.

BRIGS.

Helen Munro, J. Murry.—Uncertain.—Rutherfoords.
Idalia, J. Candler, London.—Dobie & Co.
Mountain Maid, J Wishart, Algoa Bay.—J. Jearey.
Workington, W. Bell, East London.—A. Phillips.

SCHOONERS.

Courier, R. Wingfield, Crozets.—J. Jearey.
G H. Harrison, J. Scott, Knysna.—J. Jearey.
Rosebud, A. Murison, Port Natal.—Ross & Co.

CUTTER.

Antelope, J. Bakeland, Walvich Bay.—Phillips & Co.

DUTCH—SCHOONER.

Koapetad, J. van Hall, Amsterdam.—O. J. Truter.

AMERICAN—SHIP.

Concordia, W. Stepheus, Calcutta.—I. Chase.

BARK.

Arthur Pickering, B. Nickersen, Boston,—I. Chase.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

July 8. *Equator,* brig, 250 tons, J. Adamson, from London April 26, to Simon's and Algoa Bays. Cargo Government Stores. Thomson, Watson & Co., Agents.

8. *Phœnix,* steamer, from Algoa Bay July 5, Mossel Bay July 6, to Table Bay. Put in for stress of weather.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

July 8 *Randolph,* ship, W. Dale, to Port Phillip.
9. *Phœnix,* steamer, E. Harrington, to Table Bay.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Southampton,* Capt. N. Corry.—Flag Ship.
H.M. Steamer *Dee,* Commander G. Filmer.
H.M. Steamer *Geyser,* Commander F. J. Brown.

SHIP.

Devon, R. J. Langley, London.—Searight & Co.

BRIG.

Equator, J. Adamson, Algoa Bay.—Thomson & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 11 *July,* 1849

		Rds. Sch. St.		Rds. Sch. St.
Aloe per lb.....	Aloes per lb....	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb ..	Almonds per lb..	0 0 5	—	0 1 1
Appelen, per lb.....	Apples per lb..	0 0 5	—	0 1 3
Abrikosen, per ditto	Apricots ditto .	0 1 2	—	0 1 4
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	5 0 0	—	11 4 0
Azyn, per legger....	Vinegar per leag.	40 0 0	—	56 0 0
Bonen per mud.....	Beans per muid.	5 2 0	—	21 0 0
Botor per pond.....	Butter per lb...	0 4 0	—	5 2 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	200 0 0	—	210 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 0 0	—	1 3 4
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	2 1 0	—	5 2 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Muse.	0 7 4	—	1 1 0
Erwten per mud.....	Peas per muid..	0 0 0	—	41 0 0
Garst dito.....	Barley per muid	4 5 0	—	4 7 0
Ganzen per stuk ...	Geese each	1 1 5	—	2 0 0
Haver per mud....	Oats per muid..	4 3 0	—	4 4 3
Havergerven per 100 ponden....	Oatsheaves per 100 lb.....	2 6 0	—	3 0 0
Hoenders per stuk .	Hens each . ..	0 4 1	—	0 6 0
Houtskolen per zak..	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond....	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	3 2 0	—	4 0 0
Kaf per 16 zakken..	Chaff 16 sacks..	35 0 0	—	45 0 0
Koorn per 10 mud...	Wheat pr. 10 m	130 0 0	—	164 0 0
Linzen per mud	Lentil per muid	18 2 0	—	20 0 0
Melies dito	Maize do..	8 2 0	—	9 0 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb..	Walnuts per lb..	1 4 0	—	0 1 5
Oliphantstanden p. lb.	Elepha.'Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond.....	Pears per pound	0 0 5	—	0 1 0
Persiken dito.....	Peaches do....	0 0 2	—	0 1 0
Rog per mud.....	Rye per muid..	0 0 0	—	0 0 0
Roaynen per lb.....	Raisins per lb .	0 0 4	—	0 1 1
Tabak dito.....	Tobacco do....	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0 2 4	—	0 5 0
Stroo per 16 zakken..	Straw p.16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk....	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud.....	Onions per muid	11 4 0	—	17 0 0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	12 0 0	—	40 0 0
——ongemeste..	—— unfattened.	5 0 0	—	7 2 0
——speen.....	—— sucking....	2 0 0	—	2 6 0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito.....	Figs per lb.....	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p. leg- ger.....	Wines, ordinary per leaguer...	0 0 0	—	0 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito.....	Wol, fine, do...	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 1 0	—	1 4 0
Zout per mud.....	Salt per muid...	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per.. ½-aam.....	Lemon Juice per ½-aam.....	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond.....	Soap per lb....	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LETZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} & PROPRIETORS.

(*Luid Gejuich.*) Zy moesten elkander getrouw blyven, en vast houden aan de gelofte door hen onderteekend. Vervolgens las hy de eerste resolutie, en in eenen toon van de diepste ontroering—zyne handen uitstrekkende onder een geweldigen regenvlaag—drong hy by zyne landgenooten aan—by de nagedachtenis aan hunne vrye, brave en godsdienstige voorvaderen—by de hoogste belangen van hun nakroost—en by hun vooruitzigt op eeuwig geluk—om geen tyd te verliezen alle te zamen hun woord aan elkander te verpanden, om op alle constitutioneele middelen den invoer van dit groot kwaad in de kolonie tegenstand te bieden.

De heer A. M'DONALD zeide;—Myne heeren—de gansche zaak, welke gy heden voor u hebt, is by verre de belangrykste, welke het publiek ter dezer plaatse ooit is geroepen geworden te behandelen: want zy bevat in zich de bestanddeelen van vernietiging van al dat grootsch en edel en nuttig en weldadig is voor uwe zamenleving (*gejuich*). Let op de gevolgen, welke zulk een maatregel hebben moet op de zaak van godsdienst—op de zeden, de houding en de gemoedsgesteldheid van de gansche maatschappy. Let op de gevolgen, welke dezelve hebben moet op de opvoeding, het onderwys, het opkweeken, de bestiering der jeugd (hoor hoor.) Grootelyks tot roem van het volk dezer plaats zy het gezegd—hoe veel gelds, hoe veel tyds, hoe vele mannen van invloed en rang gebezigd worden in het bevorderen, en aankweeken van deze goede, deze nuttige werken! Dit alles zal voorzeker op eens een doodelyken, een smartvollen slag bekomen,—al deze werken zullen verdwynen, en geteld worden onder de dingen welke slechts bestonden. Ik geloof, dat men nu duidelyk genoeg weet, dat het physiek karakter en het stoffelyk zamenstel van ons land zoodanig zyn, dat het niet waarschynlyk is, dat wy immer vermogend zullen zyn door middel van rykdom; maar, door Gods hulp en zegen, kunnen wy alsnog ryk zyn in goede werken. Maar al die hoop moet voor altyd verdwynen, al die verwachting moet men zich ontzeggen, wanneer deze plaats gemaakt wordt tot eene verzamelplaats, het werktuig, de bewaarplaats van de misdaden en het vuilnis van andere landen, (gejuich). Zyn er eenige arme menschen onder de menigte voor my? Zyn er eenige alhier die het brood eten in het zweet huns aanschyns? Dat ik hen smeeke om voor den dag te komen en de petitie te teekenen, (gejuich). Deze zaak betreft den armen man zelfs meer dan den ryken. Laat my u vragen—is het niets, dat welligt tien duizend menschen naar deze plaats gezonden zouden worden, die uw werksloon zullen doen verminderen,—die uw werk zullen verrigten voor de helft van den prys, welken gy nu geniet?—Nog verschrikkelyker dan dit,—is het niets, dat gy en uwe deugdzame huisgenooten voor het overige van uw leven veroordeeld worden, om de makkers, de medgezellen te zyn van oproermakers, van misdadigers, van menschen wegens de vuilste en snoodste misdaden veroordeeld? (Hoor hoor.) Denkt niet, omdat gy arm zyt—denkt niet, omdat gy gering zyt in het oog der wereld, dat uwe stem van geen aanbelang is. Elke hand, welke heden opgestoken wordt,—elke stem dezen morgen uitgebragt—zet kracht en waardigheid en gewigt by aan onze verrigtingen, (hoor, hoor). De resolutie, welke ik secondeer, beveelt tegenstand aan tegen den maatregel. Dezelve behoort tegenstand geboden te worden, omdat het dwinglandy is—omdat die onderdrukkend is—omdat het eene onregtvaardigheid en een zonde is jegens het volk van dit land (gejuich). Wy hebben ons tot het plaatselyk Gouvernement gewend om bescherming—maar wy hebben geene gevonden. Wy hebben ons tot den hoofd magistraat gewend—tot den man, die reeds veel voor ons heeft gedaan, en ruime beloften aan het volk heeft gedaan,—maar hy is te ligt bevonden in onze ure van nood Wy weten dat onze Gouverneur een vermaarden naam heeft;—wy weten dat zyne weergalooze daden hem eene plaats in de geschiedenis zullen geven;—maar wy hadden innig verwacht, dat hy nog eene overwinning meer behaald zoude hebben (hoor, hoor). Wy hadden verwacht, dat hy voor deugd en godsdienst—voor zedelykheid, publiek en privaat—voor regtvaardigheid en mededogen—voor een onschuldig volk zoude gestreden hebben, welks regten zoo gruwelyk behandeld—en welks gevoelens en voorregten als mannen en Engelschen, onwaardiglyk in het stof vertreden zyn geworden (luid gejuich). Het is te hopen, dat geen mensch een misdadiger in zyn huis zal nemen, dat geen mensch een adder in zyn boezem zal koesteren. Het past my niet om den man te vervloeken, die dit doet—maar voorzeker zal die man rondwalen, beladen met de schande, den haat en de verachting van zyne medemenschen. De regen valt zoo geweldig, dat ik kort moet afbreken.

De Ed. Heer CLOETE sprak zeer lang en met grooten nadruk tot ondersteuning der resolutie, in de Hollandsche taal;—de regen sloeg hem al dien tyd in het aangezigt met zulk een geweld, dat het alles scheen te dempen behalve zyne stem, welke luid en duidelyk boven den storm gehoord werd. Wat hy zeide, moeten wy aan de lezers overlaten, daar de weinige aanteekeningen, welke wy pogden te maken, dadelyk waren uitgewischt.

De Voorzitter stelde aan de vergadering voor, of men zich in de zaal zoude begeven: maar dit voorstel werd met luid geroep van—"*Neen, ga voort! ga voort!* beantwoord."

Dr. ADAMSON trad op onder luid gejuich en zeide:—Ik houde, aan my opgedragen, eene resolutie in handen, welke zoo duidelyk is omschreven, dat dezelve op eens de punten aantoont, welke ik met u te behandelen heb,—"dat het Britsch Gouvernement geen regt heeft, om tot eene Strafplaats te verlagen de Kaap de Goede Hoop, welke een gedeelte van het Britsch Ryk geworden is door capitulatie en cessie van eene bevriende mogendheid, en niet door stichting of overwinning,—met hare regten en voorregten, als eene vrye en geenzins als eene strafplaats, plegtig gewaarborgd; en dat alle pogingen, om haar aldus te benadeelen en te verlagen, onregtvaardig en wreed zyn, en dat aan dezelve op eene constitutioneele wyze door de ingezetenen als Britsche onderdanen tegenstand mag worden geboden. "Hierop zoude ik kunnen aanmerken, dat in plaats van het woord "*mag*," aan het slot, naar myn inzien, "*moet*" zoude moeten gebezigd worden, want ik zie niet, dat er een ander middel overschiet, dan om dezen maatregel tegenstand te bieden. (*Gejuich*) De resolutie, echter, schryft my voor te bewyzen, dat er tractaten bestaan, welker bedingen dit land behooren te waarborgen tegen zulk een maatregel als deze is, en dat het volk van dit land, door deszelfs gedrag, eene uitstekende aanspraak heeft, dat zoodanige bedingen ten hunnen opzigte worden nagekomen; of een, welke, in de hoogste mate de behandeling niet verdient, welke men ontvangen heeft. In opzigt tot het eerste dezer punten, is het opvallend dat het geheel buiten de kwestie zoude zyn geweest, in het bedoeld traktaat in juiste woorden te bepalen dat wy geene 'straf-kolonie" zouden zyn; desniettemin zal men vinden, dat hetzelve bedingen, en wel zeer sterker bevatten, om ons tegen dit kwaad te waarborgen. Ik stem met u toe, dat, waren er twee jakhalsen geweest, een koop sluitende omtrent een konynen kooi—(*Gelach*)—het volkomen regtmatig zoude geweest zyn, en in overeenstemming met omstandigheid en karakter, dat er tusschen partyen zekere dringende en duidelyke overeenkomsten moesten bestaan, sterk en duidelyk uitgedrukt. De oude grysbaard, die het gebruik en voordeel van zyn kooi opgaf, zoude zeer eigenaardig kunnen zeggen "gy zult my eene rente betalen van zoo vele poten en ligehamen van de beste en vetste uitgegroeide konynen, welke gy vangen mogt, en het overschot kunt gy voor uzelven houden; maar let wel,—gy bedingt en komt overeen, dat gy, onder eene boete van zoo veel meer voor elke overtreding, byzondere oplettendheid zult vestigen op het geboorte-register; en dat gy geen enkele jong konyn zult trachten aanteraken, tenzy het de jaren heeft bereikt, waarin konynen behooren gedood en gegeten te worden." Nu, ik zeg, dat dusdanige voorwaarden, in zulk een geval, volkomen gepast zouden zyn. Ik wil echter geenzins te kennen geven, dat de voorwaarden zeer nadrukkelyk zouden worden opgevolgd—(*Gelach*).—Ongetwyfeld zoude de jonge huurder niet zelden alles omtrent het geboorte register vergeten, en zoude dus dikwyls zeer scherp nagezet zyn geworden wegens de boeten, uithoofde van inbreuk te hebben gemaakt op de overeenkomst; maar ziet, hy zoude altyd tot zyne verschooning kunnen inbrengen, dat er politieke noodzakelykheid bestond. "Wel," zoude hy zeggen, "waartoe al dat geschreeuw"—"ziet gy niet dat ik bitter armoedig ben," zoo als Engeland zegt, "myn vel hangt my los en slap aan het lyf even als de blaauwe zak van een Kaapschen Advokaat—(*Gelach.*) Weg met uwe renten en boeten en kosten om katten, kaffers en wezels uit uw lompe kooi te houden, kryg ik ooit myn buik vol?—Ik denk, dat gy al de oude konynen zelf hebt opgevreten, en beantwoord my dus nu deze eenvoudige vraag: Als ik uwe jonge konynen niet opeet, ik bid u, hoe zal ik dan konynen te eten krygen?" Op deze wyze zegt Engeland aan ons, "als ik myne bandieten niet naar u zend, weest zoo goed my te zeggen, waar ik ze anders heen zenden kan," (*luid gejuich*). Ik zeg dus, dat bedingen van den door my opgegeven aard zeer wel stroken met het karakter van partyen, en laten wy aan de proef van bestaanbaarheid onze eigene zaak toetsen. Engeland wil met ons eene proefneming maken, en de verbarde, dwaze onverschilligheid, waarmede deze proefneming, door de Engelsche dagbladen is behandeld geworden, is een van de verschrikkelykste trekken van het geval. Hun voorstel is om u te zebubiseeren. Deze uitdrukking echter vordert eenige opheldering. "Zebub," dan, is een naam van ouden datum, voor eene soort van kwellende vlieg. Ik zal het thans beschouwen als aanteduiden een insect, hetwelk men in dit land een wesp noemt, alhoewel zy eigenlyk geene wespen zyn. Het heeft kleine glinsterende vleugels, een zeer dun lyf, en eene lange puntige staart; en doet eene noodzakelyke, maar akelige dienst in de huishouding der natuur. Man kan het op een warmen dag over eene plaats zien zweven, en deszelfs ligte vlucht, en glinsterende vleugels bewonderen. Maar welligt is er iets anders by der hand, waar deszelfs gebrom en vlugt alles behalve welkom is. Juist onder hetzelve zult gy een groene en gespikkelde rups zien, zich wendende en draaijende uit vrees voor de aanraking van deszelfs poten. Nu dan—zoodra onze Zebub zeker is, dat het regte ding beneden zich is, met een gaat de groote angel er in, en plaats eene ei in den rug van het sidderende schepsel. Het schepsel is van nu voortaan verloren. Het draagt in zich, gedurende deszelfs overig kortstondig leven, een verdelger van deszelfs eigen vleesch. Weldra vindt men deszelfs vel ergens naby een verlaten nest van ongedierte. Engelands voorgestelde proefneming is, om in uwe levensaderen te steken, het levend ongedierte van hare bandieten (*verbazend gejuich*).—Het moet echter wachten en zien of de proefneming wel gelukt of niet, het ware te wenschen dat men wist, wat voor welgelukken of mislukken gehouden zal worden. Behandeld worden als eene straf kolonie, meent het invoeren van ondeugd en misdaad onder eene bevolking, welke wy hard en lang getracht hebben te onderwyzen en tot christenen te maken. Het geeft dus te kennen eene verrigting, waardoor eenig getal van deze hulpelooze schepsels voorbereid zal worden voor de gevangenis en de galg. Laten wy trachten eenige berekening te maken van het gevolg dezer proefneming. Laten wy dit getal op tien zoodanige bepalen, als welligt het gemiddeld bedragen voor een paar jaren. Zal Engeland dan tevreden zyn, dat hare proefneming welgeslaagd of mislukt is, wanneer tien menschen per jaar, door de verzoeking van ingevoerde snoodheid en bedorvenheid, naar den hopeloozen kerker en de bedroevende schande van executie gebragt worden? Zal zy zeggen—"wel nu wat is er aan tien gelegen? gy ziet dat de proeneming volkomen geslaagd is! Waren er tachtig of honderd geweest, zoude men er kennis van kunnen nemen; en wanneer gy het gemis daarvan gevoelt, kunnen wy u met een paar honderd voorzien, om hunne plaats te vervangen." Maar verbeeldt zich iemand, dat tien niet spoedig tot twintig, en twintig tot honderd zullen toenemen! Wanneer, en op welke hoogte, zal men erkennen dat het eene mislukking is, of welke omstandigheden moeten wy beschouwen als berekend voor eene mislukking of welslaging? Daar dit de zaak is, laten wy nu overwegen hoe het staat met ons traktaat of onze cessie.—(*Hoor, hoor.*) Wy zouden, ongetwyfeld, onzen Hollandschen bevolmagtigden aan den eenen kant, en onzen Engelschen bevolmagtigden aan den anderen kant hebben, om de zaak in overweging te nemen. Veronderstelt nu eens, dat dusdanige voorwaarde door den eenen aan den anderen ware voorgesteld, of dat men plegtig aan den Engelschman had aangekondigd, "wy dragen dit land en deszelfs volk aan u over, maar gy moet met ons overeenkomen en bedingen, dat er niets zal worden ingevoerd, waardoor tien of twintig onkundige en goddelooze menschen jaarlyks in verzoeking moeten worden gebragt, om hunne halzen te onderwerpen aan de frommelende vingers van den scherpregter, door verderfelyke en verschrikkelyke misdaden, door u onder hen ingevoerd." Wel, hoe zoude de bevolmagtigde op deze aanmerking opspringen! Ik geloof, hy zoude verbaasd opkyken, gryzen en brullen als een oude leeuw, wanneer men hem een brandende zwavelstok onder den neus houdt. Ik twyfel niet of hy zoude uitschreeuwen tegen zulk eene hatelyke, zulk eene onbetamelyke veronderstelling; en zoude gereed zyn u toeteroepen, "Wat denkt gy van my—heb ik opgehouden een mensch te zyn—dat gy van my een beding als dit vordert?" Nu dan, wy nemen en houden hem daarby, omdat het een mensch was, die met een mensch onderhandelde,—omdat het een geëerbiedigd ryk was aan den eenen kant, handelende door gepaste bedingen met een magtig ryk aan den anderen kant,—omdat het van geen vreemden en geen woesten aard was, maar de geaardheid van menschen handelende over de belangen van menschen, die dezelfde mate van inzigt, diep gevoel, en onsterfelyke bestemming als zy hebben. DAAROM is door deze daadzaken,—de hooge namen en christelyke onderteekeningen en verheven kenmerken in de verbintenis—het beding daarin voor ons ingelyfd en gegrosseerd, dat wy niet behandeld moeten worden zooals men gedaan heeft, door deze kolonie tot eene strafplaats te maken. Nu, wat aangaat het tweede punt—of het karakter van het volk van dit land, hetzelve niet had behooren uittesluiten van zulk eene bezoeking, deswegens moet ik eenigzins in het geschiedkundige uitwyden. Toen ik voor de eerste maal in dit land aankwam, vond ik dat er juist eene groote opschudding was omtrent het geldwezen. Gy zult u herinneren, welk een geroep in Engeland ontstond, eenige jaren geleden, wegens het verwerpen van staatsschulden. Een grappig oud mensch had het gansche ryk in vuur en vlam gezet wegens het verlies van hun geld. Ongetwyfeld was de opbrengst van hunne onderneming zeer gering, en niemand kan het goedkeuren dat zy bedrogen werden door de Amerikanen. Maar wy merken op, dat zy vreemde speculateurs waren, die geldzuchtiglyk eene meerdere winst wilden hebben, dan het land geven konde, en hunne hulpbronnen dus stelden binnen het bereik van een land, hetwelk het hunne niet was; zoodat men naauwelyks zeggen kan, dat zy hun verdiende loon niet hebben gekregen. Nu dan, zulk eene verwerping oefende Engeland toen uit op hare eigen vertrouwende onderdanen, door het geld op eene lage schaal te brengen. (Hoor, hoor.) Vervolgens kwam de edelmoedige en reusachtige poging, om het Britsche ryk voor altyd van slaverny te ontheffen: en, terwyl wy zeggen, dat geen ander land welligt zulk een groot voordeel heeft getrokken als dit, door de stoutmoedige en menschlievende zelfsverloochening van Engeland in die onderneming, kan men echter niet ontkennen, dat het Bestuur eene groote mate van hardvochtige onverschilligheid heeft getoond aan de vorderingen en de belangen van het volk van dit land, dat men weinig acht heeft geslagen op de rampen en de verwarring veroorzaakt door verandering en verlies van eigendom; en, toen om gemakkelyke en opvallende schikkingen te vergeefs gesmeekt werden, liet men het volk in den waan, dat het Engelsch Gouvernement hen of hunne belangen geene aandacht waardig achtte. (Hoor, hoor.) Onder vele andere rampvolle en verontrustende gebeurtenissen, zeer geschikt om de standvastigheid van eenig volk op de proef te stellen, zal ik nog eene uitkiezen, welke een diepen indruk op my heeft gemaakt. Op het einde van het jaar 1838, kwam er onder ons met een stoot en een slag, een monster ding, als of hetzelve uit de wolken was gevallen, voorgevende eene "Huwelyks Acte" te zyn, en, zooals my op goed regtsgeleerd gezag is verzekerd geworden, eene eigenaardigheid bezittende, aan Acten van het Parlement niet ongewoon, dat dezelve in eenige byzondere punten volstrekt onverstaanbaar was; en het blyft voor ons alsnog een raadsel.—Er gebeurde toen iets, hetgeen my bezorgd deed zyn voor het geen men welligt naderhand verwachten konde, bemerkende dat eene lydzame getrouwheid aan de kroon eenigzins smartelyk begon te worden. Eene oorzaak van myn vertrek naar Engeland kort daarna was, om te verzoeken, dat men toch meer naauwkeurig op zulke zaken wilde letten. Ik heb, zoo als gy u wel zult herinneren, my in bewoordingen niet zeer vereerend voor het Engelsch bestuur van dit groot ryk uitgedrukt, en ik wil nu niet trachten, hetgeen ik mogt gezegd hebben, te matigen: maar wat het personeel karakter aangaat van de hoogere klassen, in wier handen zoodanig bestuur berust, deswegens voeg ik van harte myne getuigenis, van welke waarde dezelve ook mogte zyn, by die van de gansche wereld, dat de wereld nooit trotscher voorbeelden van edeler, waardiger en eervoller beginsels heeft gehad. Geen voorbeeld van meer indruk makende, ernstige en edele deugd heb ik ooit ondervonden, dan in eenen man van hoogen politieken rang, wien ik gelegenheid had te bezoeken, die, na vermelding van myne bedoelingen, zich in smart en zwakheid, van onder de dekens en kussens overeind stelde—want de dood staarde hem reeds aan, en binnen weinige dagen had dezelve hem reeds weggemaaid—hy hief zich in pyn en zwakheid overeind, om naar zyne tafel te tasten en eene nota aan het Koloniaal Bureau te schryven, verzoekende, dat men hooren mogt wat ik te zeggen had (*gejuich*). Ik ging en zag aldaar beide hoofden, het voornaamste of buitenhoofd, dat voor al hetgeen er geschiedt verantwoordelyk is, en het binnenhoofd of de hersenen, die de dingen doet waarvoor het andere verantwoordelyk is (*gelach*). Met laatstgemelden had ik een lang gesprek over het onderwerp, myne verwondering te kennen gevende, dat een bestuur, zeer openlyk belydende tot eene ongewoone hoogte liberaal te zyn, eene acte onder ons zoude gezonden hebben, zoo als ik heb opgegeven, en eene ongunstige verandering te weeg brengende in de wyze van onze gemeenschappelyke zamenleving. Het antwoord behelsde zeer veel schimp omtrent onze sektariaansche jalousie en zoo verder, maar eindelyk kwam de erkentenis voor den dag dat het eene "misslag" was geweest (*luid gejuich en gelach*). Het was een misslag ons intesluiten in de acte, inderdaad, zy was tot ons gekomen, terwyl zy voor Mauritius bestemd was.

Nu, hetgeen byzonder myne taak is thans aantemerken, is dat, toen dezelve eensklaps onder ons verscheen, op de wyze door my opgemerkt, men het in het eerst geene byzondere oplettendheid waardig had geoordeeld, en vele menschen dachten niet, dat het hunne handelwyze betrof, tot dat er op eene wyze, even verbazend als het verschynsel zelf, eene onbeschofte Proclamatie of dreigende kennisgeving van het Gouvernement werd uitgevaardigd, vermeldende, dat huwelyken vier of vyf weken geleden aangegaan, onwettig waren (hoor, hoor.) En aldus moesten landeigenaren in dit land, die hunne bruids in zegepraal naar hunne woningen hadden gebragt, in schande en verontwaardiging zich weder naar de kerk begeven, om hertrouwd te worden. Indrukken, door zulke daden veroorzaakt, zyn, zoo als men ligtelyk begrypen kan, zwaar en moeijelyk te dragen en te genezen; maar de ernstige getrouwheid van dit volk verdroeg dit desniettegenstaande. En voorzeker konde men geen grooter voorbeeld van zuivere en standvastige loyaliteit betoonen, dan, toen de menschen van dezen omtrek, met de bereidwilligste toegenegenheid, zich aangordden en gewapend aftrokken naar den laatsten kafferoorlog, zeggende—"dat dit alles was geschied door het verbroddelen van het Engelsch Gouvernement, maar dat zy zich desniettegenstaande zouden haasten, om de menschen op de grenzen in hunne verdediging te hulp te snellen." Behoeft zulk een volk nog te aarzelen, om deszelf regten met hunne regeerders te betwisten? Verdient het te worstelen in tegenstand tegen overstelpend onregt (*gejuich*). Welligt mogt gy het als eene verpligting op my rustende beschouwen, om hier te eindigen; maar er is een ander onderwerp waarop ik met korte woorden verlang te zinspelen. Ik begeer dat hetzelve beschouwd mag worden als myn eigen, en ik hoop, dat ik genoeg over dit punt zal zeggen, dat niemand anders daarop zal behooren te zinspelen. Men zal myne zinspelingen van dien aard vergeven, terwyl andere daardoor aanstoot zouden geven.—Ik ga over militaire zaken spreken (*hoor, hoor*), en men kan verzekerd zyn, dat ik, met zulke zaken niets te doen hebbende, door de vermelding van dezelve, slechts een verlangen heb om vrede te bewaren. Alvorens er eene naauwe en voldoende vereeniging tusschen twee partyen kan bestaan, moet men elkander wel verstaan. Dan, Engeland, vrees ik, verstaat dit land niet: en het ware te wenschen, dat zy eenige, zoo als ik vermeen, zeer belangryke daadzaken deswegens hoore en overwege. Deze zal ik nu vermelden. Er bestaat dus de groote daadzaak—vooreerst, dat de organisatie van dit land eene volkomen militaire organisatie is (*gejuich*). Ten tweede—dat een voornaam gedeelte van de bevolking op hetzelve eerder gelegerd dan met er woon gevestigd is (*gejuich*). Ten derden—dat de bezitter van deszelfs paarden en vee de bezitters zyn van deszelfs militaire sterkte (*gejuich*). Ten vierde—dat de punten van kryaskundige waarde in de handen van het volk zyn; en zoodanig dat het voor niemand mogelyk kan zyn, om er meester van te worden (*gejuich*). Ten vyfde—dat het havens bezit,—niet bedoelende die, welke algemeen gebruikt worden voor den handel—veilig en bedekt voor het oog en den aanval, in zulke rigtingen, dat de bezitter daarvan een slot kan stellen voor den handel van den Zuidelyken Oceaan (*luid en aanhoudend gejuich*). Dit alles gezegd hebbende, hoop ik, dat het daarby zal blyven, en dat men er niets meer van zal hooren. Ik hoop, dat de zinspelingen door my gemaakt, goed zullen doen. Ik wensch, wat my aangaat, dat men de oogen mag openen voor regtvaardigheid, en een einde maken aan militaire zaken over het algemeen, en alle natien zich mogen verbinden tot algemeene vrede (hoor, hoor) Laat oorlog slechts naar eene plaats in het heelal verbannen worden, hy behoort slechts aan *éene* magt, waartoe, in het voorbygaan, onze openhartige regeerder onlangs niet ongenegen scheen, om de verwachte misdadigers te verwyzen. te kennen gevende, zoo als hy zich verklaarde, hetgeen zulke uitdrukkingen kunnen te kennen geven, dat hy wenschte, dat zy "ergens anders" waren dan hier (gelach): en ik verzeker u uit volle overtuiging, dat er niemand onder ons is, die niet diep de schande gevoelt, ons toegebragt, door deze wreedaardige daden, of die meer vastberaden is, voor zoo verre hy vermeent, dat zyne magt zich uitstrekt, om het kwaad daarvan te beletten (hoor, hoor). Maar droevige onheilen bedreigen ons. Wy moeten dezelve manmoedig het hoofd bieden. Ik verwacht niet veel goeds van ydel geschreeuw. Laten wy, zoo als de Voorzitter heeft gezegd geene personeele beschuldigingen maken—geene veroordeeling van menschen die volgens hun geweten handelen, ofschoon wy den maatregel tegenstand bieden, welken hun gevoel van pligt hen aansporen te nemen. Ik zoude niet uitroepen omtrent onze zwakheid. Men moet er niet van gewagen. Daarenboven, regtvaardigheid is sterk, en hare stille sterkte zal regtvaardigheid doen zegepralen—(gejuich) Ik kan in geene gedaante de gedachte verdragen aan deze voorgestelde proefneming, met welk een gemoedelyk doel dezelve ook mogte worden uitgevoerd. Deszelfs kwaad is reeds over ons. Al deze beweging is rampspoedig. En ik heb hooren zeggen, sedert ik dezen morgen hier ben gekomen, dat reeds Engelsche werklieden uit een onzer dorpen zyn verdreven geworden, omdat men had vernomen, dat deze bandieten reeds geland waren—(groote opgewektheid). Wederstand dus, zeg ik, moeten wy bieden. En daar er eene gemoedelyke noodzakelykheid is, dat de proefneming geschiedt, om deze menschen te landen en voor zekeren tyd hier te houden, tot dat eenige Instructien van Engeland, komen, hoedanig over hen zal worden beschikt, moeten wy dezelve met eene wederstrevende noodzakelykheid tegengaan (hoor, hoor, hoor). Laten wy het tot eene physieke onmogelykheid maken, dat zy al hus landen en blyven. Een gedeelte van het voorgestelde plan is blykbaar zedelyk onmogelyk geworden, laten wy het physieke beproeven (gejuich). Veronderstelt onze genadige koningin had gehoord, dat er een prachtige Leeuwenstaart in dit land was—zulk een Leeuwenstaart als er nergens in de wereld te vinden is, en dezelve gaarne wenschte te zien—(gelach)—en dus dat eenige ministers alhier by den Gouverneur aanzoek deden, zeggende, dat het zeer te wenschen ware, dat deze Leeuwenstaart worde opgenomen, ingescheept en naar London gezonden, opdat de bewoners van London zulk een prachtig staaltje in hun museum mogten hebben; en dat zy dus eene Acte van Hare Majesteit in Rade hadden gezonden, hem gelastende, om dit stuk te doen opnemen, inscheepen en naar Engeland te zenden. De Gouverneur zoude natuurlyk antwoorden, dat hy de Acte had ontvangen, en daaraan had gehoorzaamd, zoo als zyn pligt hem voorschreef, en dat dus gemelde Acte behoorlyk was geregistreerd, en in de Gazette van Hare Majesteits Volkplanting was gepubliceerd geworden, maar dat, desniettegenstaande, by het onderzoeken van dit staaltje en hetzelve naauwkeurig met den inhoud van gemelde Order vergelykende, en hare wettige uitlegging, men bevonden heeft, dat het physiek onmogelyk was, om dezelve ten uitvoer te brengen. Nu dan, onze zaak is het thans, om voor onze verdediging eene physieke onmogelykheid te bekomen, hetgeen elk redelyk mensch voor een volkomen gepasten grond van handeling zal beschouwen. Die byzondere handeling welke ons moet beschermen en herstellen, is dat men niet leven kan zonder voedsel, (hoor, hoor). Tot hiertoe zyn wy gekomen, door verrigtingen onlangs ter kennisse gekomen, namelyk dat men geene provisie zal verkoopen aan Gouvernements contracteurs, Hen zy alle eer, en laten alle partyen in deze onderhandelingen stil en krachtig ondersteund worden, en verzekerd tegen alle verliesen. De beweging van Engeland kan dus, op een oogenblik door eene overstelpende sterkte van physieke onmogelykheid ontmoet worden, (gejuich). Ik zeg, ik ontstelde op de gedachte, dat deze menschen voor eenigen tyd, of voor eenige soort van proefneming hier blyven. Zy en alhetgeen tot hen betrekking heeft zullen een bron zyn van de treurigste achterdocht. Ik zoude het Gouvernement ernstig waarschuwen tegen eenigen dusdanigen ellendigen toestand van zaken. Ik kan niet nalaten achterdocht te koesteren, omtrent een mogelyken uitslag, dat zy hier op eenige wyze blyven, hetgeen een akeliger en verschrikkelyker voorkomen heeft, dan iets dat men tot nu toe alhier heeft ontwaard, hetgeen echter niet onmogelyk is, en dus zal ik er niets meer van zeggen. Maar deze is de waarschuwing, welke ik geven wil,—dat, wanneer eenige zoodanige gedachten in het algemeen in de harten der menschen alhier mogten huisvesten, dan, voorzeker, kan het niet missen, of het gansche Gouvernement is beroerd, en alle gezag raakt vernietigd. Ik eindig dan met u de resolutie aantebieden, waarmede ik niet twyfel, dat gy volkomen instemt.

De Heer De Wet, Advokaat zeide:—

Myne Heeren, waarde mede kolonisten!—Men verlangt, dat ik het nu gedaan voorstel zal secondeeren en daarover ook het woord tot u voeren zal (gejuich). Volgaarne neem ik dit ook op my, en zal zulks beknopetelyk trachten te doen Maar, daar eenige myner by het publiek invloed hebbend vrienden, my hunne bevreemding hebben te kennen gegeven, wegens myne afwezigheid uit de publieke vergadering, die op den 19de Mei ll. met zulk een goed gevolg en algemeene goedkeuring is gehouden,—of, zoo als zy het noemen, dat ik my toch niet op myn post bevond, en ik daarby reden heb te gelooven, dat men dit aan geheel verkeerde oorzaken heeft toegeschreven; is my de gelegenheid welkom myne geachte landgenooten en vrienden te kunnen zeggen, dat alleen ongesteldheid de oorzaak geweest is, dat ik my toen de eer moest ontzeggen om het eerste voorstel, dat voor my bestemd was aan die allerbelangrykste vergadering te doen. (Gejuich.) Wel is waar, dat ik hoewel van den aanvang my onbewimpeld en stellig verklaard hebbende tegen het inbrengen van Engelsche publieke misdadigers of verdeelden veroordeelden in dit ons land, of met andere woorden, dat deze volkplanting tot een zoogenaamde *penal settlement* zou worden verlangd; tevens gemeend heeft, dat men voor eenmaal wel uitzonderingen konde maken ten aanzien van zekere enkele personen, wanneer van hen konde gezegd worden, dat zy veroordeeld waren, omdat zy hun vaderland bemind, doch niet met wysheid hebben bemind. Maar, de zaak nader en ryper overwogen hebbende, heb ik al het gevaar en de ernstige gevolgen die eene enkele uitzondering na zich slepen zou, ingezien, en tevens bevroedende, dat het thans voornamelyk te doen is om beginselen daartestellen en de rust, veiligheid en waardigheid van ons dierbaar vaderland te handhaven, zoo heb ik al aanstonds daarop myn eerst opgevatte gevoelen geheel en al laten varen, en ook van toen af het als een myner heiligste burger pligten beschouwd tot het groote doel onvoorwaardelyk te moeten mede werken. (gejuich.) Ik spreek deze vergadering in het Hollandsch aan (gejuich) en doe zulks zoowel uit een my byblyvende liefde voor dezelve, als omdat het altoos nog de taal van de grootste meerderheid onzer bevolking en van myne tegenwoordige hoorders is.

Ik geloof niet, dat het by de onderhavige zaak onbelangryk is nategaan, op welke wyze deze volkplanting zy ontstaan. Ja hoedanig was hare stichting? Heeft zy haar aanzyn aan een byeen geraapte hoop misdadigers hier te lande te danken. Heeft Holland by hare vestiging zich van dezelve als een geschikt middel bediend om hare tucht- en rasphuizen opteruimen en te ledigen. Geenzins; neen, de hemel zy dank, zulk een vlek kleeft ons land niet aan.—Niemand dan die, hoewel arm en behoeftig, maar daarom toch den naam van een braaf en nuttig burger in het vaderland droeg, is hier onder van Riebeek en latere gezagvoerders toegelaten geworden, als burgers zich neder te zetten. Ja, zoo naauwgezet waren onze brave voorouders op dat stuk, dat zelf soldaten uit de bevolking, wanneer zy de begeerte aan den dag leiden, om ingezetenen van dit land te worden, daartoe by voorraad eerst een tydelyk verlof onder den naam van *op pas gaande soldaten* ontvingen, en wanneer zy dan gedurende de proef-jaren voldoende blyken van braaf, eerlyk en zedelyk gedrag hadden gegeven, dan eerst verkregen zy hunne burger-brieven of den naam van vrye burgers, maar dan ook zonder aanschouw, tot welk landaard zy behoorden. (gejuich.) Hoe zeer, myne heeren, steekt dit gedrag af by hetgeen men thans voornemens is te doen!! (Hoor, hoor.)

Nadat aldus onze kolonie omstreeks het midden der zeventiende eeuw gesticht was en sedert ook door achterblyvende compagnies ambtenaren en andere aanzienlyke personen en hunne nakomelingen was aangegroeid;—zyn, hier by het herroepen van het Edict van Nantes, nagenoeg aan het einde dier eeuw de zoogenaamde Fransche vlugtelingen aangekomen. Dit is het tweede voorname tydperk onzer bevolking van buitenslands. En kan ik genoeg tot lof spreken van die eerwaardige Pelgrims en hunne nu nog achtingswaardige nuttige en brave afstammelingen, (Gejuich.) van welke ik zeggen kan, dat ik het my tot eene byzondere eer reken een groot aantal hunner myne vrienden te noemen. Hoe veelen onder hen behoorden niet tot de aanzienlykste familien in Frankryk;—maar aanzienlyk of gering allen bezaten zy den voornaamsten adeldom, namelyk dat zy brave en regtschapen burgers waren. Over dien aanwas onzer bevolking behoeven wy ons dus zeker mede niet te schamen, maar kunnen wy integendeel dien, ook met een zekeren trotsch noemen.—De laatste van de drie tydperken van bevolking, kan men zeggen voor ruim 30 jaren te hebben plaats gehad, toen onder begunstiging en aanmoediging van Engeland omstreeks 5000 Engelschen onder ons zich hebben neergezet. Waren deze minder respectabele lieden dan de andere kolonisten?—Gewis niet. Hoe velen onder hen ook, waren aan aanzienlyke geslachten in Engeland, Schotland of Ierland vermaagschapt; hoevele lieden van eenig vermogen,—van talenten, maar gewis, ryk of arm, geleerd of ongeleerd, geen hunner stond als misdadigers te boek, of was door eene openbare straf geschandvlekt, en allen ontvingen dus by hunne aankomst te regt van de anderen de broederhand van mede kolonisten, en steeds, zoo als nog, hunne meeste welwillendheid —Nimmer dus myne heeren heeft de kolonie gedurende haar nu byna twee honderd jarig bestaan, het afschuwelyk karakter van eene strafplaats of bannelings oord gehad (gejuich), en wordt zy eerst nu als zoodanig door de onlangs afgekondigde Order van den Koning in Rade gebrandmerkt! Myne heeren! wiens borst gloeit niet in regtmatige afkeer tegen—ja wie verfoeit niet de bewerkers of raadgevers van dit voor ons Vaderland vernederend en grievend besluit. Om zich tegen de algemeene verantwoordiging der ingezetenen te verdedigen, heeft men zich in Engeland van alle soorten van drogredenen bediend. Het zou dus ook wel kunnen gebeuren, dat de een of andere verachtelyke handlanger den *Minister* wys maakte, dat ten minste van het eiland Java hierheen vroeger bannelingen door de Hollanders zyn gezonden. Ja dat daarvan de blyken in de publieke registers van de Kaap voorhanden zyn Myne heeren! Het is noodig dat wy tegen alle onze vyanden ons wapenen, en dat wy hier zeggen wat er wezenlyk van de zaak is. Weet dan dat, wanneer er zich in de Hollandsche Oost Indische bezittingen in de vroege tyden de een of ander volksmenner of pretendent bevond, die Gouverneur en Raden van Indien begrepen dat het voor de rust en veiligheid van het land noodig was, van daar te verwyderen, dat deze dan hierheen voor een tyd werd verbannen, doch, zoo als ik meen gevonden te hebben, waren zy meestal Indische vorsten, die zich door geene burgerlyke misdaad hadden onteerd, of als zoodanig door den regter veroordeeld. Zy gingen ook veeltyds na verloop van weinige jaren met verlof der Regering terug: En deze gevallen waren nog daarenboven zeer zeldzaam. (Hoor, hoor.)

Ik heb u, Myne Heeren, nu doen zien hoe onze tegenwoordige bevolking geplant en aangegroeit is: En daarin wordt niets gevonden waarover wy behooren te blozen of met hetgeen wy openlyk niet durven voor den dag komen. Het lot van den oorlog bragt zoo als bekend is, eerst in 1795 en vervolgens in 1806 ons land in de magt der Engelschen, en wel beide keeren na voorafgegane capitulatien. De laatste is nu hier voor ons van belang, omdat daarop de afstand is gevolgd. Met verlof der vergadering zal ik Art. 8 daarvan woordelyk oplezen. (Geroep, ja lees het)

Dat artikel is het 8ste en luidt als volgt:—

"De Burgers en ingezetenen zullen hunne regten en voorregten, welke zy tot hiertoe hebben genoten, blyven behouden." Gezegend zy de nagedachtenis van den braven General Janssen's! (Algemeen hoor, hoor.)

Nu vraag ik aan deze talryke byeenkomst; Ik vraag het ieder lid van dezelve hetzy Engelschman, Hollander of ander kolonist; ik vraag het met nadruk—of hy het niet als een heilig regt en voorregt beschouwt, dat dit schoone land nooit tot eene strafplaats door het voormaligmoederland is gebezigd geworden (algemeen geroep van ja, ja) en de ingezetenen en hunne afstammelingen, nimmer het merk van het beest aan hun voorhoofd hebben gedragen. Waarom dan dat Artikel der Kapitulatie verkracht. Waarom het niet in deszelfs uitgestreksten zin en mening, al ware het dan maar met staatkundige inzigten ten opzigte van inwoners van een overwonnen land gehandhaafd. Ja maar, heb ik wel eens horen zeggen, die kapitulatie kan men nergens meer inroepen; zy komt in geen geval meer te pas, nu deze volkplanting in volle souvereiniteit door Nederland aan de Kroon van Engeland is afgestaan;—uit krachte van die Souvereiniteit handelt Engeland nu met dit land naar welgevallen en gebruikt het tot zoodanige einden als aan hetzelve goeddunkt; wat zouden de Hollanders dan afgestaan hebben zoo het dit regt niet is. Myne Heeren! het is hier de plaats en gelegenheid niet om in onderzoek te treden wat volgens beginsels van publiek en volken regt eigenlyk is afgestaan of voorbehouden Dat de kapitulatie intusschen nog wel degelyk ook na den afstand te pas komt, blykt onder anderen uit de beruchte kwestie, welke voor eenige jaren aangaande het papieren geld heeft bestaan;—en uit het verkregen regt van onze geestelykheid op hunne voortdurende bezolding uit de publieke inkomsten—wat men van het tegendeel ook in ordonnantien, proclamatien en andere wets-bepalingen, waarin geene representanten van de kolonisten hebben toegestemd, zeggen moge.—En wat er ten aanzien dier beide onderwerpen nog kroms en verdraaids bestaat, zal een der eerste pligten van de thans in de maak zynde Vertegenwoordigende Wetgevende Vergadering uitmaken om dat te regt te brengen.

Alhoewel het echter, hier de plaats niet is in onderzoek te treden, wat eigenlyk by het traktaat van 1814 is afgestaan, zoo kunnen wy hen, die ook den smaad, welke ons land nu wordt aangedaan, in de regten van den Souverein, wil begrepen hebben, te gemoet voeren, dat, wat Holland ook mag hebben afgestaan daaronder nimmer mag en kan gerekend worden, een regt om deze volkplanting te mishandelen;—te vergruizen;—te verlagen;—te bevlekken, (gejuich.) Neen, zulk een regt bezat Holland zelf niet, en kon zulks dus ook niet afstaan. Wat Holland, dat land dat zelf op de ondergane mishandeling van Philip de II tegen Spanje 80 jaren lang goed en bloed voor regt en vryheid op het spel zette en veil had—zulk een gewaand regt afstaan? Kan er waarlyk iemand gevonden worden die in goeden ernst zulk een voor den roem onzer voorvaderen hoonend denkbeeld durft koesteren!! Ook Engeland, dat land van volksvryheid, zal, kan, en mag zulk een regt niet vorderen of het zou op eene ongehoorde wyze al de beginselen om verre werpen, die door dat ryk by de ondergane mishandeling van Jacobus de II. als heilige en onkreukbare waarheden zyn aangenomen,—standvastig en onverschrokken gehandhaafd, en het inbreuk maken waarop aan dien vorst troon en kroon kosteden. Engeland kan geen publieke zelfmoord begaan;—het is slechts een ministerieele maatregel, die ons dat kwaad gebrouwd heeft. (Gejuich.) De natie zal er gewis tegen zyn. (hoor, hoor.)

En nu, myne Heeren! wy die voor het meerderdeel het bloed van een dezer regt en vryheid minnende volken in onze aderen gloeijende hebben, zullen wy zulk eene mishandeling als de tegenwoordige gedogen, ons afgryzen daarvan niet met klem en nadruk te kennen kunnen geven:—dan waren wy den roem en eernaam der vaderen niet waardig en waren ontaarde bastaard kinderen. Neen, uit welk land wy ook ons oorsprong ontleenen;—welke taal wy ook spreken;—tot welke gezindheid wy ook behooren;—laten wy ons gezamentlyk, als een man, op dezen dag verbinden, niet te rusten, tot dat wy alle grondwettige middelen zullen hebben uitgeput om deze schandvlek en brandmerk van ons vaderland afgewischt te krygen.—Ja Myne Heeren!—Op den 4 July, die zoo gepast een vermaarde dag,—een beduidende dag is genaamd, roepen wy den genen, die ons dit kwaad heeft berokkend toe, bedenkt! bedenkt dat Engeland zelf in het voorbeeld der voormalige Amerikaansche kolonien, zulk een tegenstand heeft moeten billyken en het zegel er aan hechten. (hoor, hoor). Maar ik maak van uwen tyd misbruik Myne Heeren. (Neen! neen! ga voort) Het is waar, wy zyn gehoorzaamheid en eerbied aan den wettigen Souverein verschuldigd; dat moeten wy—dat zyn wy ook genegen te bewyzen. Maar wy hebben ook wederkeerig regt en aanspraak op bescherming; want elke regering behoort tot haar hoofdoel het welzyn en de veiligheid harer onderdanen te stellen. Maar is dit nu een staaltje van de bescherming, die de Secretaris van Staat voor de kolonien ons voortaan heeft toegedacht, om ons land, namelyk, door de grootste boeven en schurken die Engeland oplevert, te doen bederven en verpesten, en het leven en de goederen der vreedzame ingezetenen aan dit schuim en tuig prys te geven:—Van zulk eene bescherming is zeker nooit voorheen gehoord (hoor, hoor).

Doch, Myne Heeren!—Tot welk zedelyk beginsel van regt en billykheid zal men het ook kunnen te huis brengen, dat het moederland zich dusdanig ten onzen koste en gevaar van deszelfs misdadigers zou mogen ontdoen? Dit reeds wordt en met regt betwyfeld, of de eene maatschappy wel mag zyne misdadigers blootelyk uit het land te verwyzen, en zoo doende andere maatschappyen aan het gevaar bloot stellen, dat zy zich daarin komen neerzetten.—Wat zouden de wysgeeren die deze bedenkingen in de behandeling van het lyfstraffelyk regt gemaakt hebben wel zeggen, van onze tegenwoordige Order van de Koningin in Rade; dat een honderdmaal erger beginsel aanneemt; waarin men den last die de ouders in vollen kracht niet kunnen dragen; de kinderen in hunne zwakke jaren dwingt te torschen. Het moederland bezwykt onder den last harer openbare misdadigers; met geweld wil het zich daarvan dus ontdoen, ten koste harer kolonien, al worden die daaronder dan ook verplettert. Niet alzoo myne heeren! Hebben deze misdadigers de regten van hun land geschonden, dat land belaste zich ook met hunne tuchtiging;—met hunne verbetering. Engeland zou immers in het omgekeerd geval wanneer zy brave burgers waren geworden, ook van hen als zoodanig al het voordeel voor den staat getrokken hebben. En het beginsel dat diegenen die de voordeelen genieten, dat die ook de lasten van eene zaak moeten dragen, zal wel geen tegenspraak ontmoeten (hoor, hoor).

Wel is waar, myne heeren! de volkplanting verlangt naar en heeft handen arbeid noodig, en ieder braaf eerlyk en vlytige landverhuizer, zullen wy welkom heten: De ingezetenen hebben dit meer dan eens te kennen geven—zelfs aanmerkelyke opofferingen daarvoor gedaan. Maar wil de Secretaris van Staat op dusdanig eene wyze aan dien wensch te gemoet komen, dan geeft hy ons terwyl wy om eijeren vragen, daarvoor schorpioenen! Dan doet hy ons daarmede de grofste belediging, en hy zart en tergt zonder reden de gemoederen der brave Kaapsche burgers (gejuich).

De stappen door het plaatselyk bestier genomen heeft de zaak waarlyk ook niet verbeterd, maar integendeel nog veel verergerd. Wanneer de ingezetenen in massa zich tegen een publieken maatregel, en dat met zooveel grond verzetten, moet het politiek hoofd zich met geene regtsgeleerde adviesen behelpen, of achter soldaten pligt schuilen, maar vragen wat in zulke troebele en benarde tyden eene gezonde staatkunde vordert en dien overeenkomstig handelen. Dat heeft de Gouverneur helaas! niet gedaan en geweigerd de ingezetenen in hunne billyke begeerte te wille te zyn. Hy oogste daarvan dan ook al de wrange vruchten in, die deze weigering zoo rykelyk voor hem zal opleveren.—Wy myne heeren, laten wy ingezetenen eensgezind blyven en dan mogen wy vertrouwen, onder de zegen der goede Voorzienigheid de rampen welke ons lieve Vaderland dreigen nog te zullen outworstelen. Maar, bedenk het, dat wy in een zinkenden staat zyn, en geene constitutioneele midden onbeproefd mogen laten; dat wy allen met yver de handen aan het werk moeten slaan, om het veege vaartuig vlottende te houden en in behouden haven te brengen;—blyven wy daarin voor het minste in gebreke, dan zullen wy reddeloos verloren zyn, maar dan ook de verfoeijing aller braven van dit en de volgende geslachten in volle mate ons hebbben waardig gemaakt (algemeen en sterk gejuich).

LEERREDE

UITGESPROKEN IN DE

UNION KAPEL, OP ZONDAG,

DEN 24STEN JUNY 1849,

DOOR DEN

WEL-EERW. W. THOMPSON.

"Als nu Sanneballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonitische Knecht, en Gesem, de Arabier, dit hoorden, zoo bespotteden zy ons en verachtten ons; en zy zeiden: Wat is dit voor een ding dat gylieden doet? Wilt gylieden tegen den Koning rebelleren."

"Toen gaf ik hen tot antwoord, en zeide tot hen: God van den Hemel die zal het ons doen gelukken."

NEHEMIA II vers 19 en 20.

De inhoud van de woorden nu gelezen zal eene gepaste inleiding maken tot onze godsdienstige bedenkingen van dezen morgen En het geschiedde in de maand Chisleu in het twintigste jaar, als ik te Susan in het paleis was, zoo kwam Hanani, een van myne broederen, hy en sommige mannen uit Juda, en ik vraagde hen naar de Joden die ontkomen waren, (die overgebleven waren van de gevangenis,) en naar Jeruzalem. En zy zeiden tot my: de overgeblevenen die van de gevangenis aldaar in het landschap zyn overgebleven zyn in groote ellende en versmaadheid, en Jeruzalems muur is verscheurd, en hare poorten zyn met vuur verbrand" (Neh. 1 vers 1, 2 en 3.) Wy zyn met eens bereid voor hetgeen volgt. "En het geschiedde als ik deze woorden hoorde zoo zat ik neder en weende, en bedreef rouw eenige dagen, en was vastende en biddende voor het aangezigt van den God des Hemels," (vers 4.) Dit was niet alles. De bedruktheid van zyn gemoed vertoonde zich in de treurigheid van zyn aangezigt, en toen zyn Koninklyke Meester hem naar de reden vrieg, legde Nehemia hem dezelve met nederige eenvoudigheid en onopgesmukt gevoel voor, "en zeide tot den koning, de koning leve in eeuwigheid; Hoe zou myn aangezigt niet treurig zyn, daar de stad, de plaats der begrafenissen myner vaderen woest is, en hare poorten met vuur verteerd zyn" (II vers 3.) Beschouw dezen godvruchtigen man te Jeruzalem gekomen, uitgaande des nachts met maar weinige mannen met hem, om de uitgestrektheid van de verwoesting van zyn vaderlandte onderzoeken.

Het geheugen moest hem de oude tyden weder voor den geest brengen, toen de vrome psalm dichter zich in geluk verblydende uitriep:—„Schoon van gelegenheid, eene vreugde der gansche aarde, is de berg Zion aan de zyden van het noorden, de stad des grooten Konings; gaat rondom Zion en omringt ze; telt hare torens, zet uw hart op hare vesting, beschouwt onder scheidenlyk hare paleizen, opdat gy het aan het navolgend geslacht vertelt," Psalm XLVIII v. 3, 13 en 14. En nu, hoe vervallen, hoe veranderd, met welk diep en teeder gevoel kon hy de jammerklagten van den Profeet Jesaia toepassen, "uwe heilige steden zyn eene woestyn geworden, Zion is eene woestyn geworden, Jeruzalem eene verwoesting. Ons heilig en heerlyk huis waarin onze vaders u loofden, is met vuur verbrand, en al onze gewenschte dingen zyn tot woestheid geworden," Jesaia LXIV v. 10 en 11. Hy wist dat de bloote uitdrukking van jammer en droefenis niet aan de behoefte van de zaak voldeed. Hy vergaderde de overheden en zeide tot hen "komt en laat ons Jeruzalems muur opbouwen, opdat wy niet meer eene versmaadheid zyn," Neh. II v. 17. Zyne

vyanden Sanneballat, Tobia en Gesem, waarschynlyk regeerders vanprovincien, zochten hem afteschrikken doorde beschuldiging van te rebelleren en hem dus van zyn voornemenaftetrekken "wat is dit voor een ding dat gylieden doet? Wilt gylieden tegen den Koning rebelleren?" (19,)

Myne broederen; de omstandigheden waarin wy geplaatst zyn komen in sommige opzigten overeen met die van Nehemia en zyne vrienden. Het is waar, zy betreurden eene tegenwoordig zyade verwoesting; de onze is zoo naby dat de vrees er voor, ons aandoet als eene wezenlykheid. Onze stad, de meest voorspoedige en gelukkige, omdat zy de meest godvreezende is, van al de afhankelykheden van Groot Brittanje, en door dezelve de kolonie, en een aanzienlyk deel van het vasteland van Afrika, wordt bedreigd met eene ramp, grooter dan eenige die wy kennen, en wy kennen geene woorden sterk genoeg om dezelve aftebidden. De elementen mogen worden losgelaten, stormen kunnen over ons heen loeyen, aardbevingen onze bezittingen inzwelgen, hongersnood en pestilentie ons bezoeken, de hand des menschen, in die schrikkelykste van alle wereldsche euvels, den oorlog, verwoesting en ondergang langs onze grenzen voeren, en toch kan onze eer daarby bezoedeld, onze zedelykheid onbesmet blyven. Maar eene ramp erger dan al dezen vereenigd dreigt ons te overstelpen en eigendom, veiligheid, goeden naam en zedelykheid in een algemeenen ondergang te begraven. De zwendelaar, de struikroover en de huisbreker moge door bedrog of geweld ons van ons eigendom berooven en tot armoede brengen. Dit, hoe beproevend ook, zou worden erkend als een minder kwaad; het kan hersteld worden; maar indien hunne tegenwoordigheid onder ons de kolonie zou bedekken met schande als eene straf-kolonie, indien zy de deugd rooven van onze kinderen en hen tot hun eigen onteerend peil verlagen, indien zy de voortgang beletten van alles wat wys en goed is, onder de talryke stammen waarover wy onzen invloed kunnen uitstrekken—en dit alles is te vreezen—ongeregtigheid zal heerschen, zonde, onbeperkt, overal zegepralen, onze handelsvoorspoed, onbekwaam het verlies van publiek vertrouwen te overleven, spoedig tot een einde komen, en op iedere vrye en godvruchtige instelling onder ons worden geschreven "Icabod, want de eere zal zyn weggevoerd."

Broederen.—Wy hebben een ernstige pligt voor ons, en wy kunnen verwachten, dat wy in de uitvoering daarvan zullen worden aangevallen met het geroep—"wat is dit voor een ding dat gylieden doet, wilt gy tegen den koning rebelleren." Verheft uwe harten met my tot den God van alle genade, dat wy bedaard, zonder drift en in den geest en volgens de grondbeginselen van het Evangelie overwegen.—*Onze pligt als christenen in het tegenwoordige tydstip, en de gronden welke wy hebben tot bemoediging in de uitoefening van denzelven.*

1. Onze pligt als christenen op het tegenwoordige tydstip.

Er zyn sommige goede en vrome lieden, die, zoo als wy meenen, uit verkeerde inzigten, liever verdrukking willen lyden, dan hunne regten als burgers handhaven, uit vreeze, dat zy dus doende uit hunnen stand als christenen wyken zouden. Als of er iets in het christendom ware dat deszelfs belyders onbekwaam maakte voor een deel van hunne pligten, of hen ontsloeg van eenige hunner verbindtenissen—eene gevolgtrekking zoo dwalend in grondbeginsel als rampzalig in deszelfs toepassing. Even goed zouden wy kunnen trachten ons te onttrekken aan al de pligten des levens, die niet dadelyk met de godsdienst in verband staan, en het beheer van onze eigen zaken overlaten aan wereldgezinde menschen, als onze burgerlyke en godsdienstige vryheden in hunne handen stellen, uit het gevoel, dat eene behoorlyke oplettendheid op dezelven strydt met het karakter dat wy belyden.—Vergunt my, christen broeders, u te herinneren, dat wanneer er pligten zyn die aan alle menschen toekomen, dezelve ons niet minder toekomen, en niet op anderen kunnen worden overgedragen. In evenredigheid met de gewigtige belangen vervat in de algemeene staatkunde van ons vaderland, staat de grootheid van onze verpligting om dezelve eene plaats te geven in onze oplettendheid en te handelen naar de overtuiging van hetgeen zy van ons vorderen. De Apostel Paulus schatte zyne burgerlyke voorregten hoog en wilde geen inbreuk op dezelven dulden. Wy hebben de verklaring hiervan in Hand. xxi, vers 25 en 26, xxv vers 11. "En alzoo zy hem met riemen uitrekten, zeide Paulus tot den hoofdman over honderd die daar stond, is het ulieden veroorloofd eenen Romeinschen mensch, en dien onveroordeeld te geeselen. Als nu de hoofdman over honderd dat hoorde, ging hy toe en boodschapte het den overste, zeggende, ziet wat gy te doen hebt, want, deze mensch is een Romein," "toen zeide Paulus ik sta voor den regterstoel des Keizers, waar ik gedoordeeld moet worden; den Joden heb ik geen onregt gedaan, gelyk gy zeer wel weet, want, indien ik onregt doe, en iets des doods schuldig heb gedaan, ik weiger niet te sterven, maar, indien er niets is van hetgeen waarvan dezen my beschuldigen, zoo kan niemand my uit gunst overgeven. Ik beroep my op den keizer." Hier handhaaft hy zyne burgerlyke regten en wederstaat hy tot de geringste inbreuk op dezelven. Wy kunnen, wy durven niet op een lager grondbeginsel handelen, wy zouden dan onze vryheid en ons leven in de waagschaal stellen, en indien wy al voor ons zelf gezind waren, al onze voorregten optegeven, en goddelooze menschen toe te laten ons geweld aan te doen, staat het ons niet vry onze kinderen en al onze nakomelingen in omstandigheden van verlies en nadeel te dompelen. Zy vorderen van ons, dat wy alles wat wy van onze voorgangers ontvangen hebben onverminderd aan hen zullen overlaten, "dat wy de wereld niet erger laten, dan wy die gevonden hebben." Sommigen veronderstellen dat het Woord van God blinde gehoorzaamheid aan vastgestelde gouvernementen predikt, en Rom. xiii vers 1—7, wordt ten bewyze daarvan aangehaald. "Alle ziele zy den magten over haar gesteld onderworpen. Want, er is geen magt dan van God, en alle magten zyn van God verordend. Alzoo, dat die zich tegen de magt stelt de verordening van God wederstaat, en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen. Want, de oversten zyn niet ten vreeze den goede werken, maar den kwaden. Wilt gy nu de magt niet vreezen? doe het goede en gy zult lof van haar ontvangen. Want zy is Gods dienares u ten goede. Maar, indien gy kwaad doet zoo vrees, want zy is Gods dienares, eene wreekster en straf dengenen die kwaad doet, daarom is het noodig onderworpen te zyn, niet alleen om der straffe, maar om des gewetens wil. Want, daarom betaalt gy ook schatting, want zy zyn dienaars van God in dezelve geduriglyk bezig zynde. Zoo geeft dan een iegelyk wat gy schuldig zyt, schatting dien gy schatting, tol dien gy tol, vreeze dien gy vreeze, eere dien gy eere schuldig zyt." Indien de verklaring aan deze woorden gegeven juist is, hebben wy geene keus, en is gehoorzaamheid, zelfs aan de meest willekeurige en dwingelandsche regeringen eene pligt, en tegenstand eene misdaad. Waarlyk, eene verschrikkende gevolgtrekking. Indien dezelve ontegenzeggelyk ware zou onze stand inderdaad aller betreurenswaardigst zyn. Naar de grillen van onze regeerders zouden wy in hopelooze slaverny kunnen gehouden worden, en onze boeijen door goddelyk gezag vast geklonken. Mede-christenen, wy kunnen niet toelaten, dat de leer van dit gezegend boek, worde verdraaid ter steuniing van inzigten zoo volstrekt strydig met de goddelyke huishouding. Het christendom strydig tegen de vryheid? Onmogelyk! Aan deszelfs vruchten moet gy het kennen. Wie zyn de grootste voorstanders geweest van vryheid, en wie hebben er het meest voor geleden? Laat het blad der geschiedenis u onderrigten—zy die het diepst hadden gedronken van den geest des Evangelies, en deszelfs indruk het meest voelden, de vaak verkeerd begrepen en zwaar belasterde Puriteinen—hiervan geeft zelf de ongeloovige historieschryver Hume onwillig getuigenis. Wy erkennen geen goddelyk regt van koningen om verkeerd te regeren, en geen goddelyk regt van koningen in het geheel. Het goddelyke regt van den koning is eigenaardig hetzelfde met het goddelyke regt van den geregtsdienaar.

Om de *uitgestrektheid* van de beteekenis van deze woorden te kunnen verklaren, zullen wy moeten onderzoeken onder welke omstandigheden dezelve gesproken zyn. De Romeinsche Keizers, die "de bestaande magten" waren, op den tyd toen de Apostel sprak, waren heidenen, en gekozen door het leger—en waren eene ordonnantie van God in zoo verre Hy hunne verkiezing toeliet, en dezelve beheerschte ten goede. De Joden, tot wien de woorden voornamelyk werden gerigt worden en woelden onder een vreemd juk; zy zuchtten om vryheid. "Zullen wy schatting geven aan den Keizer, of niet," was het slot van hun geroep. De Apostel schryft hen. "Alle ziele zy de magten over haar gesteld onderworpen." Het gouvernement is eene instelling van God en heeft Zyne goedkeuring zoo verre als het strekt tot heil zyner schepselen. Het past even zeer op alle vormen van gouvernement, op het meest despotieke en op het aller vryste. In 1 Pet. ii. vers 13 en 17, wordt het genoemd eene menschelyke instelling. "Zyt dan alle menschelyke ordening onderdanig om des Heeren wil; hetzy den Koning als de opperste magt hebbende; hetzy den stadhouder als die van hem gesonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners; maar tot prys dergenen die goed doen, Want alzoo is het de wil van God, dat gy wel doende den mond stopt der dwaze menschen; als vryen, en niet de vryheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten Gods. Eert een iegelyk en hebt de broederschap lief; eert den Koning." Wat! zich te onderwerpen aan *iedere* ordonnantie, hoe dwingelandsch en onderdrukkend, en niet alleen aan den Koning als opperste, maar aan Gouverneurs en aan iederen ondergeschikte ambtenaar. Weg er mee; dit kan de bedoeling van den apostel niet zyn. Het Gouvernement in beide aangehaalde spreuken, wordt vermeld als eene algemeen bestaande zaak, en gehoorzaamheid bevolen omdat het een middel is ten goede, dat God in zyne voorzienigheid toelaat en met zyn gezag bestempeld. Het zal duidelyk zyn, dat wy de bedoeling van den Apostel niet verkeerd hebben opgevat wanneer wy letten op zyn gedrag voor den raad van zyn volk. Hand. iv. 19 en 20. "Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen, oordeelt gy, of het regt is voor God, ulieden meer te hooren dan God? Want, wy kunnen niet nalaten te spreken van hetgeen wy gezien en gehoord hebben." Edel gevoelen! Nooit zyn de grondbeginselen van vryheid zoo duidelyk verklaard. Wanneer het gouvernement deszelfs grenzen te buiten treedt en zich inlaat met zaken die hetzelve niet aangaan, wanneer het ons gebied niet meer "te leeren in den naam van Jezus," wanneer deszelfs maatregelen verdervend zyn voor de ware einden van regeering, en strydig met de eere Gods—mag het wederstaan worden. Broederen, gouvernementen zyn tot "straf van kwaaddoeners en tot lof van hen die goed doen." Wanneer zy ophouden dit te zyn, wy herhalen het, mag men ze tegenstaan—"en de God van den Hemel die zal het ons doen gelukken."

Tegenstand tegen onwettige daden van een gouvernement behoort verlicht en constitutioneel te zyn, bestruud in den geest van het christendom en volhard worden tot de oorzaak van bezwaar is uit den weg genomen. Eene goede zaak kan benadeeld worden door onbehoorlyke weerstand. Indien wy, in de voorzienigheid van God, worden opgeroepen om dreigend kwaad te wederstaan, moeten wy in acht nemen, dat de "boosheid des menschen de geregtigheid Gods niet uitwerkt."

Het gevaar voor deze kolonie te duchten door het invoeren van overtuigde misdadigers uit Engeland, is van dien aard, dat het alle regtmatige middelen om te trachten hetzelve afteweren regtvaardigt. Het is een kwaad van schrikkelyke grootte—het treft niet alleen het tegenwoordige geslacht, maar ook de nakomelingschap. Wy kunnen niets bedenken, daarmede gelykstaande, om de zaak gepastelyk te verklaren;—het volgende komt het naby in geest, maar schiet verre te kort in het aantoonen van de wreedheid. Men zegt dat het volk van Madagascar, verlangende de inwoners van Johanna te overwinnen, maar niet in staat hun doel door openbaren oorlog te bereiken, heimelyk eenen armen ellendeling aan land zetten, die met de kinderpokjes besmet was. Zy slaagden in hun boos opzet. Het venyn verspreide zich, en scharen der Johannezen werden deszelfs slagtoffers. De overigen, verzwakt en ontmoedigd werden een gemakkelyke prooi van hunne lafhartige vyanden. Welk hart, om het even van een beschaafden of den wilden, moet zulk eene daad niet verfoeijen Myne broederen, op dit zelfde oogenblik nadert een schip onze kusten, bevracht met al de elementen van zedelyke pest. Binnen weinig dagen kunnen dezen over de geheele kolonie worden verspreid en het werk der besmetting begonnen. Wat kan gedaan worden? Verdraag het woord van vriendelyke waarschuwing. Verbreekt in uw verlangen om uwe eigen regten te bewaren die van anderen niet. Vervolg geen mensch die van u op deze gewigtige kwestie verschilt. Ieder mensch is geregtigd tot zyn eigen gevoelen. Weest nayverig op uwe vryheid, en waakt, in den tegenwoordigen tyd van publieke gisting, tegen het toelaten van een grondbeginsel dat op eenen latereu dag zou kunnen strekken om die vryheid te vernielen.

Wat is onze pligt in het tegenwoordig tydsgewricht. Eerbiedigiyk, ernstig, volhardend maar als getrouwe onderdanen ons voor den troon van onzen Souverein te vervoegen. Misschien dat onze smeekingen zullen verhoord worden. Zegt aan onze mede onderdanen, en aan de huizen des parlements in het vaderland, dat wy zyn beleedigd, benadeeld, verlaagd, door hen van wien wy regt hadden bescherming te eischen. Laten wy ons beroepen op hunne deelneming als menschen, "zal deze zaak zyn?" en de verontwaardigde stem der natie, uitgedrukt door ieder zintuig van het publiek gevoelen, en verstaan door alle rangen der maatschappy zal antwoorden "neen." Iedere aanval op uwe vryheid, eer en zedelykheid, is ook een aanval op de onze. Deze zaak zal niet zyn! Inmiddels tot de winden des Hemels ons derzelver besluit toevoeren, hebben wy het wettige regt te weigeren iets te doen te hebben met de lieden onder ons gezonden. Laten wy onszelven getrouw zyn.

Christen Broederen!—Hoe groot is niet dit uw voorregt. Gy kunt eenen hoogeren grond nemen, gy hebt toegang tot eeenen Troon van Genade, gy moogt bidden, en "de God van den Hemel die zal het u doen gelukken." Wat! de wereldling met naauwlyks verborgen smaad zou uitroepen: 'Bidden, hoe onwysgeerig, hoe ongerymd. De tyd vordert spoedige en krachtdadige handeling.' Wy antwoorden, ja, bidt, God hoort en verhoort het gebed. Het is ons voorregt tot hem te komen in onze bedroefenissen, en te zeggen: 'Heere, wy worden verdrukt, strydt Gy voor ons.' Laat ons bidden in onze binnenkameren, in onze afzonderingen, aan het huiselyk altaar, omringd door diegenen die ons liefhebben, in de groote zamenkomst van het volk des Heeren. Laat ons bidden gelyk de vrome Hezekia toen het invallend leger van Sennacherib Jeruzalem omringde en de stem van smaad en lastering werd gehoord tegen den God van Israel. Laat ons bidden, overstelpt door de grootheid van onze ramp, gelyk David en Daniel en de heiligen des Allerhoogsten, door alle eeuwen. Dit is geene vraag van party-staatkunde, maar het is eene godsdienstige vraag, en het is gepast dat een dag van vasten en gebed en vernedering voor den Heer zal worden ingesteld. Misschien zal Hy ons verhooren, en dat groote kwaad van ons afkeeren. Hier ligt onze groote sterkte.

II. De grond welke wy hebben voor bemoediging in de volvoering van onzen tegenwoordigen pligt.

De goddelyke zegen en bystand mag men altyd verwachten by het gebruik van alle regtmatige middelen om de bronnen van zedelyk kwaad te ontwyken, en zedelyk goed onder het menschdom te vermeerderen. Wy zyn geleerd dit te verwachten in het gebruik van alle behoedmiddelen in tyden van aanstekelyke ziekten—en mogen wy het niet verwachten by het gebruik van middelen om een zedelyke pest afteweren? Ja, "De God van den hemel zal het ons doen gelukken."

De rede en de schrift, beiden vereenigen zich in den raad om, zoo mogelyk alle aanraking met het kwaad te vermyden, eer dan deszelfs nadering en verspreiding toe te laten, en dan te trachten het te overwinnen. De taal van hem die grondige kennis bezat aan het menschelyke hart, en wiens eigen treurige ondervinding aan zyne woorden kracht en nadruk byzet is, "Komt niet op het pad der godloozen, noch en treedt niet op den weg der boozen, verwerpt dien en gaat er niet door, wykt er van en gaat voorby," Spr. iv v. 14. "Zelfs toegestaan, dat wy zelf niet in gevaar zyn door de tegenwoordigheid van de lieden die nu onze kusten naderen,—ofschoon het moeijelyk is te zeggen hoe de slechte naam altyd gehecht aan eene straf-kolonie niet in zekere mate zou blyven op al deszelfs inwoners,—op onze kinderen en dienstboden; "de onkundigen en dwazen, en zy die buiten den weg zyn," zullen misschien minder bestand tegen misleiding en onze beste inspanningen voor hunne zedelyke verbetering zullen kunnen verydeld worden. Verondersteld, verlies van eer is dikwyls de reden waarom menschen "de vreeze van zich werpen" en roekeloos alles worden wat zy gelooven dat men van hen denkt. Laat het karakter van een persoon of van eene maatschappy eens gebrandmerkt zyn als schandelyk en het krachtigste middel is genomen om die oneer verdiend te maken. Zelden ryst een mensch boven zyn erkend peil. De waarborgen van deugd verbroken zynde wordt ook de schyn van dezelve niet zeldzaam weggeworpen. Eene maatschappy van overtuigde misdadigers, of zelfs waar zulke lieden een aanzienlyk deel van de bevolking uitmaken, zal spoedig geen hoogere stand van zedelykheid hebben, dan hetgeen het oordeel der menschen dezelve toekent. Eerlykheid, waarheidsliefde en zuiverheid, zullen in verval zyn, en de drang van het oogenblik zal leeren hoeverre men de schyn daarvan moet aanhouden. Men kan van het invoeren van kwaad zeggen als van het invoeren van strvd, "het begin des krakeels is gelyk een die het water opening geeft, daarom verlaat den twist eer hy zich vermengt." Spr. xvii v. 14. Verre zy het van ons ons te verbeelden dat er geen kwaad alreeds onder ons bestaat: aan alle zyden is het overvloedig, maar het invoeren onder ons van eene soort lieden opgevoed in misdaad, zal nieuwe kracht, en een schrikkelyke vermeerdering aan hetzelve toebrengen. Misschien kan geene maatschappy ooit worden geplaatst in omstandigheden, meer beproevend voor een edel en deugdzaam gevoel,—in omstandigheden waarin eene bedaarde maar volhoudende wederstand tegen de onderdrukkende handelingen van magt meer dringend vereischt worden, en geene waarin wy met grooter vertrouwen kunnen zeggen: "God van den Hemel die zal het ons doen gelukken."

De vraag—Wat moet het moederland doen met deszelfs bandieten? behoeven wy niet te beantwoorden. Onze eerste pligt in deze zaak wordt voorgeschreven door eigen belang; het afkeer van persoonlyk en betrekkelyk kwaad, en het verzekeren van persoonlyk en betrekkelyk goed, een opzien tot goed in deszelfs uitgebreidsten zin. Hadden de mannen van wien, in zulk eene groote mate het welvaren van Groot Brittannie en van hare volkplantingen, naast God, afhangt, met verstand op hetzelfde grondbeginsel te werk gegaan, zou de vraag van strafkolonien misschien nooit voor ons zyn gekomen. In alle gevallen is het niet onze vraag, het is genoeg dat wy onze beste belangen en die van onze nakomelingen ter harte nemen. Het is ons nog onbekend of de transportatie van misdadigers als een stelsel voordeelig is voor eenige party in hetzelve betrokken. De ondervinding, zoo goed als algemeen, heeft het stelsel gebrandmerkt als vruchtbaar in kwaad. Waarom moet het hier worden ingevoerd en vereeuwigd? Mogen wy niet de zegen van God verwachten op onze inspanningen om ons en onze kinderen voor die ramp te behoeden? Eene ramp, welke waarschynlyk even beroevend in hare gevolgen zou zyn als het verdichte openen van de doos van Pandora. Zal het ons vrystaan het getyde van zedelyk verderf van onze stranden afteweren, en door onzen vereenigden raadslag en de spoedige aanwending van onze vereenigde hulpbronnen, tegen alle toekomstige pogingen om ons te overstroomen met ongeregtigheid en misdaad,—eenen sluitboom opterigten welke de onderdrukker nooit zal kunnen omverwerpen, en de listige nooit zal kunnen ondermynen,—een sluitboom gegrondvest op het regtvaardig beginsel dat vrye mannen hunne gezellen mogen kiezen en alles vermyden dat besmet; de "kwade zamensprekingen die goede zeden bederven?"

Maar als Christenen hebben wy belangen, veel uitgebreider dan die welke onszelven en onze naaste betrekkingen betreffen. God heeft, in zyne voorzienigheid, ons eene plaats aangewezen, welke ons voordeelen schenkt boven alle anderen, tot het verspreiden van de zegeningen van beschaving en van het Evangelie onder de talryke verspreide stammen van zuidelyk en centraal Afrika. De Hottentot, de Kaffer, de Zoolah, de Koranna, de Bechuana, de Basuta, benevens de stammen buiten de grenzen, nog niet onder onzen invloed gebragt, noch bevat in de perken van onze aardrykskundige kennis—allen zien op tot den blanken uit het westen, voor de zegeningen welke hem onderscheiden boven zyne medemenschen in dit leven, en welke zich uitstrekken tot het leven dat toekomstig is. Wanneer zy ons vragen om brood, zullen wy hen een steen geven? Wanneer zy vragen om een visch zullen wy hen een slang geven? Wanneer hun geroep is: "komt helpt ons!" dan zullen wy hen beantwoorden, door lieden te zenden die tweedragt zaaijen; door de trompet des oorlogs te steken; door hunne verlaagde huisgezinnen nog meer te verlagen, en door alles te vernielen dat overgebleven is van hetgeen zy eens dierbaar hielden. God verhoede dit! Godsdienst en menschelykheid beiden verbieden het. Zy vragen ons onderwyzers als eene vergelding voor het veelvuldig kwaad dat zy van ons verduurd hebben; voor het grondgebied hen ontweldigd, en voor de gruwelen van den slavenhandel; en zullen wy hen lieden zenden opgevoed door ellendelingen zoo als oude Fagin, wiens vroege opleiding was in de holen van misdaad, of in de straten van de groote steden, en die doorleerd zyn in boosheid door een lang verblyf in de gevangenissen? God verhoede het! Beide godsdienst en menschelykheid verbieden het.

Afrika heeft behoefte aan heilige, vrome mannen, die de diepte harer ellenden kunnen peilen, die deel kunnen nemen met hare veronachtzaamde kinderen, en die gevoelen kunnen, dat God alle natien der menschen heeft geschapen uit een bloed, om bewoners te zyn over de geheele oppervlakte der aarde: Christen Zendelingen die uitgaan met den Bybel in hunne hand om de liefde eens Zaligmakers te verkondigen, de ware bron aantetoonen van geestelyke en zedelyke grootheid, den vermoeiden en belasten den troost des Evangelies medetedeelen, en hen te leeren boven de bedroefenissen des levens op de troost des hemels te zien—en zullen wy hen afgezanten van den Satan zenden? menschen vervreemd van alle gevoel van deugd, gewetenlooze plegers van iedere misdaad; om hunne eigene booze uitstekendheid en vermogen tot kwaad mede te deelen aan de gekleurde volkstammen om hen nog eens zoo zeer kinderen der hel te maken, God verhoede het! Beide godsdienst en menschelykheid verbieden het. Verschrikkelyk zal de verantwoording zyn van die man die deel heeft in zoo groote boosheid. "Moge hy genade vinden by den Heer op dien dag!"

Broederen.—Laat ons dit monster kwaad tegenstaan.—Het welzyn van Afrika, de eer van ons vaderland en de roem van onzen goddelyken Verlosser vorderen allen gelykelyk, dat wy hetzelve tegenstaan. Laten wy het tegenstaan,—"en de God des hemels die zal het ons doen gelukken."

Er zullen de zoodanigen zyn die, als Sanneballat de Horoniter, Tobia de Ammonitische knecht en Gezem de Arabier ons zullen bespotten en verachten, en zeggen "wat is dit voor een ding dat gylieden doet, wilt gylieden tegen den koning rebelleren?" Ons antwoord is, dat indien gouvernementen datgeen van ons vorderen, dat wy met een opregt geweten niet geven kunnen, en dat wy overtuigd zyn dat het tot onze eigen schade en tot bederf onzer medemenschen zou zyn; indien derzelver maatregelen eene strekking hebben om de voortgang der waarheid te belemmeren, en den mensch in onkunde en in eenen staat van verwydering van God te houden,—dan is wederstand eene hooge en christelyke pligt. Het moge rebellie zyn, maar het is rebellie tegen misbruikte magt en gezag, tegen dwingelandy en onderdrukking, rebellie waarop een Hampden zich zou beroemen en zoo als de God van den Hemel zou doen gelukken. En kunnen wy niet verwachten dat hetgeen nu onregtmatig wordt bestempeld als rebellie binnen kort zal beschouwd worden als de handhaving van verlichte grondbeginselen en van onbetwyfeld regt. Maar de verandering van dit land in eene Bandieten Kolonie is de daad van een kwalyk beraden, zoo niet van een despotisch man, en wy moeten zorgvuldig onderscheid maken tusschen den individu en het tegenwoordige Gouvernement, waarvan hy een lid is, en de algemeene constitutie des lands. Zelfs nu reeds kan misschien een opvolger in zyn ambt de schandelyke daad hebben ontkend en verworpen.

Terwyl wy gevoelen als Christen burgers,—en wie heeft die een geregte afschrik van den invloed van het kwaad, welk dit land dreigt te overstroomen, moet niet gevoelen? zoo laten wy wacht houden dat de ontzettende aard van het onderwerp ons de gepaste aandacht op onze geestelyke belangen niet doet verwaarloozen. Het is mogelyk met de hoogste nayver te letten op iedere inbreuk op onze vryheid, hoogst gevoelig te zyn voor alle burgerlyke verlaging en gevreesde ondergang, en daarby schandelyk zorgeloos op het geen wy onzen zielen voor de onsterfelykheid schuldig zyn. Dit zou niet ongelyk zyn aan het gedrag der Pharizeën waarvan onze Heiland zegt: "Wee u gy Schriftgeleerden en Pharizeen, gy geveinsde! want gy vertient de munte, en de dille en de komyn, en gy laat na het zwaarste der wet, namelyk, het oordeel, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen moest men doen en de anderen niet nalaten (Math. 23 vers 23.)

De omstandigheden waarin wy geplaatst zyn, door de daden van het gouvernement in het moederland, leeren ons met kracht, niet te steunen op menschen. Zelden vindt men menschen beter dan derzelver beginselen. Zoo lang de zaken der natien niet bestuurd worden door mannen van opgeklaarde inzigten en christelyke opregtheid, moet men zich niet verwonderen, dat de drang des oogenbliks hunne daden bestuurt. Ongelukkig zyn de magtige hulpbronnen, en de grenzelooze invloed van het Britsche ryk toevertrouwd aan mannen "die de regtvaardigen voor geld verkoopen, en de nooddruftigen om een paar schoenen." (Amos ii vers 6.) Lieden die om hun doel te bereiken, uit de schatkist van den staat inkomsten willen schenken aan de Kerk van Rome, die moeder der hoerery en kweekster van ongeregtigheid, en te gelyertyd de deugdzaamste en meest onbeledigende maatschappy in jammer en ondergang storten. Ierland en de Kaap de Goede Hoop geven ons toonbeelden van de verkeerdheid van een Ministerie;—het eene te worden opgesmukt en het andere te worden gedompeld in erger dan bedelary en beledigd. En voor dit alles pleit men de behoeften van den staat.

Broederen, "het is beter tot den Heer toevlugt te nemen dan op den mensch te vertrouwen. Het is beter op den Heer toevlugt te nemen, dan op prinsen te vertrouwen." Ps. 18 v. 8—9. Laten wy wachten op den Heer, onze zekerheid is by Hem. Hy kan het dreigend gevaar afweeren of het ten goede keeren. Tyden zoo als dezen beproeven onze godvruchtige beginselen:—zy moeten grooter vurigheid geven aan onze gebeden, ons leiden tot groote doorzoeking onzer harten. Dan "zal de God van den Hemel het ons doen gelukken;" daarom zullen wy, zyne knechten "ons opmaken en bouwen," den stad en tempel Gods, in dit duistere land, en "Moorenland zal zich haasten zyne handen tot God uit te strekken." De behoudenis van Afrika is naby!

J. J. Smuts, Editeur, No. 12, Walestraat.
J. W. Lotz, Drukker en Uitgever, 92, Walestraat } Eigenaars.